

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΚΑΔΑΡΟΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ 4432
ISSN: 1103-7315

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ - ΑΡ. ΦΥΛ. 121, ΧΡΟΝΟΣ 22ος, ΔΙΕΥΡΕΙΟΝ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2014 - ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Χ στη
μεταφορά
των Δικαστηρίων
στις
αποθήκες Κεράνη
στη Θηβών

ΝΑΙ

στη δημιουργία
Δικαστικού Μεγάρου στο κτήριο της
Ραηλείου στον Πειραιά

ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ

Οι αυτοδιοικητικές εκλογές και οι ευρωεκλογές ανήκουν χρονικά στο παρελθόν. Ο ελληνικός λαός με τη ετυμηγορία του έστειλε μήνυμα προς όλους. Το μήνυμα αυτό το διαβάζει και το εκτιμά ο καθένας κατά βούληση- συμφέρον.

Η πραγματικότητα που ζούμε όλοι μας είναι ότι η πλειονότητα των συμπολιτών μας «ανασαίνει» δύσκολα, η καθημερινότητα είναι σκληρή και όλοι ελπίζουν σε ένα καλύτερο αύριο που όμως ακόμη δεν είναι ορατό. Η ελπίδα άραγε είναι καταφύγιο ή μια απάτη, που σε απομακρύνει από την συνειδητοποίηση της αλήθειας και τη διεκδίκηση του αυτονότου: δηλαδή μιας καλύτερης ποιότητας ζωής και κοινωνικού γίνεσθαι;

Στο επιστημονικό πεδίο του κλάδου μας υπάρχει σωρεία νομοθετημάτων. Προεξέχοντα ρόλο έχουν οι αλλαγές στον Κ.Πολ.Δ και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που αλλοιώνουν τη συστημική-δογματική μέχρι σήμερα μορφή της πολιτικής και ποινικής δίκης και όλα αυτά ουσιαστικά ερήμην των ενδιαφερομένων (δικαστών, δικηγόρων), αφού η διαβούλευση γίνεται σε ασφυκτικά στενά χρονικά πλαίσια και πάντα στο όνομα της επιτάχυνσης της δικαιοσύνης και της ανάπτυξης της χώρας κατ' επιταγήν της Τρόικας.

Η παρουσία και συμμετοχή όλων μας στα κοινωνικά και επαγγελματικά δρώμενα είναι απαραίτητη και η μόνη δυνατή απάντηση στην αποφυγή λήψης αποφάσεων για εμάς χωρίς εμάς.

Γιώργος Σταματογιάννης
Πρόεδρος
Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κινητοποιήσεις των δικηγόρων Πειραιά
για τα δικαστήρια Πειραιά

σελ. 3

Συνέντευξη του Γιώργου Σταματογιάννη
Προέδρου Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά

σελ. 11

CCBE

σελ. 14

Επιστημονική βραδιά με αντικείμενο την παρουσίαση,
κριτική και συζήτηση επί της 5ης μονογραφίας
του συναδέλφου μας κ. Γιαννίκου Πιτσιρίκου
“Μελέτες Ιδιωτικού Δικαίου”

σελ. 17

ΚΕΔΙΠ - Διαμεσολάβηση και Επιχειρηματικότητα

σελ. 20

Σκέψεις για τον επανακαθορισμό των ασφαλιστικών
εισφορών

σελ. 22

Αυτοδιοικητικές εκλογές & Ευρωεκλογές:
ευκαιρία για αναμόρφωση της εκλογικής νομοθεσίας

σελ. 23

Η νέα Βρετανική Νομοθεσία για την καταπολέμηση
της Διαφθοράς

σελ. 25

Η γενοκτονία των Χριστιανικών πληθυσμών της ανατολής:
Μια Νομική προσέγγιση

σελ. 29

Τα Δημόσια Έργα στην Αρχαιότητα - Εν συντομία

σελ. 32

Παλαμάς (Πρωτίστως) και Καβάφης (Δευτερευόντως)
Βίοι ελάχιστα παράλληλοι και πολλαπλώς κάθετοι

σελ. 34

Το αντίο του Gabriel Garcia Marquez στους φίλους του

σελ. 37

Σάββας Πουρσανίδης: Ένας ζωγράφος αποκαλύπτει

σελ. 38

Ηλίας Τζιτζικάκης - Βιβλιοκριτική

σελ. 39

Στρες και τρόποι διαφυγής

σελ. 41

Fill in the blanks

σελ. 43

Στέφανος Κουτσουμπίνας

σελ. 45

7ο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Καλαθοσφαίρισης
δικηγορικών συλλόγων

σελ. 46

Παιδική χορωδία ΔΣΠ - 20 χρόνια νέος ... στον ουρανό,
1994-2014 αφιέρωμα στο έργο του Μάνου Χατζιδάκι

σελ. 48

ΕΚΔΟΣΗ

ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ

ISSN: 1108-7315

ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 47, ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΤΗΛ.: 210-4176.251-

<http://www.dspeir.gr>

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ

ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΑΜΑΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.Π.

ΜΑΙΡΗ ΦΛΩΡΟΠΟΥΛΟΥ-ΜΑΚΡΗ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΡΙΑ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΚΟΥΤΣΗΣ

ΜΕΛΗ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ:

Αποστολίδου Λίλη

Βλάμος Μιχάλης

Μιχαλάκη Πωλίνα

Μπαλάσκας Αριστομένης

Μπενετάτου Λέττα

Πατρικοπούλου Ελένη

Πισικός Δημήτριος

Σαββίδου Όλγα

Τσαγκαράκη Κική

Τσουρούλης Ευάγγελος

Χλούπης Γιώργος

Τυπογραφείο
Καραγιάννη

Μεσοποταμίας 19, Πειραιάς 185 35
210 4170 479
210 4136 322

typokaragianni@gmail.com
<http://karagianni.eu>
Μαρίο Καραγιάννη

* Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται

* Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν προσωπικές απόψεις

* Επιτρέπεται η αναδημοσίευση κειμένου υπό τον όρο να αναγραφεί η πηγή

Το ζήτημα της μεταστέγασης των Δικαστηρίων Πειραιά εντός των Διοικητικών ορίων του Δήμου Πειραιά (14/5/2014)

Ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά κ. Γ. Σταματογιάννης και τα μέλη της Επιτροπής Κτιρίου του Συλλόγου συνάντησαν τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χαράλαμπο Αθανασίου, με τον οποίο συζήτησαν το ζήτημα της μεταστέγασης των Δικαστηρίων Πειραιά εντός των Διοικητικών ορίων του Δήμου Πειραιά.

Ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά Γιώργος Σταματογιάννης επισκέφθηκε στις 14 Μαΐου 2014 με τον διευθύνοντα σύμβουλο της «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ» Α.Ε. Βασίλη Χανδακά και τον ειδικό σύμβουλο του Δημάρχου Πειραιά για πολεοδομικά θέματα Μιχάλη Γεωργιάκο, το κτίριο της πρώην Ραλλείου, σε συνέχεια της από 12.5.2014 συνάντησης του

Δ.Σ.Π. με τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, προκειμένου να ελεγχθεί από την ανωτέρω υπηρεσία του Υπουργείου η τεχνική και λειτουργική καταλληλότητα του κτιρίου για την στέγαση μέρους των Δικαστικών Υπηρεσιών του Πειραιά και να γίνουν οι σχετικές προμελέτες και εργαστηριακές έρευνες. Ακολούθησε επίσκεψη των παραπάνω στο Δικαστικό Μέγαρο της οδού Σκουζέ, για να διαπιστωθεί η δυνατότητα άμεσης ύπαρξης εξόδου κινδύνου και οι εναλλακτικοί σχετικοί τρόποι. Τέλος οι ανωτέρω συνάντησαν τον Δήμαρχο Πειραιά και του γνωστοποίησαν τα αποτελέσματα της επίσκεψης αυτής.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά παρακολουθεί από κοντά τις εξελίξεις για το καίριο ζήτημα

της μεταστέγασης των Δικαστηρίων εντός της πόλης του Πειραιά που αφορά αυτή καθεαυτή τη λειτουργία της πόλης μας και ειδικότερα στην πρώην Ραλλείο Σχολή και θα ενημερώνει άμεσα τα μέλη του. Κατά την συνάντηση είχε επισημανθεί εκ μέρους των εκπροσώπων του ΔΣΠ, ότι το θέμα είναι ΠΑΜΠΕΙΡΑΪΚΟ αφού 52 φορείς του Πειραιά, περιλαμβανομένης της Εκκλησίας και του ΕΒΕΠ, είναι αντίθετοι με τη μεταστέγαση στο κτίριο του ΚΕΡΑΝΗ. Με απόφαση του υπουργού Δικαιοσύνης η οποία λήφθηκε στις 12 Μαΐου και δημοσιεύθηκε στις 23 Μαΐου ανατέθηκε στην Εταιρία "ΘΕΜΙΣ Κατασκευαστική Α.Ε." η μελέτη για την μετατροπή του πρώην κτιρίου της Ραλλείου Σχολής με σκοπό τη στέγαση μέρους των Δικαστικών Υπηρεσιών Πειραιά.

Συνάντηση Προέδρου ΔΣΠ με τον νεοεκλεγέντα Δήμαρχο Πειραιά (4/6/2014)

Στις 4/6/2014 έγινε συνάντηση του Προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά Γιώργου Σταματογιάννη με τον νεοεκλεγέντα Δήμαρχο Πειραιά Γιάννη Μώραλη, στα Γραφεία του ΔΣΠ, ανταλλάχθηκαν απόψεις για τα τρέχοντα θέματα της πόλης. Η συζήτηση εστιάστηκε στη σταθερή και αμετακίνητη θέση και των δύο για την παραμονή των Δικαστηρίων στην πόλη του Πειραιά και ειδικότερα στην επίσπευση των αναληφθεισών ενεργειών από τους αρμόδιους φορείς για τον έλεγχο της λειτουργικότητας, στατικότητας του Κτιρίου της πρώην Ραλλείου Σχολής και στην εν συνεχεία εξεύρεση πόρων για την χρηματοδότηση του συγκεκριμένου έργου προκειμένου να στεγαστούν τα Δικαστήρια της πόλης μας.

Επιστολή του νέου Δημάρχου Πειραιά κ. Γιάννη Μώραλη στον Υπ. Δικαιοσύνης κ. Αθανασίου για το θέμα των Δικαστηρίων Πειραιά

Μετά την επιστολή που έστειλε στον πρωθυπουργό, Αντώνη Σαμαρά, προ ημερών, ο νέος δήμαρχος Πειραιά, Γιάννης Μώραλης, έστειλε νέα επιστολή προς τον υπουργό Δικαιοσύνης Χ. Αθανασίου, αυτή τη φορά, με την οποία θίγει το ζήτημα της παραμονής των δικαστηρίων Πειραιώς στην πόλη και την ακύρωση της μεταφοράς τους σε άλλο δήμο.

Ο κ. Μώραλης ζητά να σταματήσουν οι όποιες διαδικασίες έχουν δρομολογηθεί για τη μεταστέγαση των Δικαστηρίων και να ξεκινήσει άμεσα, με πρωτοβουλία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, μια διαδικασία συνολικής επανεξέτασης του θέματος.

Δικαστικό Μέγαρο Πειραιά

Δελτίο Τύπου ΔΣΠ (27/6/ 2014)

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά είναι αντίθετος σε όποιο ενδεχόμενο ή φημολογούμενο εγχείρημα να παρακαμφθεί η ξεκάθαρα εκπεφρασμένη βούληση σύσσωμου του Πειραιϊκού λαού και να αποσπασθεί από τη χωροταξική και λειτουργική δομή της πόλης ο χώρος απονομής της δικαιοσύνης.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά συστρατευόμενος με όλους ανεξαιρέτως τους φορείς της πόλης (Δήμο, Επιμελητήρια, Επιστημονικούς Συλλόγους, Συν-

δικαλιστικές Οργανώσεις), συνεπής και σταθερός στις απόψεις του, που έχουν καθολική απήχηση στους δικηγόρους, στικών υπηρεσιών σε κεντρικό σημείο της πόλης μας, υποστηρίζει δε και επιχειρεί κάθε είδους ενέργειες για τον έλεγχο της λειτουργικότητας, στατικότητας και καταλληλότητας εν γένει του κτιρίου της πρώην Ραλλείου Σχολής.

Την προσπάθεια υλοποίησης της απόφασης αυτής των Δικηγόρων, αλλά και όλων των Πει-

ραιωτών, ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά είναι αποφασισμένος να περιφρουρήσει και προφυλάξει, απ' όποιο εγχείρημα φαλκιδεύσεως και όποια σκέψη να θυσιαστεί η καθολική πεποίθηση της ευρύτερης τοπικής κοινωνίας σε οικονομικά συμφέροντα.

Στα πλαίσια των ενεργειών του αυτών ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά έχει επιδιώξει συνάντηση με τον Υπουργό Δικαιοσύνης και τους φορείς της πόλης μας.

Συνάντηση Υπουργού Δικαιοσύνης με φορείς Πειραιά (2/7/2014) για τη μεταφορά των Δικαστηρίων

Για το μείζον ζήτημα της μεταφοράς των Δικαστηρίων της πόλης, πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη, 2 Ιουλίου 2014, συνάντηση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κ. Χ. Αθανασίου και του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου, κ. Ν. Κανελλόπουλου με φορείς του Πειραιά, μεταξύ των οποίων, οι κ. κ. Γιάννης Μώραλης, Δήμαρχος Πειραιά, κ. Γ. Σταματογιάννης, Πρόεδρος Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, καθώς και άλλα μέλη του Συλλόγου, κ. Γ. Γαβρίλης, Αντιπεριφερειάρχης Πειραιά, Ν. Μανειώτης, Οικονομικός Επόπτης Ε.Β.Ε.Π., Π. Πολιτάκης, Αντιπρόεδρος Ε.Σ.Π., Α. Βερυκοκίδου, Αντιπρόεδρος Ε.Ε.Π.

Οι φορείς εξέφρασαν πλήρη ομοφωνία, καθώς «οποιαδήποτε μεταφορά των δικαστηρίων, είτε τμηματική, είτε προσωρινή σε περιοχή που βρίσκεται μακριά από το κέντρο της πόλης, θα επιφέρει τεράστιο οικονομικό και κοινωνικό πλήγμα στον παραγωγικό ιστό της», άποψη την οποία επανειλημμένως, είχε επισημάνει και αναδείξει στο παρελθόν, με επιστολές και παρεμβάσεις του, ο Πρόεδρος του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Πειραιώς, κ. Β. Κορκίδης.

Επίσης, ζητήθηκε από τον αρμόδιο Υπουργό, να μην προβεί σε καμία σχετική ενέργεια, αλλά να εστιαστεί η προσπάθεια στην όσο δυνατόν ταχύτερη μεταφορά στο κτήριο της Ραλλείου, όπως και να επιδειχθεί κατανόηση, καθώς η Δημοτική Αρχή βρίσκεται σε μεταβατική περίοδο και θα πρέπει να δοθεί επαρκής χρόνος στη νέα, ώστε να γίνουν αντίστοιχες συζητήσεις και ενημερώσεις.

ΠΑΜΠΕΙΡΑΪΚΟ ΑΙΤΗΜΑ Η ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

ΚΟΙΝΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ Δ.Σ.Π.-Ε.Β.Ε.Π.-Ε.Σ.Π.

Η καθολική αντίθεση σύσσωμων των φορέων του Πειραιά και η κλιμάκωση των κινητοποιησέων τους, σχετικά με το μείζον ζήτημα της μετεγκατάστασης των Δικαστηρίων της πόλης, στο κτίριο των πρώην καπνοθηκών «Κεράνης», στο Δήμο Νίκαιας-Ρέντη, εκφράστηκε στη κοινή συνέντευξη τύπου του **Προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, κου Γ. Σταματογιάννη**, του Προέδρου του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Πειραιώς, κου Β. Κορκίδη και του Προέδρου του Εμπορικού Συλλόγου Πειραιώς, κου Ν. Μανεσιώτη, που πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 17 Ιουλίου 2014, στο Ε.Β.Ε.Π..

Στη σχετική πρόσκληση για την εν λόγω συνέντευξη ανταποκρίθηκαν ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Πειραιώς, κ. κ. Σεραφείμ, καθώς επίσης και οι κ. κ.: Κ. Κατσαφάδος, Βουλευτής Α΄ Πειραιά, Θ. Δρίτσας, Βουλευτής Α΄ Πειραιά, Δ. Μανωλάκου, Βουλευτής Β΄ Πειραιά, Π. Μελάς, Βουλευτής Α΄ Πειραιά, Γ. Μώραλης, νεοεκλεγείς Δήμαρχος Πειραιά, Γ. Γαβρίλης, νεοεκλεγείς Αντιπεριφερειάρχης Πειραιά, μέλη του Δικηγορικού Συλλόγου και εκπρόσωποι του Συλλόγου Δικαστικών Υπαλλήλων Πειραιά.

Ο **Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Πειραιώς, κ. κ. Σεραφείμ**, επισήμανε ότι, «βρίσκομαι σήμερα εδώ, με τη διττή μου ιδιότητα, του Μητροπολίτη, αλλά και του πολίτη. Πρόκειται για μια συγκέντρωση αγάπης για το κοινό καλό, ενάντια στα σκοτεινά, καπιταλιστικά συμφέροντα. Η τοπική εκκλησία συμπαρατάσσεται στο πλευρό των υπολοίπων φορέων, για να μην απομακρυνθούν τα Δικαστήρια».

Ο **κ. Β. Κορκίδης**, αφού έθεσε τα γεγονότα στη χρονική τους σειρά, αναδεικνύοντας και τις σχετικές ενέργειες, στις οποίες έχει προβεί το Επιμελητήριο τον τελευταίο χρόνο, ανέφερε πως, «η μεταφορά των Δικαστηρίων και ο τρόπος μεθόδευσής της, συνιστά ισχυρό πλήγμα για το κύρος της πόλης μας. Το θέμα ανακινείται προσφάτως και εκ του πονηρού, λόγω της μεταβατικής περιό-

δου αλλαγής της Δημοτικής Αρχής, γεγονός που θα έπρεπε να είχε γίνει σεβαστό. Γι' αυτό, προτείνουμε, να σταλεί άμεσα μια ανοιχτή επιστολή στον Πρωθυπουργό και στον Υπουργό Δικαιοσύνης, προκειμένου να δοθεί η απαραίτητη χρονική παράταση».

Το ιστορικό της υπόθεσης παρέθεσε ο **κ. Γ. Σταματογιάννης**, σημειώνοντας πως, «αποτελεί παμπειραϊκή ενέργεια, η παραμονή των Δικαστηρίων στη πόλη μας», προκρίνοντας τη λύση που έχει συμφωνηθεί από την πλειονότητα, να μετεγκατασταθούν δηλαδή στη «Ράλλιο». Για τις μεγάλες επιπτώσεις που θα έχει στον εμπορικό ιστό της πόλης, η ενδεχόμενη μεταφορά των Δικαστηρίων, εκτός των ορίων της, έκανε λόγο ο κ. Ν. Μανεσιώτης, ο οποίος πρότεινε «να επιλεγεί η λύση με τη χαμηλότερη κοινωνική ένταση».

Από την πλευρά του, ο **κ. Γ. Μώραλης**, ζήτησε διορία μέχρι τις 30 Οκτωβρίου από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, κ. Χ. Αθανασίου, ούτως ώστε να μπορέσει μετά την ανάληψη των καθηκόντων του, την 1η Σεπτεμβρίου, σε συνεργασία και με τους φορείς της πόλης, να κατατεθεί μια συγκεκριμένη, τεκμηριωμένη πρόταση. «Ακόμη και να ήταν κατάλληλο και βολικό, όσον αφορά στον τρόπο πρόσβασης, το κτίριο του "Κεράνης", τα Δικαστήρια πρέπει να παραμείνουν, εντός της πόλης», ολοκλήρωσε.

Ο **κ. Γ. Γαβρίλης** τόνισε: «παρόλο που δεν έχουμε όλοι την ίδια πολιτική αναφορά, μας ενώνει η κοινή λογική». Το ερώτημα ποιος κυβερνά την πόλη, έθεσε ο κ. Θ. Δρίτσας, μιας και δεν εισακούγεται το αίτημα των φορέων της και ο κ. Κ. Κατσαφάδος τόνισε ότι, «πρέπει να εξυπηρετούνται οι νησιώτες μας και όχι να ταλαιπωρούνται», ενώ η **κα Δ. Μανωλάκου** ανέφερε ότι, «είναι θέμα πολιτικό, θα το απαιτήσουμε, μέχρι να το ματαιώσουμε, αρκεί να επαγρυπνούμε». Τέλος, ο **κ. Π. Μελάς**, έδωσε έμφαση στη σημαντική οικονομική επιβάρυνση που θα έχει το κράτος, με 2 εκατ. ευρώ το χρόνο, λόγω του ενοικίου, στην περίπτωση της μεταφοράς στον «Κεράνη».

Η Ράλλειος παραχωρείται για τα Δικαστήρια Πειραιά

**ΟΜΟΦΩΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ
του Δημοτικού Συμβουλίου
ΠΕΙΡΑΙΑ (7/7/2014)**

Ομόφωνα ψηφίσθηκε 7/7/2014 από το Δημοτικό Συμβούλιο Πειραιά, η εισήγηση που έκανε ο Δικηγορικός Σύλλογος της πόλης, για την παραχώρηση του κτηρίου της πρώην Ραλλείου, στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, για το σκοπό της μεταστέγασης των δικαστηρίων και των δικαστικών υπηρεσιών.

Συγκεκριμένα, η εισήγηση του θέματος αναφέρει: «Το Δημοτικό Συμβούλιο εγκρίνει την παραχώρηση χρήσης του κτηρίου της πρώην Ραλλείου Σχολής, ιδιοκτησίας του Δήμου Πειραιά στο Ελληνικό Δημόσιο και ειδικότερα στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και τους αρμόδιους φορείς, για το σκοπό της μετεγκατάστασης σε αυτό των δικαστηρίων του Πειραιά και των Δικαστικών Υπηρεσιών. Οι όροι της παραχώρησης χρήσης του κτηρίου της πρώην Ραλλείου Σχολής θα συμφωνηθούν μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου εκπροσωπημένου υπό των αρμόδιων Υπουργείων και του Δήμου Πειραιά.»

Ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά κ. Γιώργος Σταματογιάννης, ενημέρωσε το σώμα για τις συναντήσεις που έγιναν την προηγούμενη εβδομάδα με την ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης και τους φορείς της πόλης και ευχαρίστησε για την ομόφωνη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Πειραιά.

Μιλώντας, ο Δήμαρχος Πειραιά **κ. Βασίλης Μιχαλολιάκος**, τόνισε μεταξύ άλλων:

«Είναι πολύ ευτυχές ότι στο σύνολό του ο Δικηγορικός Σύλλογος της πόλης, έχει μπει μπροστά σε αυτή τη μάχη, κι έτσι δεν υπάρχουν σκιές και αμφισβητήσεις. Εμείς και ως δημοτική αρχή μέχρι 31 Αυγούστου και ως δημοτική παράταξη, όχι μόνο λέμε όχι στη μεταφορά των δικαστηρίων, όχι μόνο θα αντιδράσουμε και αντιδρούμε, αλλά θα αποτρέψουμε την οποιαδήποτε σκέψη για μεταφορά των δικαστηρίων εκτός πόλεως, εκτός κέντρου του Πειραιά.

Το κτίριο της Ραλλείου προσφέρεται, είναι στην καρδιά του Πειραιά, είναι δίπλα στο λιμάνι, δίπλα στο Δημοτικό Θέατρο. Το ιδιοκτησιακό καθεστώς δεν

αμφισβητείται πλέον, το έχουμε λύσει για πάντα και θέλω να πω με έμφαση ότι όσοι έχουν αναλάβει «δεσμεύσεις» για μεταφορά των δικαστηρίων στο Ρέντη, οποιουδήποτε τύπου δεσμεύσεις, είτε πολιτικές είτε συνδικαλιστικές είτε άλλες, να αποδεσμευτούν γιατί ούτως ή άλλως θα ηττηθούν.

Ο Πειραιϊκός λαός σε αυτήν την αυτονόητη διεκδίκηση είναι και δυνατός και ενωμένος. Υιοθετούμε την συγκεκριμένη διατύπωση του Δικηγορικού Συλλόγου.

Όποιοι χρησιμοποιούν το θέμα του χρόνου για τη Ράλλειο το χρησιμοποιούν προσχηματικά. Προφανώς ο κ. Αθανασίου δεν έχει παραιτηθεί αυτής της ιδεοληψίας να πάνε τα δικαστήρια εδώ και τώρα στη Θηβών.

Δεν έχει καταλάβει ακόμη όμως τη δύναμη της αντίστασης του Πειραιϊκού λαού και δεν έχει καταλάβει σωστά και την εντολή που έχει πάρει. Αυτά που λέει είναι προσχηματικά. Τελεία και παύλα δεν πάμε στη Θηβών, μένουμε εδώ στον Πειραιά.»

Ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Ι. Ξυπολιάς, τόνισε κατά τη χθεσινή συνεδρίαση:

«Θλίβομαι από τη στάση του Υπουργείου Δικαιοσύνης, το οποίο με τη συμπεριφορά του προσβάλλει βάνουσα σύσσωμο το Δημοτικό Συμβούλιο της πόλης και όλη την Πειραιϊκή κοινωνία. Το Δημοτικό Συμβούλιο από πέρυσι τον Σεπτέμβριο σας υπενθυμίζω ως καθ' ύλην αρμόδιος και με τα θεσμικά καθήκοντα που ασκώ εδώ και περίπου δύο χρόνια, ότι έχει λάβει επανειλημμένες αποφάσεις για το θέμα των δικαστηρίων.

Άρα λοιπόν, οι παράλογες, αβάσιμες, έωλες και απρόσφορες αιτιάσεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης, με διάφορα ψευδεπίγραφα επιχειρήματα τα οποία συνθλίβονται από τα πραγματικά επιχειρήματα που αποσκοπούν στα συμφέροντα της Πειραιϊκής κοινωνίας, θεωρώ ότι προσβάλλουν βάνουσα το Πειραιϊκό λαό και το Δημοτικό μας Συμβούλιο.»

Κλιμάκωση των ενεργειών του Συλλόγου κατά της επαπειλούμενης μετεγκατάστασης των Δικαστηρίων Πειραιά στις πρώην αποθήκες ΚΕΡΑΝΗ επί της οδού Θηβών

Απόφαση Δ.Σ. του Δ.Σ.Π. 9/7/2014

**Αποχή των Δικηγόρων Πειραιά
από τη Δευτέρα 14 Ιουλίου μέχρι και την Παρασκευή 18 Ιουλίου 2014**

Σειρά κινητοποιήσεων αρχίζουν οι δικηγόροι του Πειραιά με βασικό αίτημα να μην φύγουν τα δικαστήρια από την πόλη. Η απόφαση λήφθηκε, την Τετάρτη, 9/7/2014 σε συνεδρίαση του ΔΣ του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, το οποίο θα συνεδριάσει, ξανά, στο τέλος της άλλης εβδομάδας για να εκτιμήσει την κατάσταση και να αποφασίσει για το μέλλον των κινητοποιήσεων. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την απόφαση, που λήφθηκε οι δικηγόροι του Πειραιά θα απέχουν από τα καθήκοντά τους από την Δευτέρα 14/7 μέχρι και την Παρασκευή 18/7 ενώ αυτές τις ημέρες θα πραγματοποιούν συμβολικές καταλήψεις σε διάφορα δικαστικά κτίρια, Να σημειωθεί ότι την Δευτέρα το Δημοτικό Συμβούλιο ομόφωνα υιοθέτησε την πρόταση του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά για παραχώρηση του ημιτελούς κτιρίου της πρώην Ραλλείου Σχολής που ανήκει στο δήμο προς το ελληνικό δημόσιο και συγκεκριμένα στο υπουργείο Δικαιοσύνης με σκοπό να μεταστεγαστούν εκεί τα δικαστήρια.

Η απόφαση του Δ.Σ. του ΔΣΠ στις 9/7/2014 έχει ως εξής:

“Το Διοικητικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά κατά την έκτακτη συνεδρίαση του της 9ης Ιουλίου 2014 αποφάσισε την κλιμάκωση των ενεργειών του Συλλόγου κατά της επαπειλούμενης μετεγκατάστασης στις πρώην αποθήκες ΚΕΡΑΝΗ επί της οδού Θηβών και έλαβε τις εξής αποφάσεις:

1. Αποχή των Δικηγόρων Πειραιά από τα καθήκοντά τους από τη Δευτέρα 14 Ιουλίου μέχρι και την Παρασκευή 18 Ιουλίου 2014

2. Καταλήψεις των δικαστικών κτιρίων Πειραιά, ως εξής:

Δευτέρα, 14 Ιουλίου 2014: κατάληψη του δικαστικού μεγάρου Πειραιά (οδός Σκουζέ και Φίλωνος), από ώρα 13:00 έως 13:30

Τρίτη, 15 Ιουλίου 2014: κατάληψη του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά (οδός Γούναρη), από ώρα 11:00 έως 11:30

Τετάρτη, 16 Ιουλίου 2014: κατάληψη του Ειρηνοδικείου Πειραιά (οδός Νικήτα), από ώρα 11:00 έως 11:30

Πέμπτη, 17 Ιουλίου 2014: κατάληψη του Παι-

ματοδικείου Πειραιά (οδός Νοταρά), από ώρα 11:00 έως 11:30

Παρασκευή, 18 Ιουλίου 2014: κατάληψη του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά (οδός Κολοκοτρώνη), από ώρα 11:00 έως 11:30

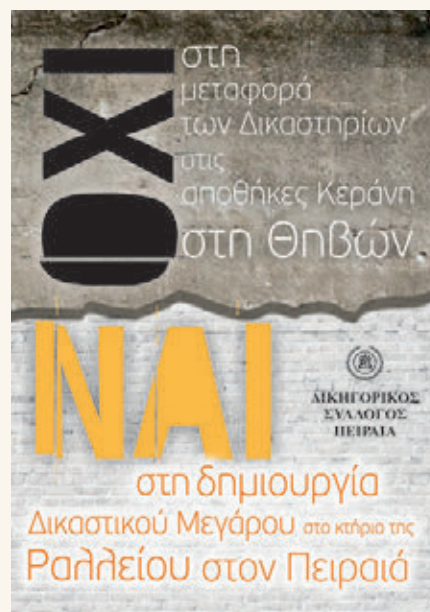
3. Κοινή συνέντευξη τύπου με όλους τους φορείς της πόλης που αντιτίθενται στη μετεγκατάσταση.”

Απόφαση του Δ.Σ. του ΔΣΠ στις 17/7/2014 για συνέχιση της αποχής των Δικηγόρων Πειραιά απο τα καθήκοντα τους

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά κατά την συνεδρίασή του της 17ης Ιουλίου 2014, συνεχίζοντας τις ενέργειες και δράσεις του Συλλόγου κατά της επαπειλούμενης μετεγκατάστασης των Δικαστηρίων στις πρώην αποθήκες ΚΕΡΑΝΗ επί της οδού Θηβών έλαβε τις εξής αποφάσεις:

1. Αποχή των Δικηγόρων Πειραιά από τα καθήκοντά τους την Δευτέρα 21 Ιουλίου 2014 και την Τρίτη 22 Ιουλίου 2014.

2. Ανάρτηση πανώ στο κτίριο της πρώην Ραλλείου Σχολής Πειραιά και στον Δ.Σ.Π.

Απόφαση Συντονιστικής Επιτροπής για την μη μεταστέγαση των Δικαστηρίων Πειραιά (14/7/2014)

Η Συντονιστική Επιτροπή των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων της Ελλάδος που συνήλθε στις **14.7.2014** στα γραφεία του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, υπό την Προεδρία του Προέδρου Αθηνών κ. Βασίλη Αλεξανδρή εκφράζει την κατηγορηματική αντίθεσή της στην επαπειλούμενη μετακίνηση των Δικαστηρίων και Δικαστικών Υπηρεσιών του Πειραιά σε χώρο εκτός των ορίων της πόλης και συγκεκριμένα στις παλιές «καπναποθήκες του Κεράνη» στην οδό Θηβών, στο Δήμο Ρέντη – Νίκαιας, ενέργεια που θα στερήσει ένα από τα εμβληματικά σημεία αναφοράς της ιστορικής πόλης του Πειραιά.

Εκφράζει τη συμπαράστασή της στον Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά και την Πειραιϊκή Κοινωνία, στηρίζοντας την θέση τους για την μεταστέγαση των Δικαστηρίων και Δικαστικών Υπηρεσιών του

Πειραιά στο κέντρο της πόλης του Πειραιά και δη στο κτίριο της πρώην Ραλλείου Σχολής. Η παραμονή των Δικαστηρίων και Δικαστικών Υπηρεσιών σε λειτουργικό σημείο του ιστού της πόλης θέτει τα θεμέλια της επιδιωκόμενης και αναγκαίας ανάπτυξης της και συνάδει με τη φυσιογνωμία της ως πρώτο λιμάνι της Χώρας και της Μεσογείου.

Για το λόγο δε αυτό, μετά την παραχώρηση της χρήσης του ως άνω κτιρίου της πρώην Ραλλείου Σχολής από το Δήμο Πειραιά, με ομόφωνη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, στο Ελληνικό Δημόσιο, υποστηρίζουμε κάθε είδους ενέργειες για τη μεταστέγαση των Δικαστηρίων και Δικαστικών Υπηρεσιών του Πειραιά στο παραπάνω κτίριο.

Επιστολή Προέδρου ΔΣΠ στον κ. Πρόεδρο της Ελληνικής Κυβερνήσεως (11/7/2014)

Προς τον Αξιότιμο Κύριο
Πρόεδρο της Ελληνικής Κυβερνήσεως
Μέγαρο Μαξίμου

Κοινοποίηση: κ. Υπουργό Δικαιοσύνης,
Διαφάνειας & Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Αξιότιμε Κύριε Πρωθυπουργέ,

Με την παρούσα επιστολή επιθυμούμε εκ νέου να σας καταστήσουμε γνωστό, ότι ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά, ομοφώνως, εκφράζει την κατηγορηματική αντίθεση του στην επαπειλούμενη μετακίνηση των Δικαστηρίων και Δικαστικών Υπηρεσιών του Πειραιά σε χώρο εκτός των ορίων της πόλης και συγκεκριμένα στις παλιές «καπναποθήκες του Κεράνη» στην οδό Θηβών, στο Δήμο Ρέντη – Νίκαιας, ενέργεια που θα στερήσει ένα από τα εμβληματικά σημεία αναφοράς της ιστορικής πόλης του Πειραιά.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά συστρατευόμενος με όλους ανεξαίρετως τους φορείς της πόλης (Δήμο, Περιφέρεια, Εκκλησία, Επιμελητήρια, επιστημονικούς Συλλόγους, συνδικαλιστικές οργανώσεις) επαναλαμβάνει και διά της παρούσης το καθολικό αίτημα των Πειραιωτών κατά της μετακίνησης αυτής και υπέρ της αναγκαίας με-

ταστέγασης των Δικαστηρίων και Δικαστικών Υπηρεσιών του Πειραιά στο κέντρο της πόλης μας και δη στο κτήριο της πρώην Ραλλείου Σχολής. Η παραμονή των Δικαστηρίων και Δικαστικών Υπηρεσιών σε λειτουργικό σημείο του ιστού της πόλης θέτει τα θεμέλια της επιδιωκόμενης και αναγκαίας ανάπτυξης της και ενδυναμώνει τη φυσιογνωμία της ως πρώτο λιμάνι της Χώρας και της Μεσογείου. Για το λόγο δε αυτό, μετά την παραχώρηση της χρήσης του ως άνω κτηρίου της πρώην Ραλλείου Σχολής από το Δήμο Πειραιά, με ομόφωνη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, στο Ελληνικό Δημόσιο, υποστηρίζουμε και επιχειρούμε κάθε είδους ενέργειες για τον έλεγχο της λειτουργικότητας, στατικότητας και εν γένει καταλληλότητας του εν λόγω κτηρίου, και έτι περαιτέρω της χρηματοδότησης αυτού.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

Αξιότιμε Κύριε Πρωθυπουργέ, θα επιθυμούσαμε να μας δεχθείτε, προκειμένου να σας ενημερώσουμε για όλες τις παραπάνω θέσεις και απόψεις μας, που δεν αφορούν συντεχνιακό αίτημα, αλλά αντικατοπτρίζουν τη θέληση μίας ολόκληρης ιστορικής πόλης και θα δώσουν μια ανάσα στην ήδη υποβαθμισμένη πόλη μας.

Για τον Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά

Ο Πρόεδρος

Γιώργος Π. Σταματογιάννης

Αποχή των Δικηγόρων Πειραιά στις (8-7-2014)

Εν όψει της επαπειλούμενης από το Υπουργείο Δικαιοσύνης μετεγκατάστασης των Δικαστηρίων στο Κτίριο των παλαιών Καπναποθηκών ΚΕΡΑΝΗ επί της οδού Θηβών, το Διοικητικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά κατά την έκτακτη συνεδρίασή του της 3.7.2014 αποφάσισε ομόφωνα τα εξής:

- 1.- Προειδοποιητική αποχή των δικηγόρων από τα καθήκοντά τους την Τρίτη, 8 Ιουλίου 2014
- 2.- Συνέντευξη Τύπου με όλους τους φορείς της πόλης με σκοπό τη ματαίωση της μετεγκατάστασης
- 3.- Παρουσία στο Δημοτικό Συμβούλιο της 7ης Ιουλίου 2014
- 4.- Προετοιμασία αφίσας και πανώ για την παραμονή των Δικαστηρίων στο Κέντρο της πόλης.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά δηλώνει κατηγορηματικά την αντίθεσή του στην μετεγκατάσταση των Δικαστηρίων στην οδό Θηβών, στη Νίκαια και επιφυλάσσεται για την άμεση και δυναμική κλιμάκωση των ενεργειών του για να αποτραπεί ένα τέτοιο ενδεχόμενο.

Πανελλαδική αποχή των Δικηγόρων από 5 Μαΐου 2014 από τις υποθέσεις του ΙΚΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, στη συνεδρίασή του της 29/4/2014, εναρμονιζόμενο με την απόφαση της Συντονιστικής Επιτροπής των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, αποφάσισε την αποχή των Δικηγόρων Πειραιά από τα καθήκοντά τους από 5/5/2014 από τις υποθέσεις του ΙΚΑ.

«Η Συντονιστική Επιτροπή των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων της Χώρας, μετά το νέο τελεσίγραφο του ΙΚΑ, για υπογραφή εντός 24ώρου προθεσμίας, του παράνομου συμφωνητικού με τους συνεργαζόμενους ανά υπόθεση δικηγόρους, αποφασίζει ομόφωνα την αποχή από 5.5.2014 των δικηγόρων της χώρας από τις υποθέσεις του ΙΚΑ (τόσο των δικηγόρων του ΙΚΑ ανά υπόθεση, των δικηγόρων του ΙΚΑ με πάγια αντιμισθία και των δικηγόρων των αντιδίκων του ΙΚΑ), μέχρι την υπογραφή ιδιωτικών συμφωνητικών μεταξύ του ΙΚΑ και των ανά υπόθεση δικηγόρων, που θα προβλέπει ως αμοιβή των δικηγόρων αυτών τις νόμιμες αμοιβές του Κώδικα Δικηγόρων.»

Ιστορία των Δικαστηρίων Πειραιώς

Το Πρωτοδικείο Πειραιώς

του **Μιχαήλ Γ. Βλάμου**
Συγγραφέα
Επιτίμου Δικηγόρου Πειραιά

Το πρώτο χρονικώς δικαστήριο του Πειραιώς είναι το εν Φρεαττοί Φονικόν Δικαστήριον ανάγον την λειτουργίαν του τον 12^ο π.Χ. αιώνα με πρώτο δικασθέντα τον Ομηρικόν ήρωα **Τεύκρο εκ Σαλαμίνας**.

Πρώτο Δικαστήριο του νεωτέρου Πειραιώς μνημονεύσαμε κατά το 1836 **Ειρηνοδικείο Πειραιώς, με Ειρηνοδίκη τον Αργύριο Κεφάλαια**. Το Ειρηνοδικείο της εποχής εκείνης μέχρι και το 1887 ήταν και Πταισματοδικείο. Για να συμπληρώσουμε την Ιστορία του Ειρηνοδικείου Πειραιώς προσθέτουμε ότι τον Αύγουστο του 1887 με το εκτελεστικό διάταγμα του Νόμου ΑΝΕ συνεστήθη το **πρώτο ειδικό Πταισματοδικείο Πειραιώς με πρώτο Πταισματοδίκη τον Ν. Κυριαζή, Δημόσιο Κατήγορο του Γ. Δήμερη και Γραμματέα τον Ι. Κουμπή**. Το 1901 συνεστήθη το Ειρηνοδικείο « Βορείου πλευράς » με χωριστή περιφέρεια από το « Ειρηνοδικείον Νοτίου πλευράς » και το 1914 συγχωνεύθησαν σε ένα με τον τίτλο « Ειρηνοδικείο Πειραιώς ».

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ

Η Εισαγγελία εγκατεστάθη σε ένα κτίριο επί των οδών Καραίσκου και Σκουζέ. Πρώτος Πρόεδρος ετοποθετήθη δια μεταθέσεως από το Πρωτοδικείο Λαρίσης δια του από 15.12.1918 Δ/τος ο **Αναστάσιος Κούτρας** και Πρωτοδίκαι οι Εμμ. Μακρυγιάννης, Σ. Στεφανίτης, Ι. Κάβουρας, Θ. Ρίτσος, Χρ. Γιώτης, Κ. Λαμπρινόπουλος, Ν. Μπελάρας και Δ. Τσουπλακίδης. **Πρώτος Εισαγγελεύς** διωρίσθη ένας διαπρεπής Νομομαθής και σπάνιος Δικαστικός λειτουργός της εποχής εκείνης, ο **Κλεάνθης Θεοφανόπουλος**, που αργότερα τον συναντούμε Αντεισαγγελέα Εφετών, Νομάρχη Μυτιλήνης, Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών κατά τα έτη 1945-1946, Βουλευτή Αθηνών και Αντιπρόεδρο της Βουλής, και από της 11 Απριλίου 1954 Υπουργό της Δικαιοσύνης με αξιόλογη δράση. Επί της Υπουργίας του για πρώτη φορά επετράπη στις Ελληνίδες να διορίζονται Δικασταί και Συμβολαιογράφοι. Αντεισαγγελείς που προϋπηρέτησαν στον Πειραιά ήσαν οι Κ. Τζίνος, Σ. Φωτάκης και Σ. Σπυρόπουλος.

Αυτά ήταν τα Δικαστήρια του Πειραιώς έως το 1918, όταν η πόλις των εκατόν είκοσι χιλιάδων κατοίκων ηξίωσε την ίδρυσι Πρωτοδικείου. Χρειάστηκαν υπεράνθρωπες προσπάθειες και τελικά με το **Νόμο της 3.11.1918 συνεστήθη το Πρωτοδικείο Πειραιώς**, το πρώτο Πρωτοδικείο εγκατεστάθηκε στο διόροφο οικο-

δόμημα, επί της πλατείας Κοραή, έργο του μεγάλου αρχιτέκτονος Χάνσεν, όπου σήμερα μετά την κατεδάφιση του στεγάζεται το Δημαρχείο Πειραιώς.

Αργότερα εστεγάσθη στο απέναντι του μέγαρο Χάι Λάιφ όπου τώρα τα γραφεία του Κ.Κ.Ε. πάλι στην πλατεία Κοραή και επεξετάθη προς στέγαση των Υπηρεσιών του στη διπλανή του εν επαφή πολυκατοικία μέχρι της μεταστεγάσεως του στο μέγαρο των οδών Πραξιτέλους, Βασ Γεωργίου Α' και Κουντουριώτου από όπου μετακόμισε στο ιδιόκτητο πλέον **Δικαστικό Μέγαρο των οδών Σκουζέ και Φίλωνος**, όπου τώρα στεγάζεται. Ευχή μας να εγκατασταθεί οριστικά σε ένα αντάξιο των Δικαστηρίων και της πόλεως μας ειδικώς κατασκευασμένο Μέγαρο, όπως όλοι οι Δικαστικοί Λειτουργοί Πειραιώς οραματίζονται.

Το 1929 συνεστήθη και το Α' Κακουργιοδικείο

Το σημερινό Πρωτοδικείο Πειραιώς έχει ανδρωθεί, γιγαντωθεί, ανάλογα με τις ανάγκες της εν τω μεταξύ αναπτυχθείσης πόλεως. Λόγω δε του λιμένος, αλλά και του βιομηχανικού και εμπορικού χαρακτήρος της πόλης, η φύσις των διαφορών είναι τοιαύτη (ναυτικές, εμπορικές, διαφορές στηριζόμενες συνήθως επί αλλοδαπών δικαίων, διεθνών εθίμων και συμβάσεων) ώστε να δημιουργεί πλείστες όσες επιστημονικές αξιώσεις από τους δικηγόρους και τους δικαστάς της πόλεως οι οποίοι ομολογουμένως σε πάσαν εποχήν επέδειξαν επάρκειαν επιστημονική και ικανότητα άξιαν εξάρσεως κατά την απόδοσιν της δικαιοσύνης. Ούτω η πόλις του Πειραιώς είχε τη σπάνια τύχη να δη σχεδόν άπαντας τους διελθόντας από την έδρα των Δικαστηρίων του Πειραιώς δικαστάς ανερχόμενους στις ανώτερες, πλείστους όσους δε και στις ανώτατες βαθμίδες της Δικαιοσύνης (ως οι κ.κ. Μακρής, Γκολφινόπουλος, Μαυρομιχάλης, Αργυράκης Σούρλος, Χαραλάμπης, Θ. Σταυρόπουλος, Ρεμπού, Καλαμποκιάς, Καζαμπάκας, Δ. Ροζάκης, Κ. Θανόπουλος για να αναφέρω τους παλαιότερους).

Για την εν συνεχεία όμως πορεία του Πρωτοδικείου, για το Εφετείο Πειραιώς, τα Διοικητικά Δικαστήρια Πειραιώς Πρωτοβάθμιο και Δευτεροβάθμιο και για το Διαρκές Ναυτοδικείο Πειραιώς ως και τα περιφερειακά Ειρηνοδικεία (Νίκαιας, Σαλαμίνας, Αιγίνης κ.λ.π.) είναι μια άλλη ιστορία.

Απόσπασμα από το βιβλίο
«ΠΕΙΡΑΪΚΑ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ»

Συνέντευξη

Του Γιώργου Σταματογιάννη

Προέδρου Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά

του Γιώργου Χλούπη, Δ.Ν - Δικηγόρου Πειραιά

Γεννήθηκε το 1960 στον Πειραιά. Μεγάλωσε στο Κερατσίνι. Οι γονείς του διατηρούσαν στεγνοκαθαριστήριο στο Κερατσίνι και είναι το μικρότερο παιδί από τα τρία (3) αδέλφια. Απόφοιτος της Ιωνιδείου Σχολής Πειραιά, πτυχιούχος της Νομικής Σχολής του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών με συνδικαλιστική δράση μέσα από τις Επιτροπές Ετών. Από το 1990 σχεδόν ανελλιπώς μέλος του Δ.Σ. του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά και τις δύο τελευταίες τριετίες Γενικός Γραμματέας του Δ.Σ.Π.

Έχει διατελέσει Πρόεδρος του Αστικού & Παραθεριστικού Οικοδομικού Συνεταιρισμού Δικηγόρων Πειραιά και έχει υπάρξει υποψήφιος Βουλευτής στη Β' Πειραιά, Νομαρχιακός Σύμβουλος Πειραιά και Δημοτικός Σύμβουλος Κερατσινίου. Διαπιστευμένος Διαμεσολαβητής από το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Ασκεί μαχόμενη δικηγορία επί τριάντα έτη σε ποινικές και αστικές υποθέσεις. Ομιλεί την Αγγλική και Γερμανική Γλώσσα. Πατέρας τριών (3) φοιτητών Νομικής και Λογοθεραπείας.

1. Συγχαρητήρια καταρχήν για την εκλογή σας, ποιοι είναι οι στόχοι σας ως νέος Πρόεδρος του Δ.Σ.Π;

Κατά πρώτον θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την ευκαιρία που μου δίνετε μέσα από τις γραμμές του περιοδικού μας να επικοινωνήσω με τους συναδέλφους, κάτι που θα ήθελα να συνεχιστεί σε βάθος χρόνου και να αποτελέσει βήμα για γόνιμο, καλοπροαίρετο και αποδοτικό διάλογο. Η εκλογή μου ως Προέδρου του Δ.Σ.Π., συνέπεσε σε μια δύσκολη κοινωνική, οικονομική και συνάμα δικηγορική συγκυρία. Είναι μονόδρομος η συνειδητοποίηση και συσπείρωση όλων των δικηγόρων για να αντιμετωπίσουμε μαζί ουσιαστικά τα καθημερινά και τα θεσμικά προβλήματα, που στόχο έχουν την αξιοπρεπή άσκηση του λειτουργημάτων μας, τόσο μεταξύ μας όσο και με όλους τους εμπλεκόμενους στο χώρο της Δικαιοσύνης (πολίτες, δικαστές, υπαλλήλους).

2. Εκλεγήκατε σε μια δύσκολη περίοδο για το Σύλλογο, ποια είναι τα κρισιμότερα και αμεσότερα θέματα τα οποία καλείστε να αντιμετωπίσετε;

Είναι προφανές ότι υπάρχει σωρεία προβλημά-

των στη δικηγορία, που απαιτούν άμεση αντιμετώπιση (φορολογικά, ασφαλιστικά, κώδικας δικηγόρων), που τα τελευταία χρόνια έχουν οδηγήσει σε έναν ακούσιο και συνάμα βίαιο αποπληθωρισμό του κλάδου μας και αποπροσανατολισμό επισημονικής και κοινωνικής παρέμβασης, αφού ζητούμενο είναι ο βιοπορισμός για μεγάλο αριθμό συναδέλφων.

3. Τι πρωτοβουλίες σκοπεύετε να υλοποιήσετε για να αντιμετωπίσετε τα ζητήματα μείωσης του Φ.Π.Α., προκαταβολής φόρου εισοδήματος, της φορολόγησης βάσει τεκμηρίων;

Το φορολογικό ζήτημα τόσο σε επίπεδο φόρου εισοδήματος με το νέο Κ.Φ.Ε. που ισχύει πρώτη φορά για την διαχειριστική χρήση 2013 (κατάργηση αφορολόγητου, 26% φορολογικός συντελεστής) όσο και ο από τετραετίας επιβληθείς Φ.Π.Α. δημιουργεί ένα εκρηκτικό τοπίο στο χώρο μας, με ενδεχόμενες αστικές και ποινικές προεκτάσεις σε βάρος μας.

Θα αντιμετωπίσουμε το ζήτημα τόσο δικαστικά (ατομικές προσφυγές κατά εκκαθαριστικών σημειωμάτων) όσο και συνδικαλιστικά με τη συνεργα-

σία όλων των δικηγορικών συλλόγων αλλά και των υπολοίπων ελευθέρων επαγγελματιών. Σε αυτή την κατεύθυνση έχει ενεργοποιηθεί σχετική επιτροπή από το Δ.Σ. για την εμπειριστατωμένη αντιμετώπιση του. Παράλληλα για τον Φ.Π.Α. υπάρχει εκκρεμής δικαστική διεκδίκηση για κατάργησή του στο Δικαστήριο Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) με την παρέμβαση της Ένωσης των Ευρωπαϊκών Δικηγορικών Συλλόγων (CCBE).

Το βέβαιο είναι ότι η πολιτεία μπορεί με τους μηχανισμούς που διαθέτει να εφαρμόσει ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα, αρκεί να έχει την αντίστοιχη βούληση.

4. Μπορεί να υλοποιηθεί η σύσταση μονοπρόσωπης δικηγορικής εταιρείας;

Πιστεύω πως στο πλαίσιο της δυνατότητας των δικηγόρων να λειτουργήσουν υπό εταιρική μορφή, είναι παράλληλα δυνατή και η σύσταση μονοπρόσωπης δικηγορικής εταιρείας με πιθανά φορολογικά οφέλη για τον εταίρο-δικηγόρο (δικαιολόγηση εξόδων κίνησης, αποσβέσεις, τήρηση βιβλίων άλλης κατηγορίας). Βέβαια, η εξίσωση ως προς τον συντελεστή φορολόγησης των φυσικών και νομικών προσώπων λειτουργεί αποτρεπτικά για τη σύσταση νομικών προσώπων, οι μικροελαφρύνσεις όμως δίνουν μια θετική διάσταση.

5. Τι σκοπεύετε να κάνετε με τις υψηλές εισφορές που καταβάλλουμε και ιδιαίτερα τις εισφορές του ΕΤΑΑ- ΤΥΔΠ για τις οποίες δεν υφίσταται ανταποδοτικότητα;

Το ασφαλιστικό είναι ένα από τα πλέον καυτά προβλήματα που ταλανίζουν τους δικηγόρους. Οι εισφορές που καλούμαστε να καταβάλλουμε τόσο για το Ταμείο Ασφάλισης Νομικών (ΤΑΝ) για την συνταξιοδότηση, όσο και στον Τομέα Υγείας Δικηγόρων Πειραιά (ΤΥΔΠ), για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη είναι ιδιαίτερα υψηλές. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με την ανυπαρξία ανταποδοτικότητας, κυρίως στον Τομέα Υγείας, αφού οι παρεχόμενες υπηρεσίες και καλύψεις ουδόλως ανταποκρίνονται στο ύψος της εισφοράς αλλά και η απειλή ποινικών κυρώσεων μέσω του νεοσυσταθέντος Κέντρου Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών (ΚΕΑΟ), δημιουργούν την υποχρέωση σε εμάς να δημιουργήσουμε μια «ισοδύναμη» σχέση εισφορών και καλύψεων.

Θα προταθεί ο υπολογισμός των ασφαλιστικών εισφορών να γίνεται με εισοδηματικά κριτήρια, αφού δεν απέχει από την πραγματικότητα οι ασφαλιστικές εισφορές να προσεγγίζουν το πραγματικό ή τεκμαρτό εισόδημα ή και μερικές φορές να το υπερβαίνουν.

Θα υποστηριχθούν μέτρα για τη στήριξη μητέρων-δικηγόρων με μορφή οικονομικής βοήθειας για τη δαπάνη που καταβάλλουν σε βρεφονηπιακούς σταθμούς, ενώ επιμέρους ρυθμίσεις θα αναζητηθούν για τις μητέρες - δικηγόρους κατά το διάστημα εγκυμοσύνης και λοχείας, αλλά και για τις πολύτεκνες οικογένειες.

Τέλος, θα πρέπει να ξεκινήσει ένας ουσιαστικός διάλογος για τη θέσπιση αντικειμενικών κριτηρίων σχετικά με τη διαχείριση και αξιοποίηση και σε ακραίες περιπτώσεις διανομή του αποθεματικού του Ταμείου Αλληλοβοήθειας Δικηγόρων Πειραιά (ΤΑΔΠ) ή και για την οποιαδήποτε άλλη χρήση του αποθεματικού αυτού προς όφελος όλων των δικηγόρων.

6. Πιστεύετε ότι ο νέος Κώδικας Δικηγόρων είναι στη σωστή κατεύθυνση;

Θεμέλιος λίθος για το δικηγορικό λειτουργήμα αποτελεί ο νέος Κώδικας Δικηγόρων (ν. 4194/2013). Ο ΚτΔ πράγματι αναδεικνύει αφενός τον λειτουργηματικό χαρακτήρα του δικηγόρου και προσδιορίζει την επαγγελματική του διάσταση (προσόντα, αμοιβές, πειθαρχικός έλεγχος) και αφετέρου αναβαθμίζει τους δικηγορικούς συλλόγους μέσα από απόλυτα αντιπροσωπευτική διαδικασία, για να διαδραματίσουν ένα ουσιαστικό ρόλο αφενός στην άσκηση της δικηγορίας και αφετέρου στη προάσπιση του δικαιώματος των πολιτών αυτής της Χώρας, που παρά τη συνταγματική και ευρωπαϊκή κατοχύρωση πολλές φορές είναι ένα κενό γράμμα.

7. Τι θα γίνει με το Δικαστικό Μέγαρο και τι συμβαίνει τελικά με το κτίριο της οδού Θηβών;

Αναμφισβήτητο το πιο οξυμένο τοπικό ζήτημα που ταλανίζει τους Δικηγόρους Πειραιά είναι η ύπαρξη ενός ασφαλούς και αξιοπρεπούς μεγάρου, που θα στεγάσει τα Δικαστήρια της πόλης μας. Αυτό θα μπορεί να είναι σε ένα ενιαίο ακίνητο ή σε πολεοδομικά όμορα ακίνητα που θα προσδιορίζουν μια άρτια και λειτουργική κατασκευή, έτοιμη να υποδεχθεί όλους τους εμπλεκόμενους με τον ευαίσθητο χώρο της Δικαιοσύνης.

Οι εργώδεις προσπάθειες της Επιτροπής, που συστάθηκε άμεσα και αντιπροσωπευτικά από το νέο Δ.Σ., είχαν αρχικά ως αποτέλεσμα να εκφράσουν όλοι ανεξαιρέτως οι υποψήφιοι Δήμαρχοι της πόλης την άποψη ότι τα Δικαστήρια δεν πρέπει να μετακινηθούν από το κέντρο γιατί έτσι αποδομείται ακόμη περισσότερο ο Πειραιάς.

Περαιτέρω ο Υπουργός Δικαιοσύνης με απόφασή του ζητάει από την εταιρεία «Θέμις κατασκευαστική» να ελέγξει τη δυνατότητα της

μεταστέγασης μέρους των Δικαστηρίων της πόλης στην πρώην Ράλλειο Σχολή, δίπλα στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά και μπροστά στη δημιουργηθείσα στάση μετρό, αναγνωρίζοντας έμμεσα αλλά με σαφήνεια την βάσιμη αυτή προοπτική.

Τόσο ο Δήμαρχος Βασίλης Μιχαλολιάκος όσο και οι νεοεκλεγμένοι Δήμαρχος Γιάννης Μώραλης και Αντιπεριφερειάρχης Γιώργος Γαβρίλης διατρανώνουν απερίφραστα και καθαρά τη βούλησή τους για τη μη μεταστέγαση των Δικαστηρίων στην οδό Θηβών στη Νίκαια και όλοι μαζί (Επιμελητήρια, συνδικαλιστικοί και επιστημονικοί φορείς και Σύλλογοι) είμαστε ενωμένοι και αποφασισμένοι τα Δικαστήρια να μείνουν στην πόλη μας, γιατί αποτελούν ανάσα ζωής γι' αυτή και σημειολογικά τα Δικαστήρια είναι αναπόσπαστο τμήμα της πόλης και ότι αυτό είναι παμπειραϊκό αίτημα.

Κλείνοντας, θέλω να εκφράσω την απόλυτη αντίθεσή μου στη λειτουργία του κτιρίου της Σκουζέ, επικίνδυνου, ανασφαλούς και ενδεχομένως ανθυγιεινού, πλην όμως ένα πρόβλημα δεν λύνεται με τη δημιουργία ενός μεγαλύτερου και ότι ως εκ της θεσμικής μου ιδιότητας έχω υποχρέωση να συμβάλλω στην κοινωνική και εντεύθεν ουσιαστική επίλυση του ζητήματος.

8. Στις πρόσφατες εκλογές κατέβηκαν 7 συνδυασμοί, ενώ στην Αθήνα ήταν 8, τι σημαίνει αυτό για εσάς και το σύλλογο εν γένει;

Η ύπαρξη πολλών υποψηφιοτήτων στις εκλογές μας τον Φεβρουάριο του 2014 τόσο σε επίπεδο Προέδρου όσο και Συμβούλων σηματοδοτεί την φιλοδοξία κάθε υποψήφιου, σύμφυτη και θεμιτή οπωσδήποτε με την ανθρώπινη υπόσταση, να κριθεί και να τύχει της επιλογής των συναδέλφων του για να τους αντιπροσωπεύσει στη διεκδίκηση και αντιμετώπιση των επαγγελματικών τους προβλημάτων.

Ταυτόχρονα όμως, καταδεικνύει την αδυναμία συνεννόησης μεταξύ των ενδιαφερομένων, όψιμο προεκλογικό ενδιαφέρον, υπεροχή του «εγώ» από το «εμείς», γεγονός που αποτελεί σημείο των καιρών μας.

Χρήσιμο σε κάθε περίπτωση θα ήταν όλοι οι υποψήφιοι στις εκλογές να ενεργοποιηθούν μέσα από τις Επιτροπές, που έχουν συσταθεί από το Δ.Σ για επιμέρους θέματα και έτσι να συμβάλλουν ουσιαστικά σε αυτό που διεκδίκησαν με την υποψηφιότητά τους.

9. Τι μπορεί να σημαίνει η διαμεσολάβηση για ένα δικηγόρο;

Ο ΔΣΠ επένδυσε πρωτοπόρος στο θεσμό της διαμεσολάβησης αναγνωρίζοντας την αξία αυτού

του θεσμού ως εναλλακτικού τρόπου επίλυσης διαφορών και αποσυμφόρησης των δικαστηρίων.

Το ΚΕΔΙΠ ασκεί σοβαρό και ποιοτικό έργο, εκπαιδεύει διαμεσολαβητές ικανούς να ανταποκριθούν στις ανάγκες της σύγχρονης αγοράς. Είναι σε εξέλιξη η εκπαίδευση δικηγόρων ως πληρεξουσίων των μερών σε διαμεσολάβηση όσο και σε επιμέρους γνωστικά αντικείμενα (οικογενειακά κ.λ.π.). Συνεργάζεται με όλους τους αρμόδιους φορείς προκειμένου να διαδοθεί - προωθηθεί τόσο ο ίδιος ο θεσμός όσο και οι δικηγόροι ως συμμετοχοί και λειτουργοί του θεσμού, διευρύνοντας με αυτό τον τρόπο το αντικείμενο εργασίας τους που τόσο έχει συρρικνωθεί τα τελευταία χρόνια. Παράλληλα η Πολιτεία οφείλει έγκαιρα με εύστοχες νομοθετικές ρυθμίσεις να προωθήσει την εφαρμογή του θεσμού.

10. Τι να περιμένει ο νέος δικηγόρος από το νέο Πρόεδρο;

Οι νέοι δικηγόροι γεμάτοι αισιοδοξία και προσδοκίες βρίσκονται μπροστά σε αδιέξοδα και αβεβαιότητα. Σε αυτά έχουν να αντιτάξουν τη γνώση και τη νιότη τους. Αρωγό στην προσπάθειά τους για ένα καλύτερο επαγγελματικό αύριο έχουν τον Σύλλογό τους.

Τους ζητώ να πλαισιώσουν την κατάσταση των αυτεπάγγελτων διορισμένων για τα ποινικά Δικαστήρια, για τη νομική αρωγή (legal aid) και για το πρόγραμμα για νέους δικηγόρους της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς, θα προσπαθήσουμε δε να γίνεται άμεσα η καταβολή των αντίστοιχων αμοιβών μέσω του Συλλόγου με σχετικές πιστώσεις από το ΤΑΧΔΙΚ.

Παράλληλα, θα δοθεί άμεση προτεραιότητα για την χρηματοδότηση νέων δικηγόρων αξιοποιώντας προγράμματα του ΕΣΠΑ που υποστηρίζουν δραστηριότητες ξεχωριστές και καινοτόμες, στη διοργάνωση σεμιναρίων-ημερίδων που στόχο θα έχουν τόσο την εμβάθυνση του σε εξειδικευμένα νομικά αντικείμενα όπως επίσης και στην εξοικείωση του με την επαγγελματική πρακτική, (αντιμετώπιση εντολέα, τρόπος είσπραξης αμοιβής, δεοντολογία).

Είμαι καθημερινά δίπλα στο νέο δικηγόρο στον εργασιακό του χώρο, έτοιμος να ακούσω τον προβληματισμό του, την αγωνία του, προφανώς και την κριτική του για να γίνουμε όλοι καλύτεροι, πιο αξιόπιστοι και αξιοπρεπείς στη κατεύθυνση μιας λειτουργηματικής δικηγορίας.

*Κύριε Πρόεδρε σας ευχαριστώ.
Καλή επιτυχία.*

του Ευάγγελου Τσουρούλη
τ. Προέδρου CCBE
τ. Αντιπροέδρου ΔΣΠ
Δικηγόρου Πειραιά

Διαρκής Επιτροπή CCBE

Στις 20 Ιουνίου 2014 έλαβε χώρα στις Βρυξέλλες η συνεδρία της Διαρκούς Επιτροπής του Συνεδρίου των Δικηγορικών Συλλόγων Ευρώπης (CCBE).

Στη συνεδρία αυτή ελήφθη η οριστική απόφαση για τη σύσταση από το CCBE του **Ιδρύματος Ευρωπαίων Δικηγόρων (European Lawyers' Foundation)**, με έδρα την Χάγη, Ολλανδίας.

Το Ίδρυμα, υπό την επίβλεψη του CCBE, θα αναλαμβάνει την διεκπεραίωση επιδοτούμενων από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή προγραμμάτων που αφορούν την Δικαιοσύνη και το Δικηγορικό Λειτουργήματα και συναφή θέματα.

Η Ελληνική αντιπροσωπεία στην ολομέλεια του CCBE στη Βερόνα τον Μάιο 2014.

Η συνεδρία ασχολήθηκε επίσης με θέματα που αφορούν το **Οικογενειακό Δίκαιο**, το **Ασφαλιστικό Δίκαιο** και τη **Διαμεσολάβηση**, την αξιολόγηση των **κλαδικών Οδηγιών** για το **Δικηγορικό Επάγγελμα**, την αντίθεση μεταξύ των θέσεων του CCBE και των οργάνων της Ε.Ε. για το **Ξέπλυμα Χρήματος** και την **Νομική Εκπαίδευση**. Εξετάστηκαν επίσης το σχέδιο **Κανόνων Δικαδικασίας για το Γενικό Δικαστήριο Ευρώπης**, οι εξελίξεις στην Ουκρανία καθώς και η πρόοδος στην **προσφυγή των Δικηγορικών Συλλόγων Βελγίου** (και με παρέμβαση του CCBE) κατά της νομοθεσίας που επιβάλλει **ΦΠΑ** στις δικηγορικές υπηρεσίες.

Επίσης η Επιτροπή Πρόσβασης στη Δικαιοσύνη ανέθεσε στη Μ. Φλωροπούλου (Αντιπρόεδρο ΔΣΠ) και Π. Περάκη (ΔΣΑ) εκπόνηση εκθέσεως και προτάσεων για το σοβαρότατο θέμα της

Στη συνεδρία αυτή συμμετείχαν από Ελληνική

πλευρά οι κ.κ. Π. Περάκης και Ν. Κούτκιος (ΔΣΑ).

Η επόμενη συνεδρία της Διαρκούς Επιτροπής θα λάβει χώρα στο Μιλάνο, Ιταλία, στις 12 Σεπτεμβρίου 2014.

Νέα εταιρική μορφή: Societas Unius Personal (SUP)

Τα αρμόδια όργανα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και Συμβουλίου Ευρώπης προτείνουν την κατάργηση της ισχύουσας Οδηγίας για την ευρωπαϊκή μονοπρόσωπη εταιρία περιορισμένης ευθύνης αλλά και την καθιέρωση μίας νέας μορφής εταιρίας, την **Societas Unius Personal ("SUP")**.

Η εταιρία αυτή θα έχει ενιαία μορφή σε όλα τα κράτη-μέλη, θα είναι μονοπρόσωπη εταιρία περιορισμένης ευθύνης και θα φέρει σε όλη την επικράτεια της Ε.Ε. την παραπάνω επωνυμία και την ένδειξη "SUP". Η Επιτροπή Εταιρικού Δικαίου του CCBE μελετάει τις παραπάνω προτάσεις και ετοιμάζει τις θέσεις και εισηγήσεις του CCBE γι' αυτό το σημαντικό θέμα. Σε αυτή την Επιτροπή συμμετέχει και η Δικηγόρος Πειραιά Αντιγόνη Αλεξανδροπούλου.

Παραβίαση επικοινωνιών και προσωπικών δεδομένων

Σε συνέχεια των παραστάσεων και ενεργειών του CCBE για το θέμα των παραβιάσεων των επικοινωνιών των Ευρωπαίων πολιτών, ειδικότερα της παραβίασεως του απορρήτου δικηγόρου-πελάτη, από τις υπηρεσίες 'ασφάλειας' πολλών κρατών, ο Πρόεδρος του CCBE απέστειλε επιστολή διαμαρτυρίας στον Διευθυντή της Υπηρεσίας Ασφαλείας των ΗΠΑ.

Η αντιπροσωπεία του ΔΣΠ στο CCBE στη Βερόνα, Μάιος 2014.

Το νέο σχέδιο του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

Στις 7 Ιουλίου 2014 πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δ.Σ.Π. επιστημονική εκδήλωση με θέμα «Το νέο σχέδιο του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας». Χαιρετισμό απηύθυνε ο Πρόεδρος Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά Γιώργος Σταματογιάννης. Την εκδήλωση συντόνισε ο Καθηγητής Νομικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Λάμπρος Μαργαρίτης και ομιλητές ήταν: ο Αντεισαγγελέας Αρείου Πάγου, Χαράλαμπος Βουρλιώτης, ο Αντεισαγγελέας Εφετών και Αντιπρόεδρος της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, Ευάγγελος Κασαλιάς και ο Δικηγόρος Πειραιά και Λέκτορας Νομικής Σχολής του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης Αναστάσιος Τριανταφύλλου,

Η εκδήλωση χαρακτηρίστηκε από τη μεγάλη συμμετοχή Δικαστικών και Εισαγγελικών λειτουργών και Δικηγόρων. Παρόντες στην εκδήλωση ήταν η Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, Ευτέρπη Κουτζουμάνη και ο Αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου Αθανάσιος Κουτρουμάνος. Με καίριες και ουσιαστικές τοποθετήσεις από τους ομιλητές και τους παρεμβαίνοντες δικαστές, εισαγγελείς και δικηγόρους, αναδείχθηκαν τόσο οι τροποποιήσεις, που συμβάλλουν στην εύρυθμη και ορθολογική λειτουργία της ποινικής δικαιοσύνης, όσο και αυτές, που γεννούν προβληματισμό. Χαρακτηριστικά έγινε ιδιαίτερη αναφορά

Α) Στην υλική αρμοδιότητα των ποινικών δικαστηρίων (διεύρυνση αρμοδιότητας των Μονομελών Πλημμελειοδικείων, κατάρρηση του Πενταμελούς Εφετείου Κακουργημάτων, διατήρηση και διεύρυνση αρμοδιότητας του Μονομελούς Εφετείου Κακουργημάτων, εκδίκαση σε πρώτο και δεύτερο βαθμό από το Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων, πιθανές περιπτώσεις εκδίκασης βαρύτερων πράξεων από ιεραρχικά κατώτερο δικαστήριο

Β) Στην προτεινόμενη ποινική συνδιαλλαγή (θέματα αντισυνταγματικότητας, απουσία του παθόντος στα πλημμελήματα και δημιουργία δεσμευτικού δεδικασμένου.

Γ) Στην ηλεκτρονική επιτήρηση (θέματα οριοθέτησης επιτρεπτής παρεμβατικότητας, κόστος), ενώ εκφράστηκαν ανησυχίες για την υπέρμετρη επιβάρυνση των εισαγγελικών λειτουργών και την έλλειψη υλικοτεχνικής υποδομής υποστηρίζουσας τις προτεινόμενες τροποποιήσεις.

Παράλληλα αναδείχθηκαν οι θετικές πλευρές του νομοσχεδίου, όπως ενδεικτικά η αποσύνδεση πολιτικής αγωγής από οικονομικές αξιώσεις, η παροχή προθεσμίας στον Εισαγγελέα για άσκηση εφέσεως μετά την καθαρογραφή απόφασης και γενικότερα η προσπάθεια επεξεργασίας του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας με ενιαίο και συστηματικό τρόπο.

Κλείνοντας την εκδήλωση ο συντονιστής – καθηγητής, τόνισε ότι χρειάζεται περισσότερος χρόνος για να ολοκληρωθεί με επιτυχία το έργο της τροποποίησης του Κώδικα και ότι η Επιτροπή είναι απόλυτα δεκτική σε προτάσεις, ανεξάρτητα από το χρόνο που δόθηκε για διαβούλευση, μέχρι την ψήφιση του προτεινόμενου νομοσχεδίου.

Δελτίο Τύπου για τις Τροποποιήσεις Ποινικού και Σωφρονιστικού Κώδικα

Ο Δ.Σ.Π. με Δελτίο Τύπου που εξέδωσε στις 2/7/2014 τονίζει:

Οι τροποποιήσεις που εισάγονται στην ποινική δίκη πλήττουν το θεσμικό ρόλο του συνηγόρου, υποβαθμίζουν την κυριαρχική θέση του κατηγορουμένου, έρχονται σε ευθεία αντίθεση προς το Σύνταγμα (αρ. 2 σεβασμός και προστασία της αξίας του ανθρώπου, 4 ισότητα ενώπιον του νόμου, 9Α χρήση προσωπικών δεδομένων, 20 παροχή έννομης προστασίας από το Δικαστήριο, ελεύθερη ανάπτυξη των απόψεων του πολίτη) και

την ΕΣΔΑ (αρ. 6 παρ.3). Είναι τουλάχιστον αμφίβολο το κατά πόσο συντελούν στην επιτάχυνση της ποινικής δίκης ή το κατά πόσο οι ισχύουσες διατάξεις που τροποποιούνται, προκαλούν καθυστέρηση.

Η αθρόα σύνταξη «υπερβολικών» κατηγορητηρίων και η επιβάρυνση των ποινικών δικαστηρίων με υπερβολικές υποθέσεις είναι θέματα που θα έπρεπε να λυθούν πρωτίστως, χωρίς να θίγονται τα συνταγματικά δικαιώματα των πολιτών.

Ψηφιακά Πινάκια

Στις 12 Ιουνίου 2014, παρελήφθη από την αρμόδια υπηρεσία του Πρωτοδικείου Πειραιά ο εξοπλισμός και η Εφαρμογή διαχείρισης των Ψηφιακών Πινάκων και ήδη από την Παρασκευή 13 Ιουνίου 2014 η σχετική υπηρεσία λειτουργεί πιλοτικά στις αίθουσες του Α' Μονομελούς και του Α' Τριμελούς Πλημμελειοδικείου, ενώ το σύστημα των Ψηφιακών Πινάκων στις υπόλοιπες αίθουσες του Πρωτοδικείου Πειραιά, αναμένεται να λειτουργήσει κατά το επόμενο Δικαστικό έτος.

Τα μέλη του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, έχουν τη δυνατότητα ενημέρωσης:

1. Μέσω της Ιστοσελίδας του Δ.Σ.Π. – Περιοχή Μελών: members.dspeir.gr Επιλογή Πινάκια – Εκθέματα/Πινάκια LIVE.

2. Μέσω ειδικής (mobile web) εφαρμογής η οποία έχει αναπτυχθεί αποκλειστικά για συσκευές smartphones, από την ίδια διεύθυνση

(members.dspeir.gr) και με χρήση των ίδιων, ατομικών κωδικών πρόσβασης.

3. Μέσω (3) οθονών οι οποίες έχουν εγκατασταθεί στο Πρωτοδικείο Πειραιά

(Είσοδος, αίθουσα Δικηγόρων, χώρος αναμονής).

Η εγκατάσταση του συστήματος Ψηφιακών Πινάκων στο Πρωτοδικείο Πειραιά αποτέλεσε την επιτυχή έκβαση των επί μία διετία ενεργειών και πρωτοβουλιών του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά και έγινε εξ ολοκλήρου με χρηματοδότηση του ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ., ενώ η υπηρεσία διαχείρισής του είναι η πρώτη υπηρεσία ενημέρωσης σε «πραγματικό χρόνο» η οποία υλοποιείται στη χώρα μας και αναπτύχθηκε από την εταιρεία LAWNET – ΝΟΜΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΑΕ, στο πλαίσιο της συνεργασίας της με το Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά.

Για την επιτροπή πληροφορικής του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά
Γεώργιος Π. Καραμιζάρης

ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΠΑΡΑΙΤΗΘΕΝΤΕΣ

Βελισσαράτου Ιουλία
Θεοχαρίδης Γεώργιος
Καφετζηδάκη – Χατζίδη Αικατερίνη
Κοσκινάς Σταύρος
Κουτσαντώνης Ανδρέας
Μελάς Μιχαήλ
Νικηφόρος Γεώργιος
Παλαιολούγκα Ειρήνη
Παπαδοπούλου Κλεοπάτρα
Χριστοπούλου Αικατερίνη

ΠΡΩΤΕΥΣΑΝΤΕΣ ΝΕΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ Β' ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 2013

Παπαδόπουλος Μαρίνος
Γεωργούλη Μαρία
Φλέγκας Κωνσταντίνος
Σαγρή Γεωργία

Επιστημονική βραδιά με αντικείμενο την παρουσίαση, κριτική και συζήτηση επί της 5^{ης} μονογραφίας του συναδέλφου μας κ. Γιαννίκου Πιτσιρίκου

“Μελέτες Ιδιωτικού Δικαίου”

17

Τη Δευτέρα 2.6.2014 διοργανώθηκε στην Αίθ. Εκδηλώσεων του Συλλόγου μας Επιστημονική βραδιά με αντικείμενο την παρουσίαση, κριτική και συζήτηση επί της 5^{ης} μονογραφίας του συναδέλφου μας κ. Γιαννίκου Πιτσιρίκου, με αναφορά και στο λοιπό μέχρι τώρα συγγραφικό, διδακτικό και πανεπιστημιακό έργο του συγγραφέα. Την παρουσίαση ξεκίνησε ο Πρόεδρος του ΔΣΠ κ. Γ. Σταματογιάννης και ο συνάδελφος κ. Γ. Χλούπης (συντονιστής της συζήτησης), αφού αναφέρθηκε και αυτός στο συγγραφικό και πανεπιστημιακό έργο του κ. Πιτσιρίκου έδωσε κατά σειρά τον λόγο στον Ομότιμο Καθηγητή Παν/μίου Αθηνών και τέως Αντιπρύτανη κ. Ιωάννη Καράκωστα και στις Καθηγήτριες του Αστικού και Εμπορικού Δικαίου στο Παν/μιο Πειραιά κ.Αριστέα Σινανιώτη-Μαρούδη και Κορνηλία Δελούκα-Ιγγλέση.

Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν ακόμη και η Πρόεδρος της Ενώσεως Αστικολόγων κα Δήμητρα Παπαδοπούλου-Κλαμαρή, ο Πρόεδρος Εφετών κος Ιωάννης Μαρούδης, ο τέως Διευθυντής της Πρότυπου Ιωνιδείου Σχολής Πειραιά (-Καθηγητής Φιλόλογος του Προέδρου του ΔΣΠ κ.Σταματογιάννης και του συγγραφέα κ.Πιτσιρίκου-) κ.Γ.Κούνουπας και η Δ/ντρια των Εκδόσεων “Νομική Βιβλιοθήκη” κα Λίλα Καρατζά.

ΟΜΙΛΙΕΣ (Εν Περίληψει)

-Ο Πρόεδρος του ΔΣΠ κ. Γ. Σταματογιάννης: Για μια ακόμη φορά ο ΔΣΠ χαιρετίζει με την αποψινή συνάντησή τη νέα συγγραφική δημιουργία των “Μελετών Ιδιωτικού Δικαίου” (εκτάσεως 700σελ.) του εκλεκτού μέλους του κ. Γιαννίκου Πιτσιρίκου. Επιφορτισμένος εδώ και 8 έτη με τη διεξαγωγή των Σεμιναρίων Αστικού Δικαίου των Δικηγόρων και Ασκούμενων Δικηγόρων του Συλλόγου μας, μέλος στη συντακτική Επιτροπή της Πειραιϊκής Νομολογίας, με πολυετή διδακτική εμπειρία, έντονη ακαδημαϊκή παρουσία και ακατάπαυστη συγγραφική δραστηριότητα, ο κ. Πιτσιρίκος επιβεβαιώνει με το παρόν ογκώδες συγγραφικό του πόνημα την εγκράτειά του σε σύγχρονα ζητήματα του όλου Ιδιωτικού και όχι μόνον του Αστικού Δικαίου, τα οποία κατά περίπτωση ταλανίζουν τη θεωρία και τη νομολογία, αλλά συνάμα καταδεικνύει και τη διαρκή ενημέρωσή του στις μεταβολές της νομοθεσίας και της νομολογίας, παρέχοντας έτσι έναν

υποδειγματικό τρόπο μελέτης στον σύγχρονο νομικό.

Λόγω της όλης επιστημονικής παρουσίας του κ. Πιτσιρίκου το ΔΣ του ΔΣΠ εκφράζει την πεποίθηση αλλά και την ευχή να καταλάβει ο κ. Ιωάννης Πιτσιρίκος οργανική θέση μέλους ΔΕΠ, τουλάχιστον στη βαθμίδα του Επίκουρου Καθηγητή, στη Νομική Σχολή ή στο Παν/μιο Πειραιά, πράγμα που θα αποτελέσει δικαίωση των μακροχρόνιων προσπαθειών και του επαγγελματικού και εκπαιδευτικού του ζήλου, αλλά και εγγύηση για την κατάρτιση των νέων συναδέλφων μας.

-Ο συντονιστής της συζήτησης, Διδάκτωρ του ΠοινΔικ, κ. Γ. Χλούπης: Ο φίλος και συνάδελφος κ. Γιαννίκος Πιτσιρίκος, αφού αποφοίτησε ήδη το 1994 με γενικό βαθμό πτυχίου 9,2, δημοσίευσε το 2002, μια από τις μεγαλύτερες διδακτορικές διατριβές των 30 τελευταίων ετών στη Νομική Σχολή, εκτάσεως 900 σελίδων με το επίκαιρο θέμα: “Σύγχρονα μέσα επικοινωνίας (τέλεξ, τέλεφαξ, ηλεκτρονικό έγγραφο) για την κατάρτιση τυπικών δικαιοπραξιών ως ζήτημα της σχέσεως έγγραφου τύπου και δικαιοπραξίας”, την οποία εξεπόνησε υπό την επίβλεψη των τριών κορυφαίων τότε Καθηγητών της Νομικής Σχολής Φίλιππου Δωρή, Μιχαήλ Σταθόπουλου και Απόστολου Γεωργιάδη.

Ωστόσο ο κος Πιτσιρίκος δεν σταμάτησε το συγγραφικό του έργο στη διδακτορική του διατριβή, αλλά συνέχισε με τη Μεσιτεία για την Κατάρτιση Αστικών Συμβάσεων (2004) (εκτάσεως 350 σελίδων), τη “Σύμβαση Ναυτικής Εργασίας (υπό μορφή κατ’ άρθρον ερμηνείας των ΚΙΝΔ53-67)” (2006)(εκτάσεως 250 σελίδων), τη “Συνεισφορά στις οικογενειακές ανάγκες και διατροφή

κατά τη διακοπή της έγγαμης συμβίωσης” (2011)(εκτάσεως 160σελίδων) και μετείχε σε επιστημονικές ομάδες του Εκδοτικού Οίκου “Νομική Βιβλιοθήκη” για τη συγγραφή Συλλογικών Έργων ερμηνείας διατάξεων του ΑΚ. Το ανά χείρας πόνημα των “Μελετών Ιδιωτικού Δικαίου” (700περίπου σελίδων) αποτελεί ένα συγκεντρωτικό έργο άρθρων, μελετών και γνωμοδοτήσεων του συγγραφέα σε αμφισβητούμενα στη θεωρία και στη νομολογία ζητήματα ιδίως Αστικού και Εμπορικού Δικαίου.

Πέρα όμως από το συγγραφικό του έργο εξασκεί με ιδιαίτερο ζήλο και επιμέλεια και διδακτικό έργο: ήδη από το 2006 ο ΔΣΠ του έχει αναθέσει τη διεξαγωγή των Σεμιναρίων Αστικού Δικαίου στους Ασκούμενους και Νέους Δικηγόρους, από το 2004 έως το 2012 συνεδίδασκε τα μαθήματα του Ηλεκτρονικού και του Κοινοτικού Αστικού Δικαίου στο Μεταπτυχιακό Τμήμα της Νομικής Σχολής και από το 2011 έως και σήμερα συνδιδάσκει το μάθημα του Αστικού Δικαίου στο Τμήμα Οικονομικής Επιστήμης του Παν/μίου Πειραιά και όπως μαρτυρούν οι μαθητές του δεν ασκεί μόνον με επιμέλεια και σχολαστικότητα τα διδακτικά του καθήκοντα αλλά είναι και ένας ευπρόσιτος καθοδηγητής και συνεργάτης.

Κουβαλώντας τα αδιαμφισβήτητα εχέγγυα της νομικής παιδείας του αείμνηστου πατέρα του, Νέστορα των Δικηγόρων του Συλλόγου μας ως το 2006 και πρόωρα εκλιπόντος *Ευάγγελου Πιτσιρίκου*, εκφράζω την ευχή ο κος *Πιτσιρίκος* να εκλεγεί στη θέση μέλους ΔΕΠ του Παν/μίου για να υπηρετήσει και τυπικά όπως επιθυμεί και του αξίζει διαβίου το διδακτικό και πανεπιστημιακό λειτουργήμα.

-Ο Αντιπρύτανης & Ομότιμος Καθηγητής του Παν/μίου Αθηνών *Κλώαννης Καράκωστας* ήταν ιδιαίτερα λιτός αλλά καίριος και συγκινητικός αναφερόμενος όχι μόνον στο παρόν συγκεντρωτικό έργο των “Μελετών Ιδιωτικού Δικαίου” (εκτάσεως 700σελ.), **το οποίο χαρακτήρισε ως συμπίλημα**, αλλά και στο προηγούμενο, συνιστάμενο σε 4 μονογραφίες, ογκώδες συγγραφικό έργο του κ. *Πιτσιρίκου* τον οποίο γνωρίζει από το Α Έτος της Νομικής Σχολής και τον επαίνεσε ως ακούραστο σκαπανέα και ερμηνευτή του δικαίου, δίνοντάς του και την προτροπή να συνεχίσει με τον ίδιο ζήλο τα συγγραφικά και πανεπιστημιακά του καθήκοντα.

-Η Καθηγήτρια του Παν/μίου Πειραιά κ.*Αριστέα Σινανιώτη-Μαρούδη*, λαμβάνοντας τον λόγο, είπε τα εξής: “Διαπίστωσα από την αρχή της συνεργασίας μου το αμείωτο ενδιαφέρον και την

αφοσίωσή του στην άσκηση του διδακτικού του έργου στο Παν/μιο κατά τη διεξαγωγή του μαθήματος του Αστικού Δικαίου, το οποίο έχει οργανώσει σε Σεμιναριακή Μορφή με τη διανομή θεμάτων στους φοιτητές για εκπόνηση απαλλακτικών εργασιών. Και τούτο διότι θεωρεί ότι έτσι τονώνει το επιστημονικό ενδιαφέρον των φοιτητών, τους οποίους παρακολουθεί και συνδράμει διαρκώς προκειμένου να ανταποκριθούν στις αυξημένες ανάγκες του μαθήματος του Αστικού Δικαίου. Γι’ αυτό και θα θεωρούσα ευχής έργο, επί προκηρύξει αντίστοιχης θέσεως, να εκλεγεί ο κ. *Πιτσιρίκος* στη βαθμίδα του Επίκουρου Καθηγητή, για την οποία υπερπληροί τα τυπικά και ουσιαστικά προόντα, τόσο με το όλο συγγραφικό του έργο όσο

και με την ως τώρα διδακτική του εμπειρία”.

Εν συνεχεία η Καθηγήτρια ανέπτυξε και σχολίασε τις ακόλουθες 6 ενδιαφέρουσες και εμπειριστατωμένες, όπως τις χαρακτήρισε, μελέτες με τις οποίες ο συγγραφέας παρέχει μια ανεκτίμητη συμβολή στη σύγχρονη επιστήμη του Εμπορικού Δικαίου:

1. *Σύμβαση μεταφοράς. Αξίωση του αποστολέα ν’ απαιτήσει τη μεταφορά των εμπορευμάτων και αξίωση για παράδοση του πράγματος στον παραλήπτη μόνο επί αντικαταβολή της αξίας του-Τροπή τους σε δευτερογενή αξίωση αποζημιώσεως. Εφαρμοστές περί παραγραφής διατάξεις επί συρροής των αξιώσεων αυτών (Με αφορμή τις ΑΠ 860/87, ΕφΑθ 8200/89)*

Δημοσιευμένη στο περιοδικό Πειραιϊκή Νομολογία 2003 (25), σ.129-137.

2. *“Ο Ευρωπαϊκός Όμιλος Οικονομικού Σκοπού ως υπερεθνική Αστική Εταιρία (Θεσμοθέτηση-Σκοπός-Σύστημα Ευθύνης των μελών του)”*.

Δημοσιευμένη στο Περιοδικό Επιθεώρηση Εμπορικού Δικαίου (ΕΕμπΔ46), σ.254-290. Η παρούσα μελέτη αποτέλεσε το προϊόν της μεταδιδακτορικής διατριβής του κ. *Πιτσιρίκου* με υποτροφία του ΙΚΥ.

3. Άρση της αυτοτέλειας νομικού προσώπου (ΑΕ) και καταλογισμός ευθύνης του για υποχρεώσεις του κύριου ή μοναδικού μετόχου του (Γνωμοδότηση)

Δημοσιευμένη στο Περιοδικό Επιθεώρηση Εμπορικού Δικαίου (ΕΕμπΔ58), σ.482-505.

4. “Οι έννομες συνέπειες της πτώχευσης του αγοραστή εμπορευμάτων με σύμφωνο επιφύλαξης κυριότητας κατά τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα (ΑΚ532) και του νέου Πτωχευτικού Κώδικα (άρθρα 29, 35 ν.3588 /10.7.2007-ΦΕΚ Α’153)”, ΠειρΝ33, σ.142-149.

5. Ευθύνη από εμπιστοσύνη στην έννομη σχέση Τράπεζας-πελάτη, ΔΕΕ2012, σ.442επ.

6. “Ιδιαιτερότητες στην παροχή ενοχικής και εμπράγματος ασφάλειας με δανειστή ή ασφαλειοδότη Τράπεζα”, στην ΠειρΝ2012, σ.132

Κλείνοντας η κα Σινανιώτη-Μαρούδη τόνισε: “Θεωρώ έτσι ότι ο συγγραφέας με την εμβάθυνση σε ακανθώδη ζητήματα και του Εμπορικού Δικαίου, με τη γενικότερη ακαδημαϊκή, επιστημονική και συγγραφική του παρουσία και με το παρόν συγκεντρωτικό του έργο παρέχει μια από τις σημαντικότερες συμβολές όχι μόνον στο Αστικό αλλά και στο σύγχρονο Εμπορικό Δίκαιο”.

-Η Καθηγήτρια κ.Κορνηλία Δελούκα-Ιγγλέση: “Παρά το γεγονός ότι έως τώρα γνώριζα τον κ.Πιτσιρίκο μόνον μέσα από τις μονογραφίες και τις κατ’ ιδίαν μελέτες του και μόλις πρόσφατα τον γνώρισα και προσωπικά, αντιλήφθηκα από την ακαδημαϊκή μου εμπειρία την εργατικότητα, την ιδιαίτερη αφοσίωσή του στο διδακτικό και πανεπιστημιακό έργο, καθώς και την έντονη επιθυμία του για διαρκή επιστημονική συμβολή στην επισημότητα του Αστικού Δικαίου. Γι’ αυτό και θα ήθελα να πω και εγώ λίγα λόγια για 3 αρκετά ενδιαφέρουσες κατά τη γνώμη μου μελέτες του σχετικές με το “Δίκαιο Προστασίας του Καταναλωτή” και ειδικότερα με το ιδιαίτερα ενδιαφέρον στην πράξη ζήτημα των Γενικών Όρων των Συναλλαγών (ΓΟΣ): 1. Γενικοί Όροι Τραπεζικών Συμβάσεων περί εξόδων προεξόφλησης, εξόδων χρηματοδότησης και εισφοράς του ν.128/75.

Δημοσιευμένη στο Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών 2004 (τευχ.στ’), σ.633-640.

2. Στάδια ελέγχου Γενικών Όρων Τραπεζικών Συναλλαγών. Ιδίως το παράδειγμα των ΓΟΣ για τα έξοδα προεξόφλησης, τα έξοδα προμήθειας και την εισφορά του ν.128/75

Δημοσιευμένη σε ένθετο, λόγω της μεγάλης εκτάσεώς της, στην “Πειραική Νομολογία” 2004 (τευχ.γ’ - Ιουλίου - Αυγούστου - Σεπτεμβρίου)

3. “Απαγόρευση αναγραφής Γενικών Όρων των Συναλλαγών που έχουν κριθεί καταχρηστικοί με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις (ΥπΑπ Ζ1-798 της 25.6.2008 - ΦΕΚ Β’1353 / 11.7.2008) (Με αφορμή την ΟλΣτΕ 1210/2010, απορριπτική αιτήσεως ακυρώσεως των Τραπεζών κατά της αποφάσεως αυτής), Θεωρ&ΠραξΔιοικΔικ2012, σ.140επ

Τελειώνοντας η Καθηγήτρια κ.Δελούκα-Ιγγλέση αφού τόνισε ότι ακόμη και αν οι 2 πρώτες από τις μελέτες που σχολίασε συνεγράφησαν πριν τον.3587/2007, που τροποποίησε το άρθρο 2 του ν.2251/94 για τους ΓΟΣ, αποτελούν υπόδειγμα χειρισμού των αρχών της Μεθοδολογίας του Δικαίου και έχοντας υπόψη και το υπόλοιπο συγγραφικό έργο του κ.Πιτσιρίκου εκφράζει την προτροπή να συνεχίσει με τον ίδιο ρυθμό τις μονογραφικές και επιμέρους ερμηνευτικές του συμβολές, αλλά και την επιθυμία να εξακολουθήσει με τον ίδιο ζήλο το διδακτικό του έργο στο Παν/μιο Πειραιά για την καλύτερη δυνατή κατάρτιση των εκκολλόμενων νομικών, την οποία θεωρώ ότι έχει επιτύχει μέχρι τώρα.

Καθώς δεν υποβλήθηκαν ερωτήσεις από τους παρευρισκόμενους, λίγο πριν το κλείσιμο της επιστημονικής βραδιάς, ζήτησε για ένα λεπτό μόνο τον λόγο και ο συγγραφέας. Ο κ.Πιτσιρίκος, αφοτου ευχαρίστησε τον Πρόεδρο του ΔΣΠ, τον συντονιστή της βραδιάς και τους παρευρισκόμενους Καθηγητές του, ομιλήσαντες και μη, τόνισε ότι στόχος κάθε μελέτης του είναι όχι να δώσει λύση στο νομικό πρόβλημα (πράγμα αδύνατον από τη φύση του πράγματος), αλλά να παράσχει στον ερμηνευτή και εφαρμοστή του δικαίου τα μεθοδολογικά εργαλεία για την ερμηνεία και εφαρμογή του κανόνα δικαίου. Και όπως στους προλόγους των βιβλίων του μετά το 2006, αλλά και σε άλλες περιστάσεις, έχει κάνει, έκλεισε την παρέμβασή του με συγκινητικό τρόπο τιμώντας τη μνήμη του πρόωρα εκλιπόντος πατέρα του Ευάγγελου Πιτσιρίκου:

“Η συμβολή του πατέρα μου και, ας μου επιτραπεί και συγχωρεθεί η άποψη, Νέστορα των Δικηγόρων του Συλλόγου μας, ήταν κατά τη διάρκεια του συγγραφικού μου έργου τεράστια και αναντικατάστατη. Η απουσία του από τότε που έφυγε είναι ιδιαίτερα έντονη για μένα. Αυτή τη στιγμή όμως με παρηγορεί ίσως ελάχιστα το γεγονός ότι δεν τον κούρασα, όπως Εσάς απόψε. Σας Ευχαριστώ για την τιμητική παρουσία Σας”.

Να είσαι βέβαιος Γιαννίκο ότι και σε μας λείπει πολύ ο Ευάγγελος, ο αγαπημένος μας φίλος, συνάδελφος και Διδάσκαλός μας, και ότι θα τον θυμόμαστε πάντα.

Διαμεσολάβηση και Επιχειρηματικότητα

Σε ημερίδα που πραγματοποιήθηκε με επιτυχία στο Μέγαρο του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Πειραιώς, με θέμα: **Διαμεσολάβηση και Επιχειρηματικότητα** προβλήθηκαν τα σημαντικά οφέλη που παρέχει στον επιχειρηματικό κόσμο ο θεσμός της διαμεσολάβησης.

Σε συνεργασία του ΚΕ.ΔΙ.Π., με το Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά, το Εμπορικό & Βιομηχανικό Επιμελητήριο Πειραιώς, το Βιοτεχνικό Επιμελητήριο Πειραιώς, καθώς και το Επαγγελματικό Επιμελητήριο Πειραιώς, πραγματοποιήθηκε έγκυρη και διεξοδική ενημέρωση στις επιχειρήσεις για τον εναλλακτικό τρόπο επίλυσης διαφορών, μέσω της διαμεσολάβησης. Προβλήθηκε, επίσης, και βίντεο προσομοίωσης της διαδικασίας, βασισμένο σε αληθινή Εμπορική Διαφορά, μεταξύ δυο ξένων εταιρειών, για λόγους κλοπής ευρεσιτεχνίας.

Οι κύριοι ομιλητές της ημερίδας ήταν οι κ. κ. Γ. Σταματογιάννης, Πρόεδρος Δ.Σ.Π., Β. Κορκίδης, Πρόεδρος Ε.Β.Ε.Π. & Ε.Σ.Ε.Ε., & ΚΕ.ΔΙ.Π., Σ. Μανουσάκης, Δ/ντής του ΚΕ.ΔΙ.Π., Α. Μιχάλαρος, Πρόεδρος Β.Ε.Π., Γ. Μπενέτος, Πρόεδρος Ε.Ε.Π. και η Δ. Τριανταφύλλου, Δικηγόρος και Πιστοποιημένη Διαμεσολαβήτρια.

Στο πλαίσιο της εν λόγω ημερίδας, ο κ. Γ. Σταματογιάννης υπογράμμισε ότι, «Προσωπικά, πιστεύω ότι, αν δικηγόροι και επιχειρηματίες πιστέψουν στο θεσμό της διαμεσολάβησης, πολύ γρήγορα στη χώρα μας θα εγκαθιδρύσουμε τη διαμεσολάβηση ως το κύριο μέσο αποτελεσματικής και βιώσιμης επίλυσης των επιχειρηματικών διαφορών με τη μεγαλύτερη στατιστικά ποσότητα επιτυχίας στην Ευρώπη», ενώ ο κ. Σ. Μανουσάκης ανέφερε πως, «στόχος μας είναι η αλλαγή της ελληνικής κουλτούρας, ως προς τον τρόπο αντιμετώπισης του θεσμού».

Από τη πλευρά τους, ο κ. Α. Μιχάλαρος παρατήρησε ότι, «εάν δεν υπήρχε ο θεσμός, έπρεπε να τον είχαμε εφεύρει», ενώ ο κ. Γ. Μπενέτος έδωσε έμφαση στην ενημέρωση των πολιτών, λέγοντας πως «όχι μόνο στηρίζουμε τη διαμεσολάβηση, αλλά συμμετέχουμε ενεργά στην προσπάθεια διάχυσης της σχετικής πληροφόρησης». ». ο Πρόεδρος του Ε.Β.Ε.Π., κ. Β. Κορκίδης, επισήμανε, μεταξύ άλλων: «Ο θεσμός της διαμεσολάβησης αποδίδει δικαιοσύνη, χωρίς να υποκαθιστά τη Δικαιοσύνη. Επιπλέον, δίνει λύσεις στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις, απέναντι σε ένα σύστημα απονομής δικαιοσύνης, που παραμένει χρονοβόρο. Είναι μία εναλλακτική μέθοδος με την οποία τα αντιμαχόμενα μέρη, μέσω μιας κοινά αποδεκτής διαδικασίας, με την παρουσία και την απαραίτητη βοήθεια ενός τρίτου προσώπου της επιλογής τους, του πιστοποιημένου διαμεσολαβητή, καταλήγουν σε μια κοινά αποδεκτή επίλυση της διαφοράς τους, μέσω μιας συμφωνίας που ικανοποιεί τα συμφέροντά τους.

Τέλος, η κα Δ. Τριανταφύλλου ανέφερε πως, «οι 321 Πιστοποιημένοι Διαμεσολαβητές, οι οποίοι έχουν εκπαιδευτεί στο ΚΕ.ΔΙ.Π., μπορούν να φέρουν, εις πέρας, πολύ σύνθετες υποθέσεις.

Τελετή απονομής πτυχίων και πιστοποιητικών

21

Την 14 Ιουλίου 2014 στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά), πραγματοποιήθηκε η τελετή απονομής πτυχίων των Διαπιστευμένων Διαμεσολαβητών και των νέων εκπαιδευμένων Εκπαιδευτών Διαμεσολάβησης του Κέντρου Διαμεσολάβησης Πειραιώς, καθώς έγινε και απονομή Πιστοποιητικών παρακολούθησης σεμιναρίων Οικογενειακής Διαμεσολάβησης.

Στην τελετή απονομής πτυχίων παρόντες ήταν ο πρέσβης της Ολλανδίας στην Ελλάδα κ. **Jan Versteeg**, ο αντιπρόεδρος του Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Πειραιά κ. **Γιώργος Κωνσταντόπουλος** και η κα **Manon Schonewille** (Toolkit Company), η οποία μεταξύ άλλων παρουσίασε και το νέο της βιβλίο για τη διαμεσολάβηση.

Φωτογραφικό υλικό από την τελετή απονομής των πτυχίων:

Σκέψεις για τον επανακαθορισμό των ασφαλιστικών εισφορών

της **Νικολέτας Μπενετάτου**
Δικηγόρου Πειραιά

Οι ασφαλιστικές εισφορές των αυτοαπασχολούμενων έχουν τον χαρακτήρα της συνεισφοράς στα δημόσια βάρη (σχηματισμός επαρκούς αποθεματικού) αποτελούν δηλαδή δημόσιο βάρος κατά την έννοια του Συντάγματος.

Στους μισθωτούς και τους δημοσίους υπαλλήλους οι ασφαλιστικές εισφορές υπολογίζονται και παρακρατούνται επί του ύψους του μισθού τους. Στους αυτοαπασχολούμενους το ύψος των εισφορών δεν καθορίζεται από κανένα εισοδηματικό κριτήριο.

Βρισκόμαστε δυστυχώς μπροστά σε μία δύσκολη πραγματικότητα, στο φαινόμενο δηλαδή μεγάλος αριθμός δικηγόρων να οφείλουν σήμερα τις ασφαλιστικές τους εισφορές, φαινόμενο που εντάθηκε από το 2011 και μετά, μετά την επιβολή των σκληρών, άδικων, κάποιες φορές και αντισυνταγματικών οικονομικών μέτρων που είχαν σαν αποτέλεσμα να οδηγήσουν μεγάλο αριθμό ελεύθερων επαγγελματιών, δικηγόρων, μηχανικών σε εξαθλίωση οικονομική και σε απαξίωση του επαγγέλματός τους.

Αφού λοιπόν έχει επέλθει αυτό που λέμε κοινώς «τα πάνω - κάτω» και σε μας τους δικηγόρους, κυρίως της μαχόμενης δικηγορίας, θεωρώ ότι ίσως είναι η κατάλληλη στιγμή να προταθεί από τα θεσμικά μας όργανα η θέσπιση εισοδηματικών κριτηρίων στην κάλυψη των ασφαλιστικών μας εισφορών κατά το πρότυπο άλλων Ευρωπαϊκών χωρών.

Η μη καταβολή των εισφορών με όλες τις συνέπειες που αυτή συνεπάγεται όπως π.χ. Κ.Ε.Α.Ο, στέρηση υπηρεσιών υγείας, σε τόσο μεγάλο βαθμό πρέπει να μας προβληματίσει σοβαρά και να μας οδηγήσει στη σκέψη της αντικατάστασής

του υπάρχοντος συστήματος υπολογισμού των εισφορών των ασφαλισμένων του ΕΤΑΑ από ένα άλλο δικαιότερο σύστημα σύμφωνα με το οποίο, οι ασφαλιστικές εισφορές θα υπολογίζονται με βάση το πραγματικό φορολογητέο εισόδημα του ασφαλισμένου, όπως συμβαίνει σε άλλα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Μ.Βρετανία, Γαλλία, Ιταλία, Σουηδία κ.λ.π). Ήδη σήμερα στη χώρα μας έχουμε τέτοιο παράδειγμα σύνδεσης δηλαδή της εισφοροδοτικής ικανότητας με το φορολογητέο εισόδημα με την διάταξη του άρθρου 9 παρ. 1 του ν.3050/2002 για τους ασφαλισμένους του Ο.Α.Ε.Ε που δραστηριοποιούνται σε περιοχές με πληθυσμό κάτω των 2.000 κατοίκων. Όταν έχουν δε φορολογητέο εισόδημα κάτω των 13.216 ευρώ απαλλάσσονται από την υποχρέωση καταβολής ασφαλιστικών εισφορών και απλά υπάγονται στη χαμηλότερη ασφαλιστική κατηγορία του ΟΓΑ (600 ευρώ ασφαλιστική εισφορά ετησίως).

Η μεγάλη βάση των δικηγόρων που λόγω των δυσμενών οικονομικών μέτρων έχει μειωμένο εισόδημα ή καθόλου εισόδημα πλήττεται σήμερα από την υποχρέωση της να καλύψει τα δημόσια βάρη. Με την κατάργηση δε του αφορολόγητου ορίου η θεσμοθέτηση εισοδηματικού ορίου για την κάλυψη των ασφαλιστικών εισφορών φαντάζει δύσκολη. Μήπως λοιπόν ήλθε η ώρα να προτείνουμε μέσα από έναν γόνιμο διάλογο που πρέπει να γίνει μέσα στα θεσμικά μας όργανα (γενικές συνελεύσεις, ολομέλειες δικηγορικών συλλόγων κ.λ.π) έναν τρόπο δικαιότερο και εναρμονισμένο με τα σημερινά οικονομικά δεδομένα για την αντικατάσταση του τρόπου επιβολής και υπολογισμού των ασφαλιστικών μας εισφορών ;

ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ & ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ 2014:

ευκαιρία για αναμόρφωση της εκλογικής νομοθεσίας

της Όλγας Σαββίδου
Δικηγόρου Πειραιώς
LLM στο Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο

Είναι αλήθεια ότι η διεξαγωγή των εκλογών αποτελεί για εμάς τους δικηγόρους μία μεγάλη ευκαιρία συμμετοχής στην εκλογική διαδικασία. Είτε η ικανοποίηση ότι συμμετέχουμε ως θεματοφύλακες της Δημοκρατίας, της διαφάνειας και την αδιαβλητότητας των εκλογών, είτε η εκλογική αποζημίωση (είτε και τα δύο εκ παραλλήλου) προτρέπουν χιλιάδες συναδέλφων μας από όλη την Ελλάδα να σπεύσουν να υποβάλλουν δήλωση προτίμησης, προκειμένου να αυξήσουν τις πιθανότητες διορισμού τους. Έτσι έγινε και κατά τις πρόσφατες Δημοτικές, Περιφερειακές εκλογές και τις Ευρωεκλογές της 18^{ης} και 25^{ης} Μαΐου 2014.

Γιατί όμως, πολλοί από εμάς έχουμε την αίσθηση ότι αυτές οι συγκεκριμένες εκλογές είχαν κάτι το διαφορετικό σε σχέση με τις προηγούμενες; Μήπως ήταν η πρωτοφανής ταλαιπωρία που βιώσαμε, ιδίως την 1^η Κυριακή; Μήπως ήταν τα ιδρωμένα πρόσωπά μας, όταν καταλήγαμε στο κτίριο 5 της Ευελπίδων για να παραδώσουμε τον σάκο των περιφερειακών εκλογών; Μήπως ήταν η αγανάκτησή μας, γιατί ο κόπος μας αξιολογήθηκε από την Πολιτεία για πρώτη φορά τόσο χαμηλά σε δύο δύσκολες και εξαιρετικά κοπιώδεις εκλογικές διαδικασίες; Ή μήπως γιατί αισθανθήκαμε μία απαξίωση του ρόλου μας, που ίσως σηματοδοτεί την «σκοτεινή» πρόθεση της Πολιτείας για την τελική μας απεμπλοκή από τις εκλογές (όπως έγινε και με τα συμβόλαια);

Όπως και να ερμηνεύει έκαστος εξ ημών τα «μετεκλογικά απόνερα», ας βγάλουμε κάποια χρήσιμα συμπεράσματα από την συνολική κατάσταση που βιώσαμε ως «αντιπρόσωποι της δικαστικής αρχής», αφενός «προς γνώση» και αφετέρου «προς συμμόρφωση» των αρμοδίων:

Αν και βρισκόμαστε στο 2014 και την ώρα που οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης διεξάγουν ηλεκτρονικά εκλογές, εμείς ακόμα βιώνουμε μία αναχρονιστική διαδικασία.

Καταρχήν οι εκλογικοί κατάλογοι. Διαπιστώσαμε για άλλη μία φορά ότι δεν έχει γίνει ξεκαθάρισμα

τους σε ευρεία κλίμακα, με αποτέλεσμα να εντάσσονται σε αυτούς πολίτες γεννηθέντες το 1898 (!), το 1901 (!) και σε άλλα απίθανα έτη, χωρίς εκείνους που μάθαμε από εκλογείς συγγενείς τους ότι έχουν ήδη αποβιώσει! Εντούτοις, για την Ελληνική Πολιτεία εν συνόλω η ενημέρωση των εκλογικών καταλόγων φαίνεται ότι δεν συνιστά προτεραιότητα.

Έπειτα, τα εκλογικά βιβλία και πρωτόκολλα δεν έχουν εκσυγχρονιστεί τουλάχιστον από το 2010 - οπότε και διαπιστώσαμε ότι τυπώθηκαν - εξαναγκάζοντάς μας να προβαίνουμε σε «κοπτοραπτική» με τα ψηφοδέλτια ή να αγοράζουμε προεκτυπωμένα βιβλία διαλογής συνδυασμών και υποψηφίων για να αποφύγουμε το επίπονο και χρονοβόρο γράψιμο - με την αμφιβολία αν θα γίνουν δεκτά από τα Πρωτοδικεία. Είναι προφανές ότι τα συγκεκριμένα εκλογικά βιβλία και πρωτόκολλα εντάσσονταν σε μαζική παραγγελία σε παρελθόντα χρόνο, χωρίς να ληφθούν υπόψη ούτε η ηλεκτρονική διακυβέρνηση, ούτε η καταπολέμηση της γραφειοκρατίας, ούτε οι ανάγκες μιας σύγχρονης εκλογικής διαδικασίας. Ούτε φυσικά η ανάγκη για ταχύτητα και γρήγορη διεκπεραίωση μιας ούτως ή άλλως κουραστικής διαδικασίας, που κρατά τουλάχιστον για 24 ώρες διαθέσιμο ένα δικαστικό αντιπρόσωπο, ο οποίος πρέπει να τελεί σε πλήρη διαύγεια και ετοιμότητα από την αρχή μέχρι το τέλος της.

Επίσης, δεν είναι κατανοητή η τήρηση των εκλογικών βιβλίων συνολικά πέντε εκλογικών αναμετρήσεων (αν προσθέσουμε τις κάλπες και των δύο Κυριακών) εις τετραπλούν (όπου το αντίγραφο του Αντιπεριφερειάρχη δεν έγινε δεκτό, τουλάχιστον στην Αθήνα - άρα συμπληρώθηκαν αδικώς και επί ματαίω) και μάλιστα την ώρα που πολλοί εξ ημών δεν διέθεταν εφορευτική επιτροπή.

Ακόμα θα πρέπει να επανεξεταστεί η εκλογική νομοθεσία αναφορικά με την υποχρέωση των δικαστικών αντιπροσώπων να κάνουν τον γύρο των πρωτοδικείων - τουλάχιστον οι εν Πειραιεί διορισμένοι. Ή ακόμα και η υποχρέωσή μας να στέλνουμε τη-

λεγραφήματα εν έτει 2014 μέσω ΕΛΤΑ.

Στην κατάσταση αυτή προστίθεται και η διανομή με τον εκλογικό σάκο δεκάδων εγκυκλίων της τελευταίας στιγμής, οι οποίες χρειάζονταν μελέτη και καθαρό μυαλό, αλλά και η φειδώς με την οποία προσδιορίστηκε η εκλογική μας αποζημίωση, αφού είχαν παραληφθεί οι διορισμοί στα εκλογικά τμήματα. Τα ανωτέρω εντάσσονται σε μία λίγο ή πολύ προφανή επιχείρηση της Πολιτείας να μας καταλάβει εξ απήνης, να μειώσει την κάθε δυνατότητα αποτελεσματικής αντίδρασής μας και κυρίως να μας απαξιώσει ως επιστήμονες και ως προσωπικότητες με μία πενιχρή (συγκριτικά με τον κόπο που καταβάλλουμε και τον ρόλο που επιτελούμε) εκλογική αποζημίωση, η οποία εξαιτίας της παρατεταμένης κρίσης που βιώνουμε είναι απαραίτητη για να ανταποκριθούμε στις οικονομικές μας υποχρεώσεις (και ουδόλως πλουτισμό συνιστούν ή πρόσθετο εισόδημα για την εκ μέρους μας αγορά ειδών πολυτελείας)!

Κάθε ένας από μας μπορεί να προσθέσει τις δικές του επιπλέον παρατηρήσεις στην εκλογική διαδικασία. Αυτός δεν ήταν όμως, κατά συνήθεια ο τρόπος που στην χώρα μας διεξάγονται εκλογές; Με αυτά τα βιβλία, με αυτήν τη διαδικασία και κυρίως με αυτήν την κούραση; Γιατί πρέπει κάτι να αλλάξει τώρα;

Γιατί επιτέλους πρέπει να εκσυγχρονιστούμε ως χώρα και ως προς την εκλογική διαδικασία!!! Η μελέτη του υπάρχοντος νομοθετικού πλαισίου φαίνεται ότι επί του παρόντος δικαιολογεί για μία ακόμα φορά την γραφειοκρατία και την περιττή φυσική καταπόνηση. Εκτός εάν ο αγώνας μας να συμπληρώσουμε τα εκλογικά βιβλία και η φυσική μας εξάντληση και μόνο δικαιολογούν την καταβολή εκλογικής αποζημίωσης στους δικαστικούς αντιπροσώπους, κατά την λαϊκή ρήση «εάν δεν βρέξεις πόδια, ψάρι δεν πιάνεις» !!!

Ορισμένοι διατύπωσαν τον φόβο ότι η εκ μέρους των Συλλόγων μας επιδίωξη εκσυγχρονισμού της εκλογικής νομοθεσίας, της απλοποίησής της και της εισαγωγής σε αυτήν την ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, θα μπορούσε να μειώσει την συμβολή μας και να αναιρέσει τον ρόλο μας. Η ηττοπαθής αυτή στάση όμως, αγνοεί ότι η συμμετοχή μας, με τις γνώσεις, τις εμπειρίες μας και το κύρος μας, θωρακίζει θεσμικά κάθε εκλογική διαδικασία με συνέπεια, υπευθυνότητα, επαγγελματισμό και ήθος. Δεν είμαστε απλοί διεκπεραιωτές μιας πολύπλοκης γραφειοκρατικής διαδικασίας, αλλά θεματοφύλακες της δημοκρατίας, εφαρμοστές των νόμων, φύλακες της νομιμότητας, της διαφάνειας και της αδιαβλητότητας μιας διαδικασίας που συνιστά την πεμπτούσια της Δημοκρατίας. Μόνο εάν συναισθανθούμε τον θεσμικό αυτό ρόλο μας και εάν αξιολογήσουμε την συμμετοχή μας επαρκώς θα μπορέσουμε να αρνηθούμε με επιχειρήματα την σωματική και πνευματική μας

«αυτοτιμωρία» σε μία διαδικασία ούτως ή άλλως επίπονη και να διεκδικήσουμε το αυτονόητο: να βελτιωθούν παρωχημένες διαδικασίες, που δεν αρμόζουν σε μία σύγχρονη (έστω και με πλήθος προβλημάτων) Δημοκρατία, μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ευαγγελίζεται τις μεταρρυθμίσεις (αλλά τις προάγει με φειδώ).

Συνεπώς, είναι σκόπιμη μια θεσμική στοίχιση των Συλλόγων μας (και της Ολομέλειάς μας ακόμα) στην κατεύθυνση της υποβολής συγκεκριμένων προτάσεων για τον εκσυγχρονισμό της εκλογικής διαδικασίας, που θα μας εξοικονομήσει κατ' αρχήν χρόνο (και χρήμα) και θα βελτιώσει την ποιότητα της δημοκρατίας μας. Η υποχρέωση της Πολιτείας να ενημερώσει τους εκλογικούς καταλόγους εγκαίρως και να μας προμηθεύει με προεκτυπωμένα βιβλία διαλογής συνδυασμών και υποψηφίων, η απλοποίηση των εκλογικών βιβλίων, η δυνατότητα έγκαιρης ηλεκτρονικής ανεύρεσής τους και εκτύπωσής τους από την ιστοσελίδα του Αρείου Πάγου, η μείωση των αντιγράφων που πρέπει να διανείμουμε (άγνωστο για ποιον πρακτικό λόγο) σε Δήμαρχο, Περιφερειάρχη, Αντιπεριφερειάρχη και Πρωτοδικείο (καθώς η διανομή στο Πρωτοδικείο και ενδεχομένως στον Περιφερειάρχη να είναι αρκετή), η θέσπιση αντισταθμιστικού οφέλους στα μέλη των εφορευτικών επιτροπών (πχ. νομοθετική κατοχύρωση υποχρεωτικής άδειας από την εργασία τους), η κατάργηση του τηλεγραφήματος και η αποστολή SMS ή e-mail αντ' αυτού, η ανεύρεση των ερμηνευτικών εγκυκλίων εγκαίρως στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Εσωτερικών, η εισαγωγή της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, η χρήση υπολογιστή και η εκ των προτέρων θεσμοθέτηση συγκεκριμένου ποσού εκλογικής αποζημίωσης (ώστε να αποφεύγονται οι «εκπλήξεις» της τελευταίας στιγμής) θα μπορούσαν να είναι ορισμένες από τις προτάσεις που θα μπορούσαν να συμβάλουν στον εκσυγχρονισμό της εκλογικής διαδικασίας.

Η αναμόρφωση της θα μπορούσε να αναβαθμίσει και τον ρόλο της Ολομέλειας των Συλλόγων μας, που αναμφισβήτητα μπορούν να συμβάλουν αποφασιστικά στην εκλογική διαδικασία (και όχι μόνο με τα επιτυχημένα σεμινάρια για δικαστικούς αντιπροσώπους που διενεργεί, διαφωτίζοντας και ενημερώνοντας τους συναδέλφους). Άλλωστε η ανάληψη του συνόλου της ευθύνης από τους ίδιους αρμόδιους φορείς δεν συνιστά πάντοτε εχέγγυο εύρυθμης λειτουργίας και οργάνωσης. Αντίθετα, μπορεί να αποδεικνύει την απaráμυλλη έφεση του Κράτους μας στην σκοπιμότητα και τις αναποτελεσματικές λύσεις της τελευταίας στιγμής. Ιδού, λοιπόν, πεδίο δόξης λαμπρό!

(Για τις παρατηρήσεις και τα σχόλια σας: info@lawsavvidou.gr)

Η νέα Βρετανική Νομοθεσία για την καταπολέμηση της Διαφθοράς

του Αριστομένη Μπαλάσκα
Δικηγόρου Πειραιά Υ.ΔΝ Νομικής

Το Ηνωμένο Βασίλειο (Αγγλία, Σκωτία, Ουαλία, Β. Ιρλανδία) χαρακτηρίζεται από τη Διεθνή Διαφάνεια στην ετήσια έκθεση προόδου για το 2012, ως κράτος ενεργού επιβολής και εκτελεστότητας (active law enforcement state) των διεθνών και εγχώριων διατάξεων κατά της διαφθοράς.¹ Στην εικόνα αυτή βοήθησε η εισαγωγή της νέας ποινικής νομοθεσίας για τη διαφθορά και τη δωροδοκία, που ήρε τις αρνητικές εντυπώσεις από υποθέσεις που είχαν ταλαιπωρήσει τη δημόσια ζωή τόσο κατά τις αρχές του 20^{ου} αιώνα αγγίζοντας κρατικούς λειτουργούς και μέλη του κοινοβουλίου, όσο και μετά τον πόλεμο στο Ιράκ όπου το πρόγραμμα του ΟΗΕ 'Πετρέλαιο έναντι τροφίμων' (Oil for Food programme) ενέπλεξε βρετανούς αξιωματούχους σε έναν κυκεώνα σκανδάλων.²

Η παραδοσιακή βρετανική νομοθετική πολιτική αντιμετώπιζε το φαινόμενο της διαφθοράς δημοσίων λειτουργιών τόσο με τις καταστατικές νομοθετικές πράξεις (principal statutes) όσο και με το κοινό δίκαιο (common law). Παλαιότερα είχαν τεθεί σε ισχύ ο Νόμος περί διαφθοράς των Δημοσίων Σωμάτων (Public Bodies corrupt practices act 1889) και ο Νόμος περί πρόληψης και αποτροπής της διαφθοράς (Prevention of corruption act 1906 & 1916).³ Ήταν μία εποχή με

αρκετές ομοιότητες προς τη σημερινή, εποχή οικονομικής άνθισης, οικουμενικής εξάπλωσης και βικτωριανής ισχύος που γέννησε τις εμπορικές, χρηματοοικονομικές, βιομηχανικές σχέσεις και συναλλαγές των καιρών μας, καθώς διαμόρφωσε σε μοντέρνα πρότυπα τη συνάφεια του ιδιωτικού οικονομικού τομέα με το δημόσιο τομέα διοίκησης και διεύθυνσης των οικονομικών, κοινωνικών και πολιτικών επιλογών. Δημόσιοι λειτουργοί διεφθείροντο κατά κόρον σε παράνομες και αθέμιτες συναλλαγές με ιδιώτες ή εταιρείες στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων και καθηκόντων τους, όταν δεν εμπλέκονταν σε εκτεταμένα και πολυπλόκαμα δίκτυα διαφθοράς. Τα δίκτυα αυτά διάχυτης και εκτεταμένης διαφθοράς έτειναν να γίνουν δομικό και συστηματικό στοιχείο της οικονομικοπολιτικής ζωής, πλάι στο θεσμικό και κανονιστικό τρόπο ανάπτυξης της οικονομίας και παραγωγής πολιτικής ακόμα και πολιτισμού, αποδεκτό ή ακόμα και ανεκτό από μεγάλα στρώματα της κοινωνίας που αναζητούσαν μερίδιο στον αυξανόμενο πλούτο και θεωρούσαν τη διαφθορά όχημα κοινωνικής κινητικότητας, μορφή αναδιανεμητικής κοινωνικής τάξης, ευκαιρία γρήγορου πλουτισμού και ανέλιξης.⁴

Η Βρετανία επί τόσα έτη δεν άλλαξε το πεπα-

¹ Exporting corruption? Country enforcement of the OECD anti-bribery convention progress report 2012, p.37.

² D.Bartlett 'Corruption and lying in a parliamentary democracy. British politics at the end of the twentieth century', Crime Law and social change 1999, p. 205-235 / C.Garofalo 'Πέραν της διαφθοράς, προοπτικές ηθικής διακυβέρνησης' Επιστήμη και κοινωνία (15) 2005, σελ. 73 επ.

³ L. de Sousa 'Hard responses to corruption. Penal standards and the repression of corruption in Britain..', Crime Law and social change 2002, p. 267-294

⁴ P.Fennel-P.Thomas 'Corruption in England and Wales, an historical analysis', International Journal of the sociology of law 1983 (11), p. 178

λαιωμένο νομικό καθεστώς, παρά την αντίδραση της ποινικοδογματικής θεωρίας και της ευρύτερης κοινωνίας των νομικών.⁵ Ο χρόνος όμως που επέλεξαν να δράσουν οι αρμόδιες αρχές (Law Commission, Home Office, Parliament) αποδείχτηκε ιδανικός. Αφομοιώνοντας όλες τις τάσεις που διαμόρφωσε η Σύμβαση του ΟΟΣΑ για την καταπολέμηση της δωροδοκίας αλλοδαπών δημοσίων λειτουργών στις διεθνείς επιχειρηματικές συναλλαγές, η Σύμβαση Ποινικού Δικαίου για τη διαφθορά του Συμβουλίου της Ευρώπης και η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά της διαφθοράς,⁶ αποκτά για την συνολική βρετανική Ποινική Νομοθεσία εξέχουσα σημασία.

1) Αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα διαφθοράς στη διενέργεια διεθνών επιχειρηματικών συναλλαγών όπως και τη δωροδοκία αλλοδαπών δημοσίων λειτουργών, μελών διεθνών οργανισμών και συνελεύσεων και μελών αλλοδαπών κυβερνήσεων, καθώς οι επιχειρήσεις στην Μεγάλη Βρετανία δραστηριοποιούνται με δυναμισμό στο διεθνές εμπόριο εξαγοντας ετήσια αγαθά αξίας 460 δις δολαρίων και υπηρεσίες αξίας 312 δις.

2) Αντιμετωπίζει το ζήτημα της ανταγωνιστικότητας της βρετανικής οικονομίας στο διεθνές περιβάλλον, υπό συνθήκες αυξημένου ελέγχου και πίεσης έναντι πρακτικών διαφθοράς, πρόβλημα ανάλογο με εκείνο που είχαν αντιμετωπίσει οι ΗΠΑ μετά την θέσπιση του Νόμου για τη διαφθορά στις Διεθνείς Επιχειρηματικές Συναλλαγές (Foreign corrupt practices act 1977).⁷

3) Σηματοδοτεί μια στροφή του βρετανικού Ποινικού Δικαίου που με την προσαρμογή των αδικημάτων της προσφοράς μη οφειλόμενης (αδικαιολόγητης – ανάρμοστης) ανταμοιβής σε δημόσιο λειτουργό κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του (offering undue rewards to public officials) και της ευθύνης του λειτουργού για ανάρμοστη διοίκηση και διαχείριση ή κατάχρηση με βλάβη της δημόσιας περιουσίας (cor-

rupt conduct, misconduct), επηρεάζεται από τις διεθνείς συνθήκες αλλά και από το ηπειρωτικό και ενωσιακό δίκαιο που έχουν απεξαρτήσει την κατάφαση της ευθύνης του δράστη για πράξεις διαφθοράς από το νόμιμο ή μη των υπηρεσιακών ενεργειών χάριν των οποίων λαμβάνεται το αντάλλαγμα ή ωφέλημα και δεν αξιολογούν πλέον ως απαραίτητο στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης των σχετικών αδικημάτων τη βλάβη της δημόσιας υπηρεσίας ή του δημόσιου λογιστικού.⁸

Ο νέος Νόμος, προϊόν μακράς διαβούλευσης, τέθηκε σε ισχύ την 1 Ιουλίου 2011, έχει τίτλο Bribery act 2010 και περιλαμβάνει σημαντικότερες διατάξεις τόσο από ποινικοδογματική όσο και από δικαιοπολιτική άποψη. Η κωδικοποίηση αυτή έχει βέβαια το μειονέκτημα πως δεν περιλαμβάνει άλλες μορφές σοβαρής οικονομικής εγκληματικότητας πέραν της δωροδοκίας⁹ (απιστία, απάτη, χρηματιστηριακά, εταιρικά και πτωχευτικά αδικήματα, νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες) καθώς η βρετανική θεωρία έκρινε πως η έννοια της διαφθοράς δεν μπορεί να ορισθεί σαφώς και ακριβώς έναντι της αποκρυσταλλωμένης νομικής έννοιας της δωροδοκίας και δωροληψίας.

• Ενεργητική και παθητική δωροδοκία στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Η νομοτυπική μορφή ακολουθεί τις πρόνοιες των διεθνών συνθηκών που δεν απέχουν από τις ρυθμίσεις του ελληνικού ΠΚ (263) για την απαίτηση και λήψη κάθε μη οφειλόμενου ή παράνομου ωφελήματος από το δημόσιο λειτουργό για (νόμιμη ή μη) ενέργεια ή παράλειψη στα πλαίσια των υπηρεσιακών του καθηκόντων και αρμοδιοτήτων, μελλοντικών ή τετελεσμένων στην περίπτωση της ενεργητικής και για κάθε υπόσχεση ή προσφορά αντίστοιχων ωφελημάτων στον υπάλληλο από ιδιώτη ή εταιρεία για απόκτηση ή διατήρηση αθέμιτου επιχειρηματικού πλεονεκτήματος ή άλλης μη οφειλόμενης παροχής ή εξυπηρέτησης στην περίπτωση της παθη-

⁵ P.Alldrige 'Reforming bribery. Law commission consultation paper 185' Criminal Law Review 2008 p.671/ C.Wells 'Bribery. Corporate liability under the draft bill 2009' Criminal Law Review 2009 p. 479

⁶ ΚΝοβ 1998 (12) 2310, ΚΝοβ 2007 (5) 949 και 2008 (5) 988

⁷ N.Cropp 'The bribery act 2010. A comparison with the Foreign Corrupt Practices Act' Criminal Law Review 2011 (2) p.123

⁸ C.Monteith 'The bribery act 2010. Enforcement', p. 111/ G.R. Sullivan 'The bribery act 2010. An overview', p. 88 Criminal Law Review 2011 (2)

⁹ J.Collins 'Fraud by abuse of position. Theorising section 4 of the Fraud act 2006' Criminal Law Review 2011 (7) p. 513-523 / P.A. Sproat 'An evaluation of the UK's Anti-money laundering and asset recovery regime' Crime Law and social change 2007 p. 169-184

τικής δωροδοκίας. Αφορά στην άσκηση και παραβίαση καθηκόντων δημοσίου χαρακτήρα, καθηκόντων επιχειρηματικής φύσης ή καθηκόντων που ασκούνται στα πλαίσια της εξαρτημένης εργασίας, επομένως καταλαμβάνει τόσο δημοσίους όσο και ιδιωτικούς υπαλλήλους. Τα καθήκοντα αυτά πρέπει να ασκούνται με βάση της αρχές της καλής πίστης, της αντικειμενικότητας και της μη εκμετάλλευσης θέσης στον ιδιωτικό ή δημόσιο τομέα για ιδιοτελείς σκοπούς.

• Δωροδοκία αλλοδαπών δημόσιων λειτουργών.

Ως αλλοδαπός δημόσιος λειτουργός ορίζεται το άτομο που κατέχει θέση νομοθετικής, διοικητικής ή δικαστικής φύσης έπειτα από διορισμό ή εκλογή σε χώρα εκτός της Μεγάλης Βρετανίας (οργανικό κριτήριο). Αλλοδαπός δημόσιος λειτουργός θεωρείται και αυτός που ασκεί δημόσια εξουσία για λογαριασμό άλλου κράτους ή δημόσιου φορέα ή δημόσιας επιχείρησης αυτού του κράτους (λειτουργικό κριτήριο), όπως επίσης και οι υπάλληλοι ή λειτουργοί δημοσίων διεθνών οργανισμών. Πρέπει να σημειωθεί πως αν γραπτός νόμος αλλοδαπής νομοθεσίας επιτρέπει στο δημόσιο λειτουργό να επηρεάζεται από την προσφορά, υπόσχεση ή παροχή δώρων τότε δε θεμελιώνεται το αξιόποino (αρχή διττού αξιοποίνου) για βρετανό υπήκοο ή επιχείρηση.

• Η ποινική ευθύνη της επιχείρησης για την αποτυχία της να αποτρέψει την τέλεση δωροδοκίας προς όφελος της.

Η νομοθεσία εφαρμόζεται σε κεφαλαιουχικές και προσωπικές εταιρείες που έχουν συσταθεί κατά το δίκαιο οποιασδήποτε περιοχής της Μεγάλης Βρετανίας όπου και αν δραστηριοποιούνται επιχειρηματικά, καθώς και αυτές που δραστηριοποιούνται επιχειρηματικά στη Μεγάλη Βρετανία ανεξάρτητα από το που έχουν συσταθεί. Η επιχείρηση τιμωρείται επειδή αποτυγχάνει να αποτρέψει τη δωροδοκία που τελείται στην ημεδαπή ή την αλλοδαπή από συνεργάτη (associated person) της επιχείρησης για να αποκτηθεί αθέμιτο επιχειρηματικό πλεονέκτημα. Ένα άτομο θεωρείται ότι συνδέεται με την επιχείρηση όταν παρέχει υπηρεσίες εκ μέ-

ρους της ή προς όφελός της με οποιαδήποτε ιδιότητα, είτε είναι εργαζόμενος είτε αντιπρόσωπος είτε θυγατρική εταιρεία. Η επιχείρηση μπορεί να αμυνθεί σε ενδεχόμενη δίωξη επικαλούμενη την ύπαρξη επαρκών και κατάλληλων εσωτερικών διαδικασιών (internal procedures) για την αποτροπή της διαφθοράς. Οι έξι βασικές αρχές που πρέπει να τηρούνται εντός του επιχειρηματικού οργανισμού είναι **α)** εκτίμηση ρίσκου διαφθοράς, **β)** δέσμευση των υψηλόβαθμων στελεχών στην καταπολέμηση του προβλήματος, **γ)** δέουσα επιμέλεια, **δ)** σαφής λειτουργικές και προσβάσιμες πολιτικές και διαδικασίες, **ε)** αποτελεσματική εφαρμογή **στ)** παρακολούθηση και έλεγχος.¹⁰

Οι απειλούμενες ποινικές κυρώσεις του νέου βρετανικού νόμου είναι κάθειρξη μέχρι 10 έτη και πρόστιμο χωρίς ανώτατο όριο για τα δυο πρώτα αδικήματα και για την περίπτωση της αποτυχίας αποτροπής της δωροδοκίας η απειλούμενη ποινή είναι χρηματικό πρόστιμο χωρίς ανώτατο όριο.¹¹

Η ομάδα εργασίας του ΟΟΣΑ για τη δωροδοκία και τη διαφθορά στην τρίτη φάση της αναφοράς της για τη Μεγάλη Βρετανία τον Μάρτιο του 2012, επεσήμανε την αυξημένη επιβολή του νόμου για τις υποθέσεις διαφθοράς στις διεθνείς επιχειρηματικές συναλλαγές. Την ίδια στιγμή όμως εξέφρασε διάφορες επιφυλάξεις για την εφαρμογή του νομικού καθεστώτος στη χώρα αυτή μεταξύ των οποίων:

- 1) Την αυξημένη χρήση κανόνων αστικού δικαίου σε υποθέσεις συμβιβασμών, οι οποίοι απαιτούν λιγότερη δικαστική έρευνα και είναι λιγότερο διαφανείς από τις συμφωνίες για την ποινική ενοχή (criminal plea agreements)
- 2) Έλλειψη δημόσιας χρήσης πληροφοριών πάνω σε διακανονισμούς οι οποίοι έχουν πρόνοιες εμπιστευτικότητας και καθιστούν δύσκολη την πρόσβαση για την διακρίβωση εάν οι κυρώσεις που επιβάλλονται είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.
- 3) Αργή πρόοδο στην εφαρμογή της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών σε βρετανικές αποικίες και εδάφη της Κοινοπολιτείας.¹²
- 4) Την ανάγκη να εξασφαλισθεί ότι οι εταιρείες

¹⁰ Ministry of Justice 'Guidance about procedures which relevant commercial organisations can put into place to prevent persons associated with them from bribing', March 2011

¹¹ Βλ. το εξαιρετικό άρθρο του Γ. Παυλίδη 'Η νέα βρετανική νομοθεσία για την καταπολέμηση της Διαφθοράς' ΠοινΔικ 3/2012, σελ 261 επ.

¹² Strategies to combat corruption (paper by the Commonwealth Secretariat) 'Journal of Commonwealth Law and legal education 2008 (6), p. 151-162

κινούνται αποφασιστικά προς μία πολιτική μη-δενικής ανοχής στις πληρωμές διευκόλυνσης (facilitation payments), που αποτελούν έκφανση διάχυτης διαφθοράς εξίσου επικίνδυνη με τη συστημική μορφή του φαινομένου.

5) Την ανάγκη να ξεκαθαριστεί από τη βρετανική εγκύκλιο προς τους εμπορικούς οργανισμούς (Guidance to Commercial Organisations) σε σχέση με τα έξοδα των εταιρειών για φιλοξενία παραγόντων και δαπάνες προώθησης των προϊόντων τους, η σημασία «του εύλογου και αναλογικού κόστους» με αναφορά στις διατάξεις δεοντολογίας των επιχειρήσεων.

Η νέα βρετανική ποινική νομοθεσία κατά της δωροδοκίας και της διαφθοράς έρχεται να προστεθεί στο διεθνές και ευρωπαϊκό νομικό οπλοστάσιο, με την ελπίδα πως οι κοινωνίες και οι πολιτικές τάξεις θα αντιληφθούν τη σημασία του φαινομένου για την οικονομική ασυμμετρία και τις δημιουργούμενες ανισότητες στην κατανομή αγαθών και αξιών που γεννά η διαφθορά.¹³ Η ρεαλιστική σχολή αναφορικά με την

αντιμετώπιση του φαινομένου κάνει λόγο για αναπόφευκτη κατάσταση και αιτιάζεται το κρατούν οικονομικό και πολιτικό σύστημα στα περισσότερα ανεπτυγμένα και αναπτυσσόμενα κράτη, το οποίο ως συστημική και δομική αδυναμία του υποθάλλει και ενεργοποιεί τη διαφθορά και τις εξωθεσμικές επιρροές.

Μια περισσότερο στοχευμένη και νομικά προσδιορισμένη θεώρηση φιλοδοξεί να καταστήσει διορισμένους και εκλεγμένους κρατικούς αξιωματούχους και λειτουργούς, καθώς και διευθυντικά στελέχη μεγάλων επιχειρήσεων, ηθικούς εντολοδόχους έναντι της Πολιτείας και του κοινωνικού συνόλου, ώστε η ηθική στη δημόσια διοίκηση να συνδεθεί με την ευρύτερη επαγγελματική δεοντολογία γεφυρώνοντας το χάσμα μεταξύ διοικούντων και διοικουμένων, επιτρέποντάς μας τελικά να οικοδομήσουμε μια κοινωνία πέραν της διαφθοράς, βασισμένη στη θεσμική εμπιστοσύνη και τις αρχές της ηθικής διακυβέρνησης.¹⁴

¹³ N.Passas 'Anti-corruption agencies and the need for strategic approaches. A preface to this special issue' Crime Law and social change (2010), p.1-3

¹⁴ P.Reynolds 'Legitimate expectations and the protection of trust in public officials' Public Law 2011 p.330

Η ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ:

ΜΙΑ ΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Τα δραματικά γεγονότα των αρχών του 20ου αιώνα στην Οθωμανική Αυτοκρατορία τα γνωρίζουμε πια όλοι. Αυτό δεν είναι αυτονόητο. Τα γνωρίζουμε παρά την πολιτική λήθης που έχουν εφαρμόσει σε σχέση μ' αυτά, τα κράτη και οι κυρίαρχες ιδεολογίες του Τουρκικού και του Ελλαδικού κράτους. Είναι χαρακτηριστικό το ότι παλιότερα, μιλώντας για τη γενοκτονία, είχαμε στο νού μας μόνο την αρμενική συνιστώσα, όχι την ελληνική και την ασσυροχαλδαϊκή. Κι αυτό γιατί ο μόνος λαός που ξεκίνησε από την πρώτη στιγμή να μιλεί γιαυτό και να διεκδικεί ήταν οι Αρμένιοι.

Εμείς τους ακολουθήσαμε πολύ αργότερα, γιατί κάποιοι πρωτοπόροι πρόσφυγες δεύτερης και τρίτης γενιάς μπόρεσαν να καθαρίσουν από τη λάσπη της λήθης και της ιδεολογικής συκοφάντησης τη Μικρασιατική Ρωμιοσύνη και να κάτσουν να προβληματιστούν για το τι συνέβη και φύγαμε τελικά από την Ανατολή. Η ελληνική συνιστώσα της γενοκτονίας αναδύθηκε σε δύο φάσεις, μια «ποντιακή» και μια «μικρασιατική», έχει πάρει όμως τη θέση της πια στη θεώρηση των γεγονότων της περιόδου εκείνης που μπορεί να θεωρηθεί ότι αφορά μιαν ενιαία γενοκτονία σε εφαρμογή μιας προγραμματισμένης πολιτικής.

Δε θα μιλήσουμε εδώ για τα γεγονότα. Θα αποστασιοποιηθούμε από τη συναισθηματική φόρτιση της αφήγησης της ενιαίας γενοκτονίας κατά των χριστιανικών λαών της Ανατολής, να μην παρασυρθούμε από το δίκιο που μας πνίγει όταν μιλούμε για πατρίδα, για

του κ. **Μανώλη Εγγλέζου**
Δικηγόρου Πειραιά

αίμα δικό μας. Δε θα σταθούμε καν στις τουρκικές πηγές και στους Τούρκους θαρραλέους ιστορικούς που τεκμηριώνουν πια μόνοι τους τη γενοκτονία, δίχως την ανάγκη για συνδρομή των δικών μας πηγών, ούτε στους θλιβερούς απολογητές του τουρκικού εθνικισμού της εδώ πλευράς του Αιγαίου.

Θα προσπαθήσουμε να δούμε το ζήτημα τεχνοκρατικά, όσο μπορεί να μη λάβει υπ' όψη του κανείς το αίμα εκατοντάδων χιλιάδων θυμάτων και τις ζωές τόσων παιδιών χριστιανών που κατέληξαν μέσα από τα ορφανοτροφεία των Τούρκων συνειδητοί Τούρκοι. Θα κοιτάζουμε τι προβλέπεται από το διεθνές δίκαιο για τις γενοκτονίες και θα εξετάσουμε αν τα γεγονότα της Ανατολής υπάγονται στους ορισμούς αυτούς ή αν ήταν απλά πράξεις βίας κι εκδίκησης στα πλαίσια ενός ευρύτερου πολέμου.

Υπάρχει ένα νομικό εργαλείο για το θέμα μας: η Διεθνής Σύμβαση για την Πρόληψη και Καταστολή του Εγκλήματος της Γενοκτονίας, που εγκρίθηκε από τα Ηνωμένα Έθνη το 1948. Στην Ελλάδα ισχύει από το 1954.

Κι εδώ ξεκινούμε από την παραδοχή μιας ήττας: Η συγκεκριμένη σύμβαση προήλθε από την ευαισθητοποίηση που προκάλεσαν οι συστηματικές δολοφονίες, συμπεριλαμβανομένων αυτών των Εβραίων, από το τρίτο Ράιχ, παρ' όλο που είχαν προηγηθεί γενοκτονίες σε προηγούμενες περιόδους. Οι ιθαγενείς λαοί της Αμερικής και οι γηγενείς πληθυσμοί της Μικράς Ασίας αποτελούν τέτοιες περιπτώσεις, πλην όμως δεν υπήρξε ανάλογη ευαισθητοποίηση πριν τα εγκλήματα των Ναζί. Προφανώς δεν υπήρχε νωρίτερα η διεθνής συναίνεση έναντι πράξεων των κυρίαρχων αποικιακών δυνάμεων ή του μεγάλου ασθενούς: της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, κι αργότερα της προσφιούς στη Δύση και Σοβιετική Ένωση κεμαλικής Τουρκίας. Υπό το βάρος των γεγονότων εκείνης της εποχής υπήρξε κοινή φραστική καταδίκη από την Αγγλία, Γαλλία και Ρωσία, που δεν προχώρησε σε κάτι ουσιαστικότερο. Είναι χαρακτηριστικό ότι η ίδια η λέξη «γενοκτονία» δεν υπήρχε στο αγγλικό λεξιλόγιο πριν το 44, ενώ στη δίκη της Νυρεμβέργης η κατηγορία αφορούσε «εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας» και όχι γενοκτονία, λέξη που χρησιμοποιήθηκε περιγραφικά και όχι νομικά εκεί.

Έτσι, ο συνδυασμός της νίκης των Συμμάχων σε ένα παγκόσμιο πόλεμο, των ειδεχθών εγκλημάτων των Ναζί και της κινητοποίησης του Εβραϊκού στοιχείου, οδήγησαν στην καταδίκη των πράξεων αυτών στη δίκη της Νυρεμβέργης και στην υιοθέτηση από τα Ηνωμένα Έθνη της προαναφερθείσας σύμβασης. Πάντως, τα γεγονότα της καθ' ημάς ανατολής αποτέλεσαν πηγή έμπνευσης και παράδειγμα για όσους ασχολήθηκαν με το θέμα της γενοκτονίας στο β' παγκόσμιο πόλεμο.

Έτσι, με βάση ένα νομικό όχημα που φτιάχτηκε με συγκεκριμένο ερέθισμα, αναδύθηκαν στο διεθνές προσκήνιο αντίστοιχες πράξεις σε όλο τον κόσμο και σε διάφορες περιόδους, από την Καμπότζη μέχρι τη Ρουάντα κι από τους Αβορίγινες μέχρι τους Ινδιάνους. Μέσα σ' αυτές και η δική μας περίπτωση, αυτή που μας αφορά άμεσα, καθώς οι απόγονοι των θυμάτων της ζουν σήμερα στην Ελλάδα, την Αρμενία, τη Μέση Ανατολή και στον υπόλοιπο κόσμο ως τρίτης και τέταρτης γενιάς πρόσφυγες και στην Τουρκία ως τρίτης και τέταρτης γενιάς εκτουρκισμένοι, συνειδητοί Τούρκοι δηλαδή και με πλήρη άγνοια της καταγωγής τους.

Ας δούμε όμως τι προβλέπει η διεθνής σύμβαση για τη γενοκτονία, κι ας δούμε αν υπάγεται στον ορισμό της η μοίρα του λαού μας, των Αρμενίων και των Ασσυροχαλδαίων στην Ανατολή:

«Εις την παρούσαν Σύμβασιν ως γενοκτονία νοείται οιαδήποτε εκ των κατωτέρω

πράξεων, ενεργουμένη με την πρόθεσιν ολικής ή μερικής καταστροφής ομάδος, εθνικής, εθνολογικής, φυλετικής ή θρησκευτικής, ως τοιαύτης :

- α) Φόνος των μελών της ομάδος.
- β) Σοβαρά βλάβη της σωματικής ή διανοητικής ακεραιότητας των μελών της ομάδος.
- γ) Εκ προθέσεως υποβολή της ομάδος εις συνθήκας διαβιώσεως δυναμένas να επιφέρωσιν την πλήρη ή την μερικήν σωματικήν καταστροφήν αυτής.
- δ) Μέτρα αποβλέποντα εις την παρεμπόδισιν των γεννήσεως εις τους κόλπους ωρισμένης ομάδος.
- ε) Αναγκαστική μεταφορά παιδων μιας ομάδος εις ετέραν ομάδα».

Το πρώτο στοιχείο που μας ενδιαφέρει εδώ, ακολουθώντας βήμα βήμα τη διατύπωση της Συνθήκης, είναι η «πρόθεση» ολικής ή μερικής καταστροφής ομάδας: Υπήρχε πρόθεση των Τούρκων να καταστρέψουν ολικά ή μερικά τις συγκεκριμένες εθνικές ομάδες; Αν δεν υπήρχε, μιλούμε για εγκλήματα πολέμου ή εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας αλλά όχι για γενοκτονία.

Βέβαια, αντιλαμβάνεται κανείς ότι είναι δύσκολο σε τέτοιες περιπτώσεις να υπάρξουν αποδεικτικά στοιχεία που διατρανώνουν την πρόθεση διάπραξης γενοκτονίας, όπως δεν είναι εφικτό να αποδείξει κάποιος την αναθεωρητική πρόθεση της σημερινής

Τουρκίας μέσα από τα πρακτικά του Συμβουλίου Ασφαλείας της, αφού δεν υπάρχει πρόσβαση σ' αυτά. Έτσι, όπως και σε πιο απλές νομικές υποθέσεις, οι προθέσεις συνάγονται από την εμμονή σε τακτικές που αποσκοπούν στην εξαφάνιση της ομάδας των θυμάτων, κατά την εύστοχη έκφραση της Χαράς Γαλανού, νομικού που έχει ασχοληθεί εμπεριστατωμένα με το υπό διαπραγμάτευση ζήτημα. Τέτοια εμμονή προκύπτει από επαναλαμβανόμενες ενέργειες που οδηγούν στην επίτευξη του σκοπού της γενοκτονίας, όπως περιγράφεται στον ορισμό της Διεθνούς Σύμβασης του ΟΗΕ για τις γενοκτονίες.

Βέβαια, στην περίπτωση της χριστιανικής Ανατολής, η πρόθεση έχει και επίσημη τεκμηρίωση: Η γενοκτονία, σαν πολιτική επιλογή και στρατηγικός στόχος των Νεότουρκων, αποφασίστηκε στο συνέδριό τους στην Οθωμανική Θεσσαλονίκη το 1911:

“Η Τουρκία πρέπει να γίνει μωαμεθανική χώρα, όπου η μωαμεθανική θρησκεία και οι μωαμεθανικές αντιλήψεις θα κυριαρχούν και κάθε άλλη θρησκευτική προπαγάνδα θα καταπνίγεται... Αργά ή γρήγορα θα πρέπει να πραγματοποιηθεί η πλήρης οθωμανοποίηση όλων των υπηκόων της Τουρκίας. Και είναι ολοκάθαρο ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει με την πειθώ. Άρα πρέπει να χρησιμοποιηθεί ένοπλη βία... Το δικαίωμα των άλλων εθνοτήτων να έχουν δικές τους οργανώσεις θα πρέπει να αποκλειστεί. Κάθε μορφή αποκέντρωσης και αυτοδιοίκησης θα θεωρείται προδοσία προς την τουρκική αυτοκρατορία.”

Τους στόχους αυτούς των Νεότουρκων εξέφρασε σε σύσκεψή τους και ο δρ. Σακίρ Μπεχαεντίν:

“Τα έθνη που απέμειναν από παλιά στην Αυτοκρατορία μας, μοιάζουν με ξένα και βλαβερά χόρτα που πρέπει να ξεριζωθούν. Να ξεκαθαρίσουμε τη γη μας. Αυτός άλλωστε είναι και ο σκοπός της επανάστασής μας.”

Στην ίδια σύσκεψη ο δρ. Ναζίμ λέει:

“...Θέλω να ζήσει ο Τούρκος. Και θέλω να ζήσει μόνο σ' αυτά τα εδάφη και να είναι ανεξάρτητος. Εκτός των Τούρκων όλα τα άλλα στοιχεία να εξοντωθούν, άσχετα σε ποια θρησκεία ή πίστη ανήκουν. Αυτή η χώρα πρέπει να καθαρίσει από τα ξένα στοιχεία. Οι Τούρκοι πρέπει να κάνουν την εκκαθάριση.”

Το πρόγραμμα των Νεότουρκων αναπαράγει αυτές τις απόψεις και οι τελευταίοι αναλαμβάνουν να τις υλοποιήσουν με σειρά διαταγμάτων και νόμων μόλις απέκτησαν λόγο στην κεντρική πολιτική σκηνή της Τουρκίας, η εφαρμογή των οποίων ξεπέρασε κάθε φαντασία στη βία και τη φρίκη. Τον προμελετημένο χαρακτήρα της γενοκτονίας είχε παραδεχτεί και ο Ταλαάτ πασάς και ο Εμβέρ πασάς σε ξεχωριστές συνομι-

λίες τους με τον Αμερικανό πρέσβη Χένρυ Μοργκεντάου. Στις ίδιες συζητήσεις φάνηκε ότι είχαν επεξεργαστεί κάθε πτυχή του σχεδίου, αφού ζήτησαν από τον πρέσβη μέχρι και κατάλογο των ασφαλιστικών εταιρειών της Αμερικής, ώστε να εντοπίσουν συμβόλαια με ασφαλισμένους τους νεκρούς και να εισπράξουν το ασφάλισμα από τις ασφάλειες ζωής των, με το αιτιολογικό ότι δεν είχαν αφήσει κληρονόμους, οπότε το τουρκικό κράτος τους κληρονομούσε!

Εδώ είναι ευκαιρία να αναφερθούμε σε μια συμψηφιστική φιλολογία που ακούγεται μερικές φορές όταν μιλούμε γι' αυτά τα ζητήματα, ότι δηλαδή οι βιαιότητες των Τούρκων έχουν σαν αντίβαρο βιαιότητες του Ελληνικού στρατού στη Μικρά Ασία. Είναι σαφές ότι η νομική προσέγγιση καταδεικνύει ότι δεν πρόκειται για ισοδύναμες καταστάσεις. Οι Τούρκοι ενήργησαν βάσει κεντρικής πολιτικής και σχεδιασμού που στόχευαν στη γενοκτονία. Οι Έλληνες στρατιώτες, όπου διέπραξαν βιαιότητες, λειτούργησαν παρορμητικά και δίχως να εκτελούν προσχεδιασμένη αποστολή. Διέπραξαν πιθανόν εγκλήματα πολέμου αλλά όχι γενοκτονία. Ακόμα, αυτή η λογική μεταθέτει την αντιπαράθεση στο ελληνοτουρκικό διακρατικό επίπεδο, ενώ η γενοκτονία αφορά συμπεριφορά του Τουρκικού κράτους προς υπηκόους του, εκ των οποίων ένα κομμάτι είναι Έλληνες, παραγνωρίζοντας το ότι η γενοκτονία αφορούσε και τους Αρμένιους και τους Ασσύριους. Και βέβαια, οι Τούρκοι έχουν ξεκινήσει τη γενοκτονία πολύ πριν ωριμάσουν καν οι συνθήκες για να βρεθεί ο Ελληνικός στρατός στη Μικράν Ασία.

Έχοντας λοιπόν ξεκαθαρίσει το ζήτημα της πρόθεσης διάπραξης γενοκτονίας καταφατικά, πρέπει να δούμε και το άλλο στοιχείο, αυτό της «ολικής ή μερικής καταστροφής» ομάδος εθνικής, εθνολογικής, φυλετικής ή θρησκευτικής, ως τοιαύτης.

Ο ορισμός δεν απαιτεί την εξαφάνιση της ομάδας που αποτελεί στόχο της γενοκτονίας πολιτικής. Δεν απαιτεί δηλαδή την ολοσχερή επίτευξη της επιδίωξης των θυτών. Σε τέτοια περίπτωση, δε θα είχαμε καμία γενοκτονία, αφού πάντα κάποιοι θα γλύτωναν, και όλες οι περιπτώσεις θα περιορίζονταν σε απόπειρες γενοκτονίας, επίσης τιμωρούμενες από την Διεθνή Σύμβαση αλλά με μικρότερο ειδικό βάρος βεβαίως. Ο ορισμός αρκείται στη μερική επίτευξη του στόχου. Με τον κίνδυνο να εισαγάγουμε το ποσοτικό στοιχείο με τρόπο που δεν ταιριάζει όπου μιλούμε για ανθρώπινες ζωές, θα σημειώσουμε ότι η εξολόθρευση έστω και μικρού αριθμού μελών της ομάδας-στόχου «ως τοιαύτης», ως ανηκόντων δηλαδή στη συγκεκριμένη ομάδα, αποτελεί γενοκτονία ως προς το υποσύνολο της ομάδας-θύματος που υφίσταται τις γενοκτόνες πράξεις, άρα εμπίπτει στον ορισμό. Μικρή σημασία έχει αν το

ποσοστό των θυμάτων σε σχέση με τον πληθυσμό της όλης ομάδας είναι μικρότερο ή μεγαλύτερο, σημασία έχει η στόχευσή τους ως μέλη ομάδας με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά. Στη Μικρά Ασία είχαμε έτσι κι αλλιώς εξόντωση ενός μεγάλου ποσοστού των μουσουλμανικών λαών, επομένως πληρούνται οι προϋποθέσεις που θέτει ο ορισμός όσον αφορά το βαθμό στον οποίο πραγματώθηκε η γενοκτονία στην ομάδα-θύμα.

Θα πρέπει τώρα να εξετάσουμε το επόμενο κριτήριο, αυτό της στόχευσης της ομάδας-θύματος στη βάση του εθνικού, εθνολογικού, φυλετικού ή θρησκευτικού της χαρακτήρα. Δηλαδή πρέπει οι πράξεις εξολόθρευσης να γίνονται στη βάση ενός εξ αυτών των χαρακτηριστικών για να θεωρηθούν γενοκτονία. Για παράδειγμα, πράξεις εξόντωσης των κατοίκων μιας πόλης ή των οπαδών μιας ποδοσφαιρικής ομάδας επειδή είναι πχ Πειραιώτες ή Αετζήδες, δεν αποτελούν γενοκτονία, αφού δε γίνονται λόγω της εθνικής ή θρησκευτικής διάστασης της ομάδας. Στη Μικρά Ασία όμως, στόχος ήταν οι μικρασιατικοί πληθυσμοί εκείνοι που δεν ήταν Τούρκοι ή μουσουλμάνοι, δηλαδή οι Ρωμιοί, Αρμένιοι και Ασσύριοι, επειδή ακριβώς ήταν χριστιανοί, λόγω της θρησκείας τους, κι επειδή ακριβώς ανήκαν στις «άλλες εθνότητες». Η εθνική διάσταση της γενοκτονίας υπάρχει και πέρα από τη θρησκευτική, καθώς στην Οθωμανική Αυτοκρατορία οι επί μέρους ταυτότητες συγκροτούνται με βάση τα γέννη, τα μιλλέτ, με κριτήριο τη θρησκεία, η τελευταία όμως επιτελεί και λειτουργία εθνικής ταυτότητας. Έτσι, ο Ρωμιός που αλλαξοπιστούσε δε θεωρούνταν Έλληνας μουσουλμάνος αλλά Τούρκος, και η λέξη που χρησιμοποιείτο ήταν ότι «τουρκεύει». Επομένως, οι ενέργειες των Τούρκων στη Μικρά Ασία εστρέφοντο κατά θρησκευτικών-εθνικών ομάδων, ικανοποιώντας έτσι διπλά το κριτήριο που θέτει η Διεθνής Σύμβαση. Θυμίζω απλά ότι και ένα από τα δύο κριτήρια να πληρούτο, δηλαδή αν ήθελε θεωρήσει κανείς ότι μόνο η θρησκευτική ή μόνο η εθνική διάσταση υπήρχε στους διωγμούς, και τότε θα είχαμε γενοκτονία με βάση τις αρχές που θέτει η Συνθήκη.

Ανακεφαλαιώνοντας, έχουμε στην περίπτωση της Μικρασιατικής Ανατολής διάπραξη πράξεων από τους Τούρκους, που έλαβαν χώρα βάσει σχεδίου και πολιτικού προγράμματος, με πρόθεση δηλαδή να καταστρέψουν τους χριστιανικούς πληθυσμούς της Μικράς Ασίας λόγω της διακριτής θρησκευτικής και εθνικής τους ταυτότητας. Οι πράξεις αυτές κατέληξαν στην καταστροφή μεγάλου μέρους των στοχευμένων πληθυσμών, ενώ η παρουσία τους εξαλείφθηκε ολοσχερώς από τη Μικρά Ασία.

Συνεχίζεται στο επόμενο τεύχος

ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΡΓΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

εν συντομία

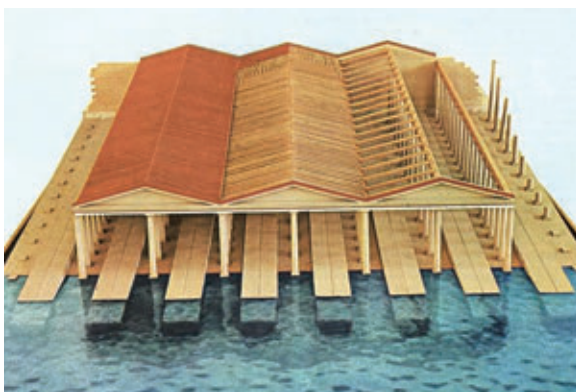
Δημ. Σταθακόπουλος

Τακτικό μέλος του Δ.Σ της Ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής
Ελέγχου Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ)

Δρας Παντείου Πανεπιστημίου
Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω (Δ.Σ.Π)
Μουσικολόγος

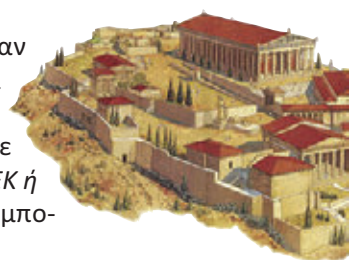

Όπως μας πληροφορεί ο ομοτ. καθηγ. του ΕΜΠ
κος **Θεοδόσης Π. Τάσιος**, οι έννοιες Διακή-
ρυξη, Τεχνικές Προδιαγραφές, Επιλογή εργολά-
βου, Επίβλεψη, Πληρωμές και Οικονομικός
απολογισμός πρωτοανιχνεύονται στις Δημοκρατι-
κές αρχαίες Πόλεις (όχι όμως τις ολιγαρχικές), οι
οποίες χρηματοδοτούσαν τα έργα και έθεταν όλη
την τεχνική και οικονομική διαχείριση των δημο-
σίων έργων στη δικαιοδοσία της Βουλής, η οποία
όριζε «άρχοντες» (ως Αρχές), παρακολούθησης
των έργων που λογοδοτούσαν μόνον στην
Βουλή!!!

Τις πληροφορίες για τα αρχαία δημόσια έργα,
τις λαμβάνουμε από πλήθος λεπτομερειών αρ-
χαίων επιγραφών, χαραγμένων σε λίθινες στήλες
οι οποίες φυλάσσονται σε διάφορα Μουσεία της
Χώρας. Περιέχουν περιγραφές του έργου, διαστά-
σεις τεχνικών μελών, κατασκευαστικές οδηγίες για
την προέλευση των υλικών και τους τρόπους επε-
ξεργασίας και ενσωμάτωσής τους, ονόματα των
παραγόντων του έργου, τιμές μονάδος, πρόστιμα
υπερμερίας ή κακοτεχνίας, καθώς και λεπτομε-
ρέστατους λογαριασμούς των εισπραχθέντων και
δαπανηθέντων ποσών -μέχρις οβολού-, ενώ οι

στήλες αυτές δημοσιοποιούνταν
αρμοδίως, σε κατάλληλα σημεία
της Πόλεως, δηλαδή ανηρτώντο
σε δημόσια θέα χαραγμένες σε
μαρμαρίνες πλάκες (ως άλλα ΦΕΚ ή
ΚΗΜΔΗΣ) και έκτοτε ουδείς μπο-
ρούσε να τις «παραχαράξει» !!!

Ένα δημόσιο έργο εποχής, που στηρίχθηκε σε
μια αντίστοιχη δημόσια σύμβαση, ήταν η γνωστή
Σκευοθήκη (Arsenal) του Φίλωνος (λιμνή Ζέας -
σημερινό Πασαλιμάνι, το 347 π.Χ.), που είχε χα-
ραχθεί στη στήλη ΕΜ12538 (Επιγραφικό Αθηνών),
με πολλές τεχνικές λεπτομέρειες και διαστάσεις,
ώστε οι σύγχρονοι αρχαιολόγοι να την έχουν σχε-
διάσει πλήρως, προτού καν ανακαλυφθούν (το
1988) τα θεμέλια του τεράστιου αυτού οικοδομή-
ματος που προοριζόταν για τη φύλαξη του εξοπλι-
σμού των τριήρων (βρίσκεται στον ακάλυπτο
χώρο του κτηρίου του Υποθηκ. Πειραιά, στην οδό
Υψηλάντου 170).

Όπως γράφει σε σχετικό βιβλίο του (εκδοσ.
ΔΣΠ), ο Πειραιώτης δικηγόρος και αρχαιολόγος
Μιχάλης Βλάμος, η δημόσια συμφωνία Πολιτείας

(αναθέτουσας) και του μηχανικού Φίλωνος (αναδόχου), φέρει και οδηγίες αερισμού του εσωτερικού του κτιρίου για να συντηρούνται σωστά τα αποθηκευμένα ξύλινα στοιχεία.

Σε αυτά τα δημόσια έργα, ο Μελετητής, είχε το δικαίωμα να συμπληρώνει τη Μελέτη κατά τη διάρκεια της κατασκευής ή να επιδεικνύει ομοίωμα /μακέτα, το λεγόμενον «παράδειγμα».

Ένα πολύ ενδιαφέρον θέμα, είναι το πώς επιλέγονταν οι Κατασκευαστές. Αρχικά, δημοσιοποιούνταν η Μελέτη κι οι Προδιαγραφές, κι ύστερα προσκαλούνταν εργολάβοι και ειδικευμένοι Τεχνίτες, έστω και από άλλες Πόλεις, οι οποίοι εισέπρατταν τις δαπάνες του ταξιδιού τους, ανεξαρτήτως της τελικής επιλογής τους. Η κατά μέσον όρο αποζημίωση ανερχόταν σε 14 «εργώνες», όπως επί παραδείγματι αναφέρεται σε σχετική στήλη (Αρχ. Μουσείο Επιδαύρου) που περιγράφει την κατασκευή της Θόλου της Επιδαύρου (γρ. 50-55). Κάθε «εργών» όμως, για την καταβολή του είχε και έναν εντόπιο «εγγυητήν» (πολίτην της Πόλεως όπου το δημόσιον έργον), ενώ στην περίπτωση σημαντικότερων συμβάσεων, οι «εγγυηταί» ήσαν πολύ περισσότεροι.

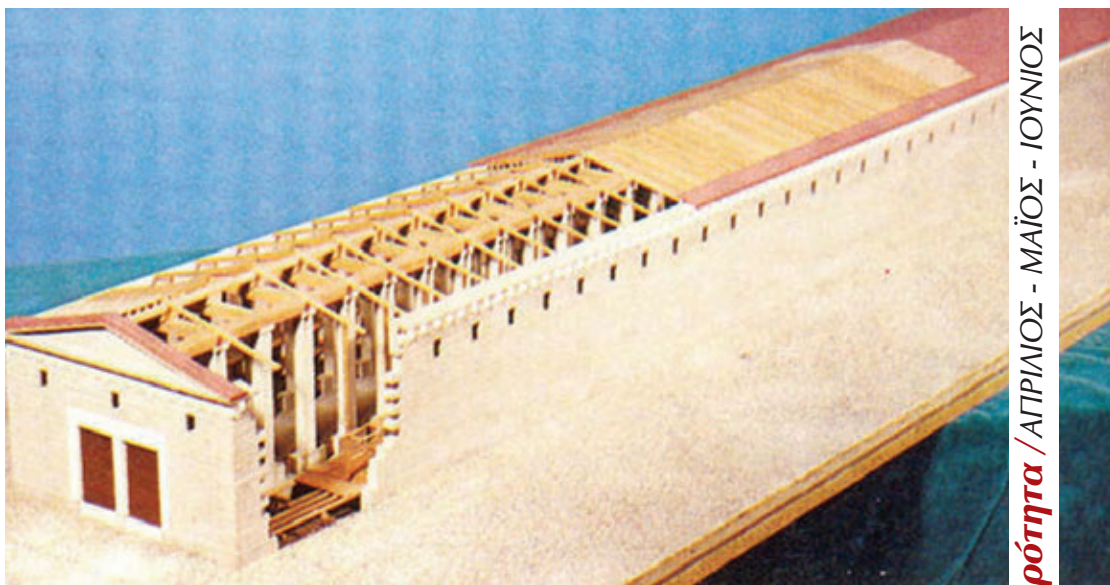
Σημαντικό έργο και σύμβαση, με πολλούς εγγυητές, ήταν η περίπτωση της αποστράγγισης της λίμνης των Πτεχών στην Εύβοια (το πρώτο στον κόσμο έργο Build, Operate and Transfer, που πληρώθηκε με παραχώρηση 10-ετούς γεωργικής εκ-

μεταλλεύσεως στον Ανάδοχο Χαιρεφάνη και την Κοινοπραξία του 4ου αι. π.Χ.), ενώ στο εν λόγω έργο έφτασαν μέχρι και να επιβάλουν την ελάχιστη αντισταθμιστική παροχή που θα έπρεπε να εξασφαλίζεται απαρεγκλίτως στους γύρω καλλιεργητές κατά τη διάρκεια των έργων.

Επίσης, στην περίπτωση της γέφυρας του Ρειτού (Σκαραμαγκά), η στήλη 5093 του Αρχ. Μουσείου, της Ελευσίνας περιγράφει την ακριβή προέλευση των λίθων, αλλά και το είδος των σφυριών που θα χρησιμοποιούνταν κατά τη συναρμολόγηση, ώστε να μη φθείρονται οι λίθοι.

Όλες ανεξαιρέτως οι πληρωμές καταγράφονταν στις στήλες του οικονομικού απολογισμού, που τον εκτελούσαν «Λογισταί» (ή «Απόλογοι» κλπ) οριζόμενοι από την Βουλή, ανά μήνα, στη δε Αθήνα οι οικονομικοί απολογισμοί χαραγμένοι στις πλάκες, «τοιχοκολλούνταν» πάνω στα αντίστοιχα έργα - αν κρίνουμε απ' τους λογαριασμούς του Ερεχθείου των Αθηνών -.

Αυτά ως εν αφορά, εν συντομία, τα δημόσια έργα στην αρχαία Ελλάδα, με μεγαλύτερο εξ αυτών την κατασκευή της Ακροπόλεως, όπου στο τέλος και ο Περικλής και ο Φειδίας βρέθηκαν κατηγορούμενοι !!

Τα δημόσια έργα και η ιστορική διαχρονία τους, από την αρχαιότητα, τη Ρωμαϊκή εποχή, την Βυζαντινή (βλ.σχετ. Φαίδωνα Κουκουλέ), την οθωμανική (με τους Μειμάρηδες – Μείμαράκηδες / μηχανικούς), έως τα νεότερα χρόνια και το σήμερα, είναι ένα σπουδαίο σημαντικό κεφάλαιο της ανθρώπινης ιστορίας που πρέπει να γνωρίζουμε.

ΠΑΛΑΜΑΣ (ΠΡΩΤΙΣΤΩΣ) ΚΑΙ ΚΑΒΑΦΗΣ (ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΝΤΩΣ)

ΒΙΟΙ ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ ΚΑΙ ΠΟΛΛΑΠΛΩΣ ΚΑΘΕΤΟΙ

«Και μάς τραγούδησε το δωδεκάλογο ο ποιητής
όπου τον είχαμε ξεχάσει με τις υποτακτικές
και τους πατριδολόγους.»

Δημήτρης Πιστικός «Ηλιοπαίδεια»

Α' ΜΕΡΟΣ

Στις αρχές Σεπτεμβρίου του 2013, ο Αυγερινός Ανδρέου, αντιπρόεδρος της Εταιρίας Ελλήνων Λογοτεχνών, μου ζήτησε να παρουσιάσω τον ποιητή Κώστα Ουράνη και του δήλωσα ότι δεν ήμουν, τη στιγμή εκείνη, έτοιμος, ούτε και ο καταλληλότερος. Επέμεινε να κάνω μια ομιλία στην Εταιρία και του υποσχέθηκα να βρω ένα θέμα για τον Κωστή Παλαμά με την ευκαιρία συμπλήρωσης εβδομήντα χρόνων από το θάνατό του (1943). Δεν καταλήξαμε στο θέμα. Έκτοτε δεν είχαμε άλλη επαφή. Λαβαίνοντας, λίγο αργότερα, το 16^ο τριμηνιαίο ενημερωτικό δελτίο τής Εταιρίας (Αύγουστος – Σεπτέμβριος 2013), με έκπληξη πληροφορήθηκα ότι θα μιλούσα στις 18 Οκτωβρίου με θέμα «Ο εθνικός ποιητής Κωστής Παλαμάς: 70 χρόνια από το θάνατό του». Επειδή εφέτος συμπληρώθηκαν και ογδόντα χρόνια από το θάνατο του Καβάφη (1933), προτίμησα να αλλάξω το παραπάνω θέμα τής ομιλίας μου (που είναι πολύ γενικό, πολυσυζητημένο και σε κάθε περίπτωση όχι της επιλογής μου) και το έκανα, όπως είναι στον τίτλο τής παρούσας εργασίας: «Παλαμάς (πρωτίστως) και Καβάφης (δευτερευόντως), βίοι ελάχιστα παράλληλοι και πολλαπλώς κάθετοι». Είχα την επίγνωση ότι ίσως απογοητεύσω όσους, τυχόν, παρασυρμένοι από το νέο τίτλο, θα πρόσμεναν να μιλήσω για τη «σκανδαλοθηρική» και δεδομένη αντιπαλότητα Παλαμά-Καβάφη. Η αντιπαλότητα αυτή, άνθισε σε κάποια σκοτεινή εποχή, καλλιεργήθηκε από τους κύκλους των εκατέρωθεν «θαυμαστών», λιβανιστών και «φίλων» και είχε αφετηρία αλλά και τελικούς αποδέκτες τούς δύο ποιητές. Ήταν μια αντιπαλότητα που δεν πήγαζε μόνο από την αγωνία για την πρωτοκαθεδρία, που έτσι κι αλλιώς την είχε εξασφαλισμένη για πάρα πολλά χρόνια, ακόμα και μετά το θάνατο του Καβάφη, ο Παλαμάς.

Μπορεί γι' αυτό να μιλήσω κάποια άλλη φορά. Σήμερα θα γίνουν νύξεις και αναφορές παρεμπιπτόντως.

Επιτρέψτε μου μία αναγκαία παρέκβαση, η οποία έχει τη σημασία ενός χαλιού που πάνω του ξεδιπλώνεται το θέμα μου. Μερικοί ανόητοι, που διαρκώς πληθαίνουν, αποδομούν και σκυλεύουν τον Σολωμό, τον Μακρυγιάννη, τον Παλαμά κι όσους δημιουργούν, ενισχύουν ή παραπέμπουν σε ένα εθνικό κέντρο με παγιωμένες διαχρονικές αξίες, ένδοξες παραδόσεις και πανανθρώπινα ιδανικά. Στις μέρες μας, η λέξη έθνος είναι μια λέξη που

δεινοπαθεί από σοβαρούς, σοβαροφανείς και αλλόκοτους εθνοφάγους, ποικιλώνυμους και ποικιλοπροερχόμενους. Και επειδή κάθε Προκρούστης την τοποθετεί στο κρεβάτι του και την κόβει στα μέτρα του ώστε πολλές φορές να καταλήγει να έχει ύποπτο περιεχόμενο (θύμα κι αυτή, παλαιόθεν, τής αείποτε ανακυκλούμενης με διάφορα ονόματα και πάντοτε «μοντέρνας» θεωρίας των δύο άκρων, -όχι κατ' ανάγκη πολιτικής- επικίνδυνη για κάθε μεσότητα) και για να είμαι τίμιος απέναντί σας, θα ήθελα να επαναλάβω πως, για μένα η λέξη «έθνος» παραπέμπει σε ένα σύνολο ανθρώπων οι οποίοι με τη θέλησή τους και όχι κατά πλάσμα δικαίου ή κατεστημένης ιδεολογίας, συνδέονται με κοινό ιστορικό παρελθόν, έχουν κοινά στοιχεία πολιτισμού και κοινά ιδανικά και, κατά κανόνα, κοινή γλώσσα και θρησκεία και, επιπλέον, κοινή βούληση να ανήκουν σε μια μεγάλη κοινότητα που χωρίς να έχει απομονωτικές τάσεις και υπερούσιες ηγεμονικές εμμονές, διαθέτει κάποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Προσθέτω τις λέξεις «με τη θέλησή τους» γιατί η καταναγκαστική ή ιδεολογηματική ένταξη δεν ταιριάζει σε ελεύθερες συνειδήσεις που διαμορφώνονται με βάση τον ελληνικό ή, όσοι

θέλετε, το δυτικό πολιτισμό.

Οι ορισμοί, βεβαίως, στενεύουν πάντα τις έννοιες και κάποτε αφήνουν απέξω ορισμένα πράγματα. Σπεύδω, για παράδειγμα, να πω ότι ένας οποιοσδήποτε Έλληνας (ορθόδοξος, καθολικός, άθεος, εβραίος κ.λπ.) μπορεί να αισθάνεται την ίδια συγκίνηση ακούγοντας τον εθνικό μας ύμνο και να μην την αισθάνεται, ίσως, ένας φανφαρόνος «ελληναράς». Και για να γυρίσω στην πρώτη παρατήρησή μου θα επισημάνω ότι, στρατεύεται εθελοντικά και επιστρατεύεται κάθε πικραμένος με λιγότερη ή βαρύτερη επιχειρηματολογία για να γκρεμίσει ο,τιδήποτε οδηγεί στη δημιουργία κοινής εθνικής συνείδησης. Σύγχρονοι λόγιοι της συμφοράς, αδιανόητοι διανοούμενοι, καθεδρικοί, θύραθεν, μιντιακά υβρίδια, τσαλαβουτηχτάδες αλλά και δημοσιογραφούντες ψιττακοί, τυπικά μορφωμένοι και κουβαλώντας ακόμα και διδακτορικά, μάς θυμίζουν τη ρήση-προφητεία τού Πατροκοσμά «το κακό θα σας έρθει από τους διαβασμένους», τους «λογιώτατους» του Σολωμού, τους «Δάσκαλους» του Παλαμά, τα «ισόκωλα» του Μαβίλη, τους «διανοούμενους που σκαρφαλώνουν στο ίδιο τους κεφάλι» του Σεφέρη ή τους «κοντόφθαλμους δασκάλους» και «πατριδολόγους» τής αφεντιάς μου. Καθένας βαστώντας τις εμμονές, τον ντενεκέ και την τρέλα του. Αυτοί οι καταλυτικοί, αθόρυβοι και καθιστάμενοι της μόδας απογαλακτισμοί, σε συνδυασμό με την πολύκροτη παγκοσμιοποίηση (διάβαζε «ευρωπαϊσμό» ή μάλλον αμερικανοποίηση) είναι ο μέγας κίνδυνος των καιρών μας. Κατηγορείται ο Σολωμός ότι τάχα δεν ήξερε την ελληνική γλώσσα και μας άφησε αποσπάσματα, (λες και την ήξεραν καλύτερα οι Τρικούπηδες, οι Σούτσοι, οι Ραγκαβήδες και οι λοιποί Σοφολογιότατοι ή Φαναριώτες), ο Μακρυγιάννης πως δεν είχε «ταξική συνείδηση» (ναι γράφτηκε κι αυτό, λες και ο χιλιοπληγμένος στρατηγός θα έπρεπε να είχε περάσει από το Χάρβαρντ ή όφειλε να είχε ανακαλύψει, προτού γεννηθεί, τον Μαρξ) και πως ήταν κι αυτός αγράμματος άρα και οι δυο καταδικαστέοι.

Ο Παλαμάς, από την άλλη, παραήταν εγγράμματος, είπε πολλά και δεν μπορούμε να καταλάβουμε τον παλιομοδίτικο πατριωτισμό του, άρα στην πυρά. Ο Σικελιανός είναι στα αζήτητα, ο Ρίτσος σε φιλολογική χειμερία νάρκη. Ο Σεφέρης είναι τυλιγμένος στην περγαμηνή τού Νομπέλ και πεταμένος στις μουχλιασμένες αποθήκες τών αδηφάγων βραβευμένων ή μη νεοελληνιστών. Ο Ελύτης επιμένει contra στον αλλήθωρο αγγλοσαξόνικο κανόνα τού Χάρολντ Μπλουμ, χάρη στη μουσική τού Θεοδωράκη ή ρίχνει, πού και πού, κάποια μπαλωθιά σε κανένα φιλολογικό γλέντι. Εάν τολμήσει και ξεμυτίσει κάποιος αξιόλογος, συνεχίζοντας τη σπουδαία μας παράδοση, περιμένουν με το δάχτυλο στη σκανδάλη ένα κοπάδι τακτικών και ατάκτων, θαυμαστοί διαστρεβλωτές,

εμβριθείς επιδρασιοθήρες και νεκροθάφτες τής σιωπής.

Ο Καβάφης, όμως, είναι πανταχού παρών, βρίσκεται εντός και εκτός, στα στόματα κάθε σπουδαιοφανούς τηβεννοφόρου ή προχειρογράφου και φυσικά φαίνεται να περνά σχεδόν απυρόβλητος. Κοιτάξτε γύρω σας: μέσα στους λίγους πραγματικά σοβαρούς, νηφάλιους και καλόπιστους μελετητές, τριγυρνούν και ανακατώνονται πλήθος αλλόκοτοι φυγοκεντρικοί, ξεπλυμένοι από κάθε εθνικό χαρακτηριστικό, παρακμίες, καθ' έξιν και κατ' επάγγελμα αντιρρησίες με πιπίλα τους τον Αλεξανδρινό και το έργο του. Το τελευταίο, αντικειμενικά, ελάχιστο σε ποσότητα και υποκειμενικά, *mutatis mutantis*, σε ποιότητα. Πλήρως αποδεκτός, ο Καβάφης, από τα ξένα πολιτιστικά κέντρα, τα ημεδαπά παραρτήματα κι από τις ομάδες που καθορίζουν τα εγχώρια προϊόντα που θα εξαχθούν. Ανοιχτός σε κάθε ελαστική ερμηνεία, ακόμα και την πιο αυθαίρετη, βολικός και χειραγωγήσιμος.

Επομένως, αναδύεται η πρώτη μου γενική παρατήρηση: **Παλαμάς, πανταχού παρών** σε εθνικά ζητήματα (ήττα του 1897, βαλκανικοί πόλεμοι, μικρασιατική καταστροφή, έπος τού Σαράντα, έργο τεράστιο σε έκταση και πολυσχιδές, ανοιχτό σε προβληματισμούς και σε ρεύματα, ριψοκίνδυνες στάσεις σε καυτά ζητήματα (γλωσσικό, εθνικά θέματα, υπεύθυνη κοινωνική στάση). Ποίηση, δοκίμια, άρθρα, μελετήματα, κριτική, θέατρο, πεζογραφία, χρονογραφήματα, επιστολές κι ένα σωρό άλλες παρεμβάσεις του σε ζητήματα του καιρού του (γλώσσα, πνευματικές μορφές, μεταφράσεις κ.λπ.). Σήμερα, **σχεδόν απών** από την κρατούσα πολιτιστική και πνευματική ελίτ. **Σχεδόν απών** και από τα κείμενα της νεοελληνικής σχολικής παιδείας. Από την άλλη όχθη: **Καβάφης, πανταχού απών** από τις εθνικές περιπέτειες, βουβός στις μεγάλες εθνικές αφηγήσεις, ασήμαντες παρεμβάσεις, καμιά ριψοκινδύνευση, κι ένα μικρό σε έκταση έργο, που απαρτίζεται από λίγα ποιήματα και λίγα άρθρα. **Παρών**, όμως, σε κάθε εγχώρια και εξωχώρια συζήτηση. **Παρών** στα διδασκόμενα κείμενα. Με φουσάτα κολαούζων, κλακαδόρων και νεοελληνιστών. Άξιοι ποιητές και οι δύο, άξια και η απ' αυτούς εκπροσώπηση της ελληνικής ποίησης. Εθνικός ο ένας, ελληνικός, όπως έλεγε, ο άλλος. Οι δρόμοι τους, αντίθετοι αλλά ευδιάκριτοι μέσα στη σημερινή, πνευματική και πολιτιστική μας παρδαλοσύνη.

Θα ήθελα, μιας και αναφέρθηκα στο θέμα τής παγκοσμιοποίησης, να ανακοινώσω κάποιες, ακόμα, σχετικές παρατηρήσεις μου. Ένας ψυχραιμος και πνευματικά ανεξάρτητος αναλυτής παρατηρεί ότι, με τις κοσμοϊστορικές συνθήκες που διαμορφώθηκαν μετά την κατάρρευση των καθεστώτων τού υπαρκτού σοσιαλισμού και στα πλαίσια της παγκοσμιοποίησης ένας σφοδρός και διεθνής άνεμος σαρώνει οποιαδή-

ποτε αναφορά σε εθνικά κέντρα.

Το θέμα προϋπήρχε αλλά ήταν λιγότερο ορατό. Έτσι, αναγνωρίσιμες και κατοχυρωμένες ταυτότητες, ανεξάρτητες και αυτοκαθοριζόμενες οικονομίες, πολιτιστικές και θρησκευτικές παραδόσεις, ατομικά και συλλογικά δικαιώματα, κατακτημένες με αίματα και αγώνες ελευθερίες, βρίσκονται υπό διωγμό. Στα πλαίσια αυτής τής ανιέρης «παγκοσμιοκάθαρσης» που συνοδεύονται με οικονομικές και ενίοτε και αιματηρές θυσίες των λαών τής υδρογείου, κρυφά και φανερά κέντρα αποφάσεων συνδημιουργούν με τους πρόθυμους και δεδομένους ημεδαπούς συμπαρασάτες και με τη συμμαχία τών νομοτελειών τις νέες ιστορικές συνθήκες. Φυσικά, οι όποιες βαθιά ριζωμένες εθνικές παραδόσεις (Κρυφό Σχολείο, Χορός τού Ζαλόγγου κ.λπ.) γίνονται εθνικοί μύθοι, οι γενοκτονίες (των Ελλήνων τού Πόντου, της Μικράς Ασίας και των Αρμενίων) όταν δεν εξυπηρετούν σκοπιμότητες, είναι ανύπαρκτες ή πλάσματα συννομισιολογίας, ο ξολοθρεμός ενός λαού και η συλλογική φρίκη γίνονται «συνωτισμός», ο γνήσιος πατριωτισμός βαφτίζεται περιφρονητικά «μεγαλοϊδεατισμός» και «εθνικισμός». Ετούτη την πλαστή και σκοπούμενη ιστορία υποβοηθούν περιφερειακοί εντολοδόχοι, πράκτορες, πρακτορίσκοι και πράκτορες επιρροής, συνένοχοι από ευήθεια ή συμφέρον, διδάσκοντες αλλά μηδέποτε διδασκόμενοι και πολιτευόμενοι, με άμεσο ή ενδεχόμενο δόλο, αμέλεια, συμφέρον και αμεριμνησία.

Οι παραπάνω, συναπαρτίζουν λογής κεντρόφυγα μορφώματα που υπηρετούν δουλικά την πολλαπλά εκφρασμένη και παγκοσμιοποιημένη επιθυμία. Αυτό προϋποθέτει κατευθυνόμενη παιδεία σε όλα τα στρώματα της κοινωνίας. Γιατί παιδεία και πολιτισμός είναι το κύριο πεδίο που διαμορφώνει συνειδήσεις έτοιμες να υποδεχτούν τη νέα τάξη πραγμάτων. Αυτά σχεδιάζουν οι ισχυροί τής γης και οι οικονομικοί εγκέφαλοί τους.

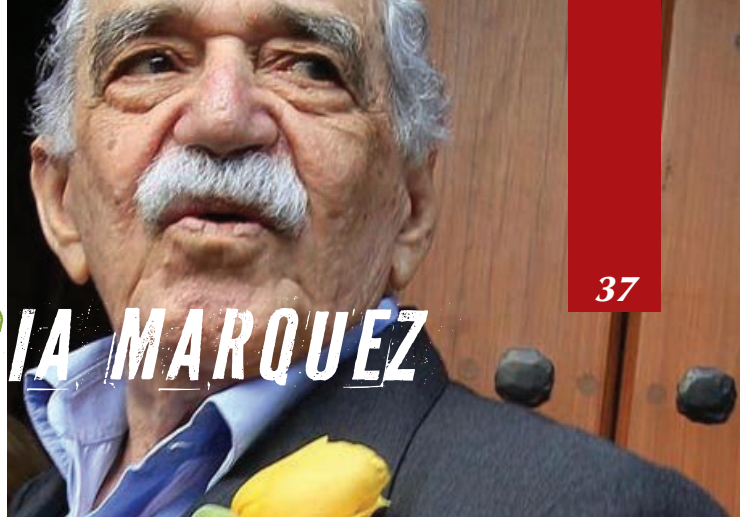
Να μην ξεχνάμε ότι δεν είναι μονάχα ο πλούτος που θέλουν να συσσωρεύσουν στα θυλάκιά τους οι παγκοσμιοποιητές. Στόχος τους ήταν πάντοτε και παραμένει η χειραγώγηση της σκέψης, η επικυριαρχία, η αποκοπή από κάθε κέντρο με παρελθόν και προοπτική. Ο Παλαμάς και όσοι προαναφέρθηκαν είναι σοβαρά εμπόδια διότι παρακωλύουν την Κίρκη-παγκοσμιοποίηση να μετατρέψει τους ελεύθερους πολίτες σε πειθήνια πολιτικά γουρούνια. Ο Καβάφης είναι εντελώς ακίνδυνος. Οι παγκοσμιοποιημένοι καθαφικοί «βάρβαροι» είναι μια βολική και εφησυχαστική λύση για υποτακτικούς. Ιδίως εάν εξετασθούν υπό το πρίσμα τής όλης πολιτικής και ιδεολογικής στάσης τού ποιητή. Ενώ την διαχρονική και συνειδητή αποστασιοποίηση, τον αντιβενιζελισμό του («Ε, αν δεν τον θέλει ο λαός, να τα μαζεύει και να φεύγει») την, τονισμένη από πολλούς μελετητές, βράβευσή

του από τη δικτατορία Πάγκαλου, τη σχέση του με τον αρχηγό τών φουτουριστών Μαρινέτι, την σχεδόν -και παραδόξως- άγνωστη και παρασιωπημένη από τους καβαφολόγους προσχώρησή του σε φασιστική ομάδα φίλων και ομοϊδεατών τής Αλεξάνδρειας κ.λπ. (Για την «φασιστικότητα» του Καβάφης βλέπε, εφημερίδα «Σκριπ», 26 Απριλίου 1928, σελ. 3 και Σαράντου Ι. Καργάκου «Κ. Π. Καβάφης, η νεώτερη αιγυπτιακή Σφίγγα», εκδόσεις Αρμός, Αθήνα 2009, σελ. 70 και επ.) Ο Παλαμάς τών «Σατιρικών Γυμνασμάτων» είναι επικίνδυνος και ανυπάκουος ανατροπέας. Η παλαμική ανδρειοσύνη, εγρήγορη και εξέγερση, βρίσκεται σε άκρα αντίθεση με την καθαφική θηλυπρέπεια, υπακοή και μοιρολατρία. Και είναι αλήθεια ότι η παλαμική ρομφαία στόμωσε αργότερα και σώπασε η πολεμική κραυγή τού ποιητή τών «Σατιρικών Γυμνασμάτων» (όπως έγραψα παλιότερα, αποπειρώμενος μια προσέγγιση στην ιδεολογική του στάση), όμως, η μάχαιρα του Καβάφης ποτέ δεν έσχιζε τον αέρα, όχι μονάχα γιατί τού έλειπε η θέληση αλλά γιατί ποτέ δεν υπήρξε.

Πολλοί ισχυρίζονται, όλως αβασίμως, ότι ο Παλαμάς «θάφτηκε από μόνος του» εννοώντας την πληθώρα τών έργων του και τη γενική μετριότητα τής παραγωγής του. Εάν αληθεύει η υπόθεση πως ο Παλαμάς θάφτηκε, δε θάφτηκε από μόνος του, αλλά βοήθησαν σ' αυτό (και βοηθούν ακόμα) μαζί με τους εχθρούς και οι φίλα προσκείμενοί του, οι πλείστοι τών οποίων δεν τον γνωρίζουν και ποτέ δεν τον διάβασαν. Παρόλαυτα παραμένει πάντα σπουδαίος και διαχρονικός. Αρκεί να τον ανακαλύψουμε και πάλι, διαβάζοντάς τον. Εάν γινόταν, σήμερα, να τυπώσουμε και να μοιράσουμε στον κόσμο τα «Σατιρικά Γυμνάσματα», ο Παλαμάς θα γινόταν ανάρπαστος και θα ξεσήκωνε τους νέους που παραδέρνουν σε λογής διαλυτικές ιδεολογίες έξω από την ποίηση ή μέσα σε σοκάκια όπου συγκατοικούν φωνασκώντας ποιητές και ποετάστροι, κάθε λογής: αρσενικοί, θηλυκοί ή αρσενοθήλυκοι, «ηττημένοι», μοντέρνοι και μεταμοντέρνοι, καθημαγμένοι, κλαψούρηδες, «αμφισβητίες», «ιδιωτικοί οραματιστές», ανοηταίνοντες ασπρομάλληδες με σουρεαλιστικές μασέλες και αστεία υποκοριστικά, ξιπασμένες νεαρές στιχοκτόνες και γηραιές, ασπρομαλλούσες λογοτεχνικές κίσσες με ροδάνι στη γλώσσα τους. Ποιητές και ποιήτριες, ένα σωρό, που δεν παίρνουν ποτέ είδηση από όσα συμβαίνουν στην εποχή τους. Επόμενο είναι να μην αφήνουν ορισμένο ευδιάκριτο στίγμα και δεν έχουν να δώσουν κάποιο όραμα στη γενιά τους και στις γενιές που έρχονται να τους αντικαταστήσουν. Αυτός ο συρφετός δεν έχει πάρει ποτέ μυρωδιά από το ύφος, το ήθος και την ουσία τού παλαμικού έργου.

Συνεχίζεται στο επόμενο τεύχος

Το αντίο του **GABRIEL GARCIA MARQUEZ** στους φίλους του

37

«Αν ο Θεός ξεχνούσε για μια στιγμή ότι είμαι μια μαριονέτα φτιαγμένη από κουρέλια και μου χάριζε ένα κομμάτι ζωή, ίσως δεν θα έλεγα όλα αυτά που σκέφτομαι, αλλά σίγουρα θα σκεφτόμουν όλα αυτά που λέω εδώ. Θα έδινα αξία στα πράγματα, όχι γι' αυτό που αξίζουν, αλλά γι' αυτό που σημαίνουν. Θα κοιμόμουν λίγο, θα ονειρευόμουν πιο πολύ, γιατί για κάθε λεπτό που κλείνουμε τα μάτια, χάνουμε εξήντα δευτερόλεπτα φως. Θα συνέχιζα όταν οι άλλοι σταματούσαν, θα ξυπνούσα όταν οι άλλοι κοιμόνταν. Θα άκουγα όταν οι άλλοι μιλούσαν και πόσο θα απολάμβανα ένα ωραίο παγωτό σοκολάτα!

Αν ο Θεός μου δώριζε ένα κομμάτι ζωή, θα ντυνόμουν λιτά, θα ξάπλωνα μπρούμυτα στον ήλιο, αφήνοντας ακάλυπτο όχι μόνο το σώμα αλλά και την ψυχή μου. Θεέ μου, αν μπορούσα, θα έγραφα το μίσος μου πάνω στον πάγο και θα περίμενα να βγει ο ήλιος. Θα ζωγράφιζα μ' ένα όνειρο του Βαν Γκογκ πάνω στα άστρα ένα ποίημα του Μπενεντέτι κι ένα τραγούδι του Σερράτ θα ήταν η σερενάτα που θα χάριζα στη σελήνη. Θα πότιζα με τα δάκρια μου τα τριαντάφυλλα, για να νοιώσω τον πόνο από τ' αγκάθια τους και το κοκκινωπό φιλί των πετάλων τους...

Θεέ μου, αν είχα ένα κομμάτι ζωή... Δεν θα άφηνα να περάσει ούτε μία μέρα χωρίς να πω στους ανθρώπους ότι αγαπώ, ότι τους αγαπώ. Θα έκανα κάθε άνδρα και γυναίκα να πιστέψουν ότι είναι οι αγαπητοί μου και θα ζούσα ερωτευμένος με τον έρωτα.

Στους ανθρώπους θα έδειχνα πόσο λάθος κάνουν να νομίζουν ότι παύουν να ερωτεύονται όταν γερνούν, χωρίς να καταλαβαίνουν ότι γερνούν όταν παύουν να ερωτεύονται! Στο μικρό παιδί θα έδινα φτερά, αλλά θα το άφηνα να μάθει μόνο του να πετάει. Στους γέρους θα έδειχνα ότι το θάνατο δεν τον φέρνουν τα γηρατειά αλλά η λήθη. Έμαθα τόσα πράγματα από σας, τους ανθρώπους... Έμαθα πως όλοι θέλουν να ζήσουν στην κορυφή του βουνού, χωρίς να γνωρίζουν ότι η αληθινή ευτυχία βρίσκεται στον τρόπο που κατεβαίνεις την απόκρημνη πλαγιά. Έμαθα πως όταν το νεογέννητο σφίγγει στη μικρή παλάμη του, για πρώτη φορά, το δάχτυλο του πατέρα του, το αιχμαλωτίζει για πάντα. Έμαθα πως ο άνθρωπος δικαιούται να κοιτά τον άλλον από ψηλά μόνο όταν πρέπει να τον βοηθήσει να σηκωθεί. Είναι τόσα πολλά τα πράγματα που μπόρεσα να μάθω από σας, αλλά δεν θα χρησιμεύσουν αλήθεια πολύ, γιατί όταν θα με κρατούν κλεισμένο μέσα σ' αυτή τη βαλίτσα, δυστυχώς θα πεθαίνω.

Να λες πάντα αυτό που νιώθεις και να κάνεις πάντα αυτό που σκέφτεσαι. Αν ήξερα ότι σήμερα θα ήταν η τελευταία φορά που θα σ' έβλεπα να κοιμάσαι, θα σ' αγκάλιαζα σφιχτά και θα προσευχόμουν στον Κύριο για να μπορέσω να γίνω ο φύλακας της ψυχής σου. Αν ήξερα ότι αυτή θα ήταν η τελευταία φορά που θα σ' έβλεπα να βγαίνεις απ' την πόρτα, θα σ' αγκάλιαζα και θα σου 'δινα ένα φιλί και θα σε φώναζα ξανά για να σου δώσω κι άλλα. Αν ήξερα ότι αυτή θα ήταν η τελευταία φορά

που θα άκουγα τη φωνή σου, θα ηχογραφούσα κάθε σου λέξη για να μπορώ να τις ακούω ξανά και ξανά. Αν ήξερα ότι αυτές θα ήταν οι τελευταίες στιγμές που σ' έβλεπα, θα έλεγα «σ' αγαπώ» και δεν θα υπέθετα, ανόητα, ότι το ξέρεις ήδη. Υπάρχει πάντα ένα αύριο και η ζωή μας δίνει κι άλλες ευκαιρίες για να κάνουμε τα πράγματα όπως πρέπει, αλλά σε περίπτωση που κάνω λάθος και μας μένει μόνο το σήμερα, θα 'θελα να σου πω πόσο σ' αγαπώ κι ότι ποτέ δεν θα σε ξεχάσω.

Το αύριο δεν το έχει εξασφαλίσει κανείς, είτε νέος είτε γέρος. Σήμερα μπορεί να είναι η τελευταία φορά που βλέπεις τους ανθρώπους που αγαπάς. Γι' αυτό μην περιμένεις άλλο, κάν' το σήμερα, γιατί αν το αύριο δεν έρθει ποτέ, θα μετανιώσεις σίγουρα για τη μέρα που δεν βρήκες χρόνο για ένα χαμόγελο, μια αγκαλιά, ένα φιλί και ήσουν πολύ απασχολημένος για να κάνεις πράξη μια τελευταία τους επιθυμία. Κράτα αυτούς που αγαπάς κοντά σου, πες τους ψιθυριστά πόσο πολύ τους χρειάζεσαι, αγάπα τους και φέρσου τους καλά, βρες χρόνο για να τους πεις «συγνώμη», «συγχώρεσέ με», «σε παρακαλώ», «ευχαριστώ» κι όλα τα λόγια αγάπης που ξέρεις. Κανείς δεν θα σε θυμάται για τις κρυφές σου σκέψεις. Ζήτα απ' τον Κύριο τη δύναμη και τη σοφία για να τις εκφράσεις. Δείξε στους φίλους σου τι σημαίνουν για σένα.»

Gabriel Garcia
Marquez

ΣΑΒΒΑΣ ΠΟΥΡΣΑΝΙΔΗΣ:

Ένας ζωγράφος αποκαλύπτει

της Κικής Τσαγκαράκη-Μπαϊζου
Δικηγόρου Πειραιά

Στον απόηχο της έκθεσης εικαστικών με έργα των ζωγράφων Β. Φωτόπουλου και Σάββα Πουρσανίδη που φιλοξενήθηκαν από τα τέλη Μαΐου έως και τον Ιούλιο, ως παράλληλες εκδηλώσεις στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά σε επιμέλεια Μάνου Στεφανίδη και Αλεξάνδρας Μυρεσιωτή, θα θέλαμε ν' αναφερθούμε έστω για λίγο στο έργο τους αποδίδοντας έτσι ένα μικρό φόρο τιμής σε αυτούς τους μεγάλους δημιουργούς. Κι αν ο πρώτος εξ αυτών, Βασίλης Φωτόπουλος τίμησε την Ελλάδα χαρίζοντάς της το Όσκαρ σκηνογραφίας με το πασίγνωστο σε όλους μας κινηματογραφικό έργο Αλέξης Ζορμπάς αλλά και με το μετέπειτα σπουδαίο εικαστικό και σκηνογραφικό του έργο έδωσε ένα στίγμα που δύσκολα θα ξεχαστεί στο μέλλον, στο παρόν άρθρο θα θέλαμε να αναφερθούμε στο έργο του λιγότερο γνωστού αλλά πολύ σημαντικού σύγχρονου καλλιτέχνη, Θεσσαλονικέα στην καταγωγή, Σάββα Πουρσανίδη ο οποίος καταφέρνει μέσα από τα έργα του όχι μόνο να γεννήσει αισθήματα θαυμασμού

για την τεχνική αρτιότητά τους και το μνημειακό τους μέγεθος αλλά ταυτόχρονα καταφέρνει να θέσει τα ερωτήματα εκείνα που μόνο η πραγματική τέχνη γνωρίζει να θέτει.

Ο Πουρσανίδης επιτυγχάνει μέσω της τέχνης του να δώσει διάσταση στην εσώτατη φωνή της ανθρώπινης ύπαρξης στην αγωνία που τον διακατέχει για ένα αγώνα προσωπικό για άνοδο μέσα στο άχρωμο του χρόνου και στην διηκεκή ροή του. Έναν αγώνα που δεν επιδέχεται χρωματικές αποδώσεις καθώς ο χρόνος που τον περιβάλλει είναι άχρωμος γιατί βρίσκεται έξω και μακριά από το πεπερασμένο της ύλης. Η πορεία του ανθρώπου άγνωστη αλλά πάντα με διάρκεια. Διάρκεια που περιλαμβάνει την ζωή αλλά ταυτίζεται και με το Σκότος που καταλαμβάνει το "πριν" την γέννησή του διάστημα το άγνωστο μέλλον του αλλά και το "μετά" τον θάνατο διάστημα. Το Σκότος ο πιο άγνωστος Τόπος, ο συμπαντικός μας Τόπος απειροελάχιστος και ταυτόχρονα τόσο σημαντικός όπου το πνεύμα τείνει να υπερβεί την

και παύει να υπάρχει με την λήξη της υλικής του διάστασης. Ένας αγώνας με άγνωστη πορεία μέσα σ' ένα σκοτεινό σκηνικό.

Ο Πουρσανίδης μάχεται με τα πιο ταπεινά μέσα, το κάρβουνο και το μολύβι σε μια δική του τεχνική πάνω σε καμβά, να διατυπώσει την αγωνία που κομίζει το σώμα του ανθρώπου η κιβωτός του πνεύματος του, στο μακρύ ταξίδι για έναν άγνωστο προορισμό. Γι' αυτό και τα ρωμαλέα - υπέρφυσικά σώματα που σχεδιάζει. Όχι από περιφρόνηση προς τη σάρκα που ο χρόνος φθείρει (εξ' ου κι η ιερότητά της γιατί αποτελεί τέμπλο παθών του αγώνα του) αλλά απο υποχρέωση να εξεικονίσει πάνω της την ηρωική διάσταση της προσπάθειάς του που απαιτεί τόλμη και διάρκεια. Γι' αυτό και οι ηλικιακά ίδιοι άνθρωποι. Συμβολισμός που αφορά στην στιβαρότητα της ψυχής που ο αγώνας προϋποθέτει.

Σώματα που αναλαμβάνουν τον ρόλο καθοδηγητή αναχωρώντας για ένα άγνωστο τόπο και καλούν τον θεατή να ενταχθεί στο σκηνικό δίνοντας την δική του παρουσία, ακολουθώντας την ίδια πορεία που νοηματοδοτεί και την παρουσία του στη γη. Κι όλα αυτά υπό την μουσική που παινίζει την δόνηση της ψυχής αλλά ταυτόχρονα σηματοδοτεί και την πνευματικότητα του ανθρώπου που αγωνίζεται καθοδηγούμενος όχι από την ενστικτώδη προσπάθεια για επιβίωση αλλά απο την ενσυνείδητη στάση για να ανακαλύψει την αλήθεια του.

"... όλοι μας ξέρουμε ότι η Τέχνη δεν είναι αλήθεια. Η Τέχνη είναι ένα ψέμα, που μας κάνει να συνειδητοποιούμε την αλήθεια, τουλάχιστον την αλήθεια που μας δόθηκε να καταλάβουμε."

(Πικάσσο, Σκέψεις για την Τέχνη, Περιοδικό THE ARTS, N.York. 1923).

ΗΛΙΑΣ ΤΖΙΤΖΙΚΑΚΗΣ

«Η ΣΙΩΠΗ ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ»

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά παρουσίασε το Μυθιστόρημα του δικηγόρου Πειραιά κ. Ηλία Τζιτζικάκη με τίτλο «Η ΣΙΩΠΗ ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ», την 28 Μαρτίου 2014, στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά. Ομιλητές: οι κ.κ. Λευτέρης Λαζαρίδης, φιλόλογος, τ. Γυμνασιάρχης και Αντώνης Φουντής, δημοσιογράφος.

«Μακριά από την καλά τακτοποιημένη ζωή του, ο δικηγόρος Μάνος Τζίκας φτάνει στις Πρέσπες, αναζητώντας ένα χαμένο, πολύτιμο χειρόγραφο. Μια σφιχτοδεμένη περιπέτεια με πλοκή αστυνομικού/νομικού ρεπορτάζ, αλλά και προεκτάσεις ιστορικοπολιτικού χαρακτήρα. Συντροφιά με μια μυστηριώδη γυναίκα και έναν βαρκάρη της λίμνης, περιπλανώνται σε σπηλιές και εγκαταλελειμμένα χωριά, ανάμεσα στους ίσκιους και τα φαντάσματα της Ιστορίας, με την ομίχλη και τη βροχή να εναλλάσσονται δημιουργώντας ένα απόκοσμο σκηνικό.

Οι απροσδόκητες ανατροπές αποδεικνύουν ότι τίποτα και κανείς δεν είναι αυτό που φαίνεται· στο τέλος, μονάχα μια βεβαιότητα θα απομείνει...

Ο αναγνώστης παρακολουθεί με ένα κρεσέντο συναισθημάτων (κυρίως αγωνίας) την κλιμάκωση της περιπέτειας που ξετυλίγεται από κεφάλαιο σε κεφάλαιο και το ενδιαφέρον παραμένει αμείωτο.»

Μερικές κριτικές για το βιβλίο του Ηλία Τζιτζικάκη

ΑΝΤΩΝΗΣ ΦΟΥΝΤΗΣ - ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

«...Όσον αφορά τώρα στην υπόθεση του βιβλίου, αυτό που με έχει εντυπωσιάσει, παρα το γεγονός ότι πρόκειται για την πρώτη συγγραφική δουλειά του Ηλία, είναι οι συνεχείς ανατροπές και το απίστευτο σασπένς μέχρι και την τελευταία λέξη του μυθιστορήματος! Εκπληκτικό το αποτέλεσμα, από τη στιγμή που μιλάμε για έναν πρωτοεμφανιζόμενο συγγραφέα. Η «Σιωπή που έρχεται» είναι ένα βιβλίο που διαβάζεις γρήγορα προκειμένου να φθάσεις όσο ταχύτερα γίνεται στις λύσεις των γρίφων που σου βάζει. Γυρνάς τις σελίδες με μία ακατάσχετη δίψα να προλάβεις να μάθεις τι γίνεται πιο κάτω, λες και κυνηγούν εσένα αντί για τον πρωταγωνιστή της ιστορίας! Και πριν προλάβεις να συνέλθεις από το ένα σοκ, σου έρχεται το επόμενο. Σαν να μετέχεις ο ίδιος στην ιστορία που εξελίσσεται μπροστά στα μάτια σου...

Σημαντικό ρόλο εξ ίσου στην πλοκή του μυθιστορήματος, θεωρώ πως παίζουν και οι εναλλαγές του Ηλία Τζιτζικάκη, από το παρόν στο παρελθόν και το αντίστροφο, χωρίς να σε μπερδεύουν και δίχως να σε κουράζουν. Ισα-ίσα, που ο συγγραφέας σε μεταφέρει τότε στο παρελθόν και τότε στο παρόν, σα να θέλει να ξεκουράσει τον αναγνώστη για να μπορέσει να πάρει ανάσες, να ηρεμήσει και μετά να συνεχίσει την ανάγνωση του.

Κι έπειτα είναι οι εικόνες! Αυτές που με τόσο

μεστό και ζωντανό τρόπο περιγράφει ο Ηλίας και σε ταξιδεύει σε τόπους που όλοι θα θέλαμε να βρεθούμε έστω και για λίγο προκειμένου να ξεφύγουμε από την πεζή ή και κουραστική πραγματικότητα. Εικόνες βγαλμένες από ταινίες του Θόδωρου Αγγελόπουλου. Εικόνες γεμάτες ένταση, με τις οποίες ο συγγραφέας, εμπλουτίζει το έργο και δίνει οξυγόνο στην

ΜΑΡΙΑ ΜΑΡΚΟΥ - ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ

...Αρχικά, μου φάνηκε ιδιαίτερα ευφάνταστο το πρώτο «τελευταίο κεφάλαιο», το οποίο -αντί προλόγου- αφού σε βάζει στην υπόθεση, λειτουργεί ως προοικονομία για όσα πρόκειται να ακολουθήσουν. Στη μέση περίπου, όταν η ένταση έχει κορυφωθεί κι ο αναγνώστης αισθάνεται το ίδιο καταπονημένος -σωματικά, αλλά κυρίως ψυχολογικά- με τους ήρωες, το ύφος αλλάζει, γίνεται περισσότερο αστυνομικό. Η αφήγηση μεστή και σφιχτοδεμένη δε σε αφήνει να πάρεις ανάσα κυριολεκτικά. Τα συναισθήματα ποικίλα. Εκτός της δεδομένης αγωνίας, που η πλοκή δημιουργεί, υπάρχουν και έντονες συναισθηματικές στιγμές, όπως οι αναφορές σε ιστορικοπολιτικά γεγονότα που πλήγωσαν βαθιά τους Έλληνες και σήμερα είναι περισσότερο επίκαιρα παρά ποτέ (εμφύλιος, μετανάστευση κλπ).

Μόνη συναισθηματική ανάπαυλα οι άψογες τεχνικά περιγραφές, οι οποίες σε χαλαρώνουν γλυκά και σου δείχνουν την απaráμιλλη ομορφιά

μιας άλλης Ελλάδας, την οποία ο συγγραφέας γνωρίζει πολύ καλά ως γνήσιος ταξιδευτής και προσφάτως περιπατητής, που είναι. ...

ΔΩΡΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΘΕΑΤΡΟΛΟΓΟΣ-ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

Ένα βιβλίο έκπληξη γιατί ο Ηλίας Τζιτζικάκης, μέσα από την γλαφυρή αφήγησή του, δίνει στον αναγνώστη την ευκαιρία να προβληματιστεί και για πολλά θέματα που έχουν σχέση με τη ζωή του ως άτομο και ως μέλος της κοινωνίας. Με απλό και άμεσο τρόπο εξιστορεί γεγονότα γεμάτα μυστήριο που τα συνοδεύει μάλιστα μία ευχάριστη και γοητευτική αγωνία. Σε κάθε βήμα όλα ανατρέπονται και όλα πάλι συναντιούνται σε ένα άλλο επίπεδο πιο σύνθετο, πιο ενδιαφέρον, πιο απρόσμενο.

Αυτό που χαρακτηρίζει την ανάγνωση είναι ότι δεν μπορείς να την σταματήσεις. Θέλεις να φθάσεις οπωσδήποτε στη λύση του μυστηρίου. Ο αναγνώστης αισθάνεται ότι συμμετέχει και ο ίδιος στην εξέλιξη της ιστορίας. Σε αυτό βοηθούν και οι ιδιαίτερες πληροφορίες που ο συγγραφέας δίνει για κάθε ήρωα. Επίσης, εντυπωσιάζουν οι καταπληκτικές περιγραφές των περιοχών, όπου δραματίζονται τα γεγονότα. Αν κανείς δεν έχει επισκεφθεί την περιοχή των Πρεσπών, το βιβλίο του δίνει ένα ισχυρό κίνητρο να αποφασίσει ένα ταξίδι στα μέρη αυτά, όπου είναι βέβαιος ότι θα συναντήσει τον Γιάννη που θα του γνωρίσει τα μυστικά του μαγευτικού αυτού τόπου... Λόγος μεστός, ακριβής, λιτός. Κεφάλαια σύντομα και ολοκληρωμένα, τίποτε το περιττό. Η ζωή των δικηγόρων, των δικαστών, των πολιτικών, των κατοί-

κων της επαρχίας, των μεταναστών, των αγωνιστών του εμφυλίου, όλα μπαίνουν στο φως της αφήγησης με τρόπο φυσικό και αποκαλυπτικό. Κι εμείς εύκολα μέσα από όλα αυτά μπορούμε να διακρίνουμε στον συγγραφέα έναν άνθρωπο αρχών, αναζήτησης και δημιουργικής ανησυχίας...

ΕΛΕΝΗ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΣΙΩΠΗ ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ

Εικόνες που τρέχουν...

Θολά τοπία

αθέατα δύσβατα μονοπάτια

και κοφτερές πλαγιές φαραγγιών,

πλατώματα και λίμνες

οι Πρέσπες

κι η απεραντοσύνη τους

αιώνιος ύμνος στην ομορφιά !

Κι ο Τζίκας να περπατά ασταμάτητα,

όπου τον πάει το βήμα του

χωρίς καν προορισμό

ο νους του μόνο στο δρόμο...

Και νάτος εκεί ασθμαίνοντας

να παρατηρεί επίμονα τις ζωές των άλλων

- βγάζοντας έτσι και μας από τον λήθαργο

του καθημερινού και της απάθειας.....

Ο Ηλίας Τζιτζικάκης γεννήθηκε το 1962 στην Αθήνα. Σπούδασε νομικά και δημοσιογραφία. Είναι δικηγόρος, μέλος του ΔΣΠ.

Στις φίλες μου και συνεργάτιδές μου γραμματείς της Εισαγγελίας Εφετών Πειραιά

(ΑΦΙΕΡΩΜΑ)

«Υπέροχα λουλούδια που επιμένουν να ανθίζουν παντού»

Κάθε πρωί στις μικρές αποδράσεις σας με ένα ζεστό-αχνιστό καφέ

μπροστά σας είμαι μαζί σας, για τα «φρέσκα νέα» της ημέρας.

Για φαντάσου! σ' αυτό το γκρίζο ακατάλληλο κτίριο μιας

υποβαθμισμένης γειτονιάς, στο κτίριο του αμύαντου και της σφοδρής

ανθρώπινης αντιδικίας άνθισαν μερικά από τα πιο όμορφα λουλούδια.

Της ζεστασιάς, της συμπαράστασης και μιας μοναδικής φιλίας.

Για φαντάσου!

Τελικά αυτά τα λουλούδια είναι πολύ ανθεκτικά.

Κωνσταντίνα Γκίκα

Εισαγγελέας Εφετών Πειραιά

ΣΤΡΕΣ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΙ ΔΙΑΦΥΓΗΣ

της **Ιωάννας Γεωργούλια**
Δικηγόρου Πειραιά

Αγαπητοί Συνάδερφοι,
Φτάσαμε στο τέλος της δικαστικής περιόδου για άλλη μια χρονιά.

Είναι λογικό, όλοι μας περιμένουμε και μετράμε τις ημέρες που θα διαφύγουμε από τη ρουτίνα μας, αναζητώντας αλλαγή παραστάσεων και προσώπων. Συχνά δε θέλουμε ν' ακούμε να φωνάζουν και το όνομά μας τις ημέρες των διακοπών. Και δεν είναι άδικο, αν σκεφτεί κανείς σε τι δοκιμασίες μπαίνουμε όλη τη χρονιά. Διότι μπορεί να μην έχουμε να αντιμετωπίσουμε Λέοντες αλλά βιώνουμε άλλες στρεσογόνες καταστάσεις (πιεσμένα ωράρια, προβλήματα του κλάδου μας, ανησυχία για το αύριο κλπ). Και παρότι δε χρειάζεται να τρέξουμε ή να παλέψουμε, ο εγκέφαλος εξακολουθεί να αντιδρά με τον ίδιο πρωτόγονο τρόπο. Έτσι, το σώμα μας ενεργοποιείται αλλά η ένταση αυτή δεν εκτονώνεται με αποτέλεσμα να συσσωρεύεται. Το στρες βοηθά ορισμένες φορές να αντιμετωπίσετε απειλητικές καταστάσεις. Επιπλέον, ενίστε, συντελεί στο να αποδίδετε καλύτερα. Υπάρχει, μάλιστα, η θεωρία ότι ο βαθμός έντασης του στρες μέχρι ενός σημείου βοηθά στην καλύτερη απόδοση (θεωρία βέλτιστου επιπέδου απόδοσης). Από αυτό το επίπεδο και πάνω, το στρες είναι τόσο υψηλό, που μειώνει την απόδοση.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το «black out» των μαθητών στις εξετάσεις. Αλλά να μου πείτε εμείς, εξετάσεις δίνουμε κάθε μέρα! Εξετάσεις στα Δικαστήρια, εξετάσεις στους πελάτες, εξετάσεις στην οικογένεια για να κρατηθούν ισορροπίες.

Επειδή λοιπόν, η κατάσταση του νου και του σώματος μας συνδέονται, οπότε χρειαζόμαστε αποσυμπίεση και χαλάρωση.

Αντί να μετράμε και να κάνουμε αναπνοές για να χαλαρώνουμε και δυστυχώς ΠΑΛΙ να σκεφτόμαστε το ΑΥΡΙΟ, ΠΑΜΕ ΔΙΑΚΟΠΕΣ! ΠΟΥ;

Μα σε τόπους στην Ελλάδα μας για αποκλειστική χαλάρωση.

Τα **Λουτρά Πόζαρ**, η λουτρόπολη που βρίσκεται στη σκιά του **Καϊμάκτσαλαν**, είναι ο απόλυτος προορισμός γι' αυτούς που θέλουν να συνδυάσουν τις ιαματικές ιδιότητες των θερμών καταρρακτών του **όρους Βόρα** ή πιο γνωστού με το όνομα **Καϊμάκτσαλαν** με τη σωματική και ψυχική ευεξία που προσφέρει η επαφή με τη φύση. Η **μόδα των spa**, έκανε την τελευταία δεκαετία, διάσημα τα **ιαματικά Λουτρά Πόζαρ** ακόμα και σε νεότερες ηλικίες, καθώς η άποψη ότι 10 λουτρά το χρόνο, θωρακίζουν τον ανθρώπινο οργανισμό, βρίσκει όλο και περισσότερους υποστηρικτές. Τα Λουτρά Πόζαρ, 3 χλμ από το **Λουτράκι Αριδαίας** μπορούν να γίνουν η αφορμή για να γνωρίσετε τις ομορφιές του ευλογημένου κατά πολλούς, **όρους Καϊμάκτσαλαν**. Το νερό των λουτρών αναβλύζει σε θερμοκρασία 37°C, έχει πολλές θεραπευτικές ιδιότητες και είναι πόσιμο. Όποιον τρόπο και να επιλέξετε για ν' απολαύσετε τις θεραπευτικές του ιδιότητες, είτε στην ανοιχτή πισίνα, είτε στις φυσικές λίμνες, είτε ιδιωτικά σε ατομικές πισίνες με τεχνητούς καταρράκτες, το σίγουρο είναι ότι θα βιώσετε μια μοναδική εμπειρία σ' ένα παραμυθένιο τοπίο! Τα Λουτρά Πόζαρ, βρίσκονται στο **νομό Πέλλας**, 13 χλμ δυτικά της **Αριδαίας**. Από την **Έδεσσα** απέχουν 30 χλμ. Βρίσκονται στην κοιλάδα του ρέματος του **Αγίου Νικολάου**, το παλιότερο όνομα του οποίου ήταν "Τόλπιτσα", λέξη σλαβικής προέλευσης, που σημαίνει "Θερμοπόταμος". Η κοιλάδα, ακολουθεί την πορεία του ποταμού, με

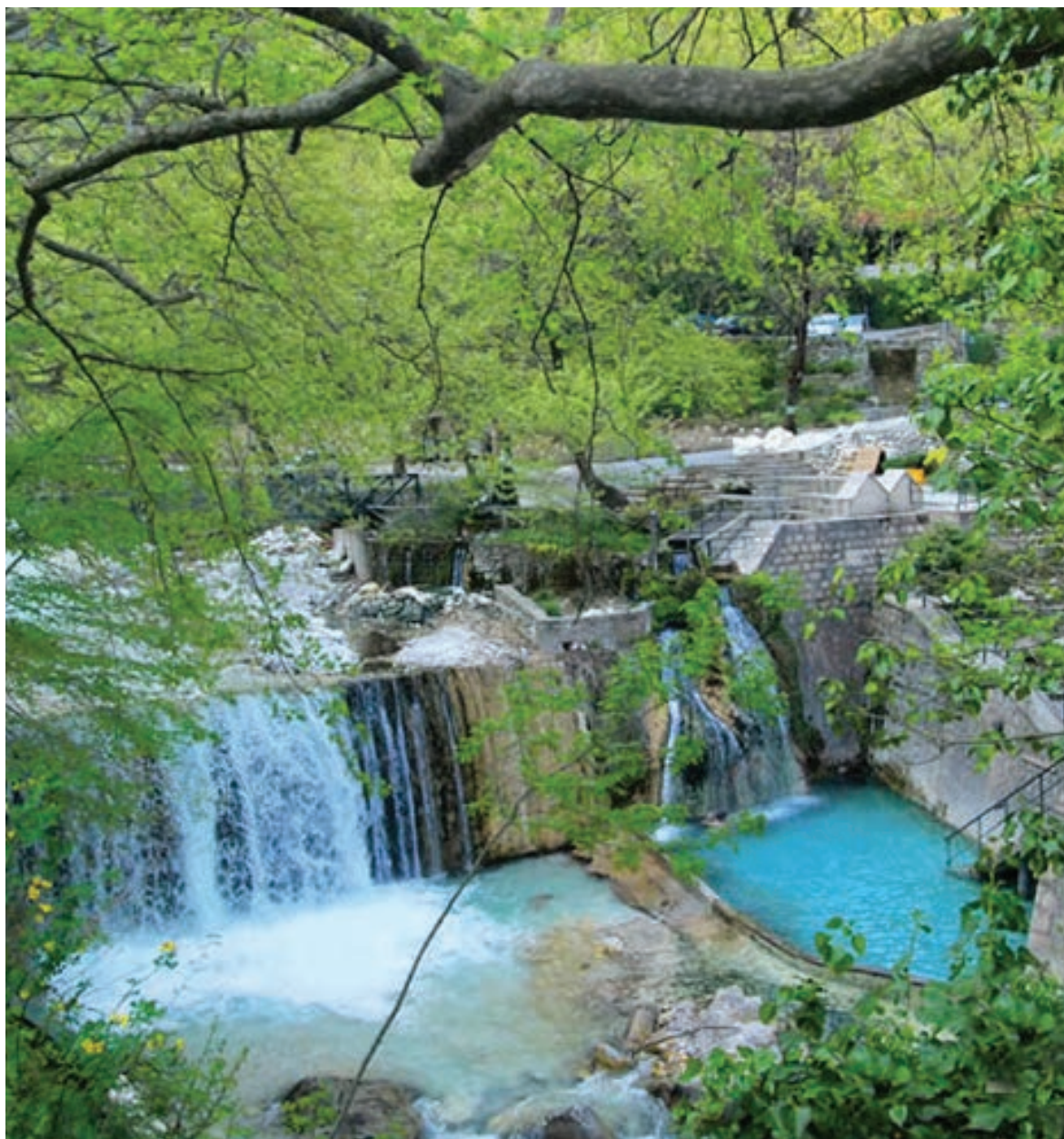
πολλούς καταρράκτες σ' ένα τοπίο απίστευτης ομορφιάς, ενώ στην περιοχή έχει ανακαλυφθεί ένα σύμπλεγμα περίπου 15 σπηλαίων. Οι ιαματικές πηγές των Λουτρών Πόζαρ αναβλύζουν σε **υψόμετρο 390 μέτρων**. Δημιουργούνται από το νερό της βροχής, το οποίο εισχωρεί στο έδαφος σε μεγάλο βάθος, εκεί θερμαίνεται, στη συνέχεια ανεβαίνει ψηλότερα και σταδιακά εμπλουτίζεται με μέταλλα και άλλα στοιχεία. Τα ιαματικά θερμά νερά των **Λουτρών Πόζαρ** έχουν σταθερή θερμοκρασία 37οC, ενώ η θερμοκρασία άλλων φυσικών πηγών μπορεί να φτάσει μέχρι και τους 60οC.

Λίγα λόγια για την Ιστορία

Η λέξη **πόζαρ** σημαίνει θράκα, αναμμένο κάρβουνο. Κατά τους **Βαλκανικούς πολέμους**, στην

περιοχή ήταν οχυρωμένος ο σερβικός στρατός. Ένας Σέρβος ενθουσιασμένος από τα ζεστά νερά έφτιαξε την πρώτη γούρνα. Πάντως τα ζεστά νερά της περιοχής, χρησιμοποιούνταν για λουτρά και πριν τους **Βαλκανικούς πολέμους**. Μετά τη **συνθήκη του Νεϊγί το 1919**, η περιοχή της Αριδαίας επιστρέφει στο ελληνικό κράτος και αρχίζει η διαχείριση των λουτρών από έναν Αθηναίο αρχικά και αργότερα από τον Πόντιο γαμπρό του, **Τυμπανίδη** μέχρι το **1982**, ο οποίος ύστερα από απαλλοτρίωση των κτημάτων γύρω από τις πηγές, έχτισε το υδροθεραπευτήριο. Από το **1982-1994** τα λουτρά ανήκαν στην κοινότητα Λουτρακίου. Το **1994**, μάλιστα κατασκευάστηκε η πισίνα. Σήμερα, τα λουτρά διαχειρίζεται ο **Δήμος Αριδαίας**.

Καλές διακοπές και ΚΑΛΗ ΧΑΛΑΡΩΣΗ.

Fill in the blanks

του **Δημήτρη Αρναούτη Οικονομάκη**
Δικηγόρου Πειραιά

Ύστερα από αρκετά μεγάλη “απουσία” για δικούς μου προσωπικούς λόγους, είχα την “όρεξη” να γράψω κάτι καινούριο για το περιοδικό του ΔΣΠ. Η αλήθεια είναι ότι έπαθα... writers’s block! Βρήκα πως δεν είχα κάτι να πω. Να σχολιάσω την επικαιρότητα, την οικονομική κρίση ή την κρίση στην δικηγορία; Νομίζω ότι τα πάντα έχουν ειπωθεί ως προς αυτά από πιο παθιασμένους και ενημερωμένους συναδέλφους. Να στοχοποιήσω τις “ομάδες” της νέας σύνθεσης του ΔΣΠ που παίζουν φραστικό μποξ καθημερινά στα social networks; Σκέφτηκα να γράψω ένα τέτοιο “επικριτικό” άρθρο, αλλά πριν ολοκληρώσω την σκέψη, άρχισα να χασμουριέμαι. Στην πραγματικότητα, δεν έχω να πω κάτι σημαντικό, όχι τόσο επειδή είμαι ρηχός (αν και πιστεύω πως από πολλές απόψεις είμαι!), αλλά επειδή τους τελευταίους μήνες έχω δεχθεί έναν τόσο μεγάλο όγκο πληροφοριών-όπως νομίζω όλοι μας, από τους γνωστούς μου και από τα ΜΜΕ, που νοιώθω “μπουκωμένος”. Δεν χρειάζομαι άλλη ανάλυση για αυτό που συμβαίνει. Πλέον το ζω, δεν το παρακολουθώ. Οι δουλειές είναι λίγες, οι αμοιβές συρρικνωμένες, οι φόροι μεγαλύτεροι από τα έσοδα, η ακίνητη περιουσία απαξιωμένη και τα μισά μαγαζιά στην άνω Γλυφάδα που μένω κλειστά-στον Πειραιά τα περισσότερα. Δεν έχω κάτι να προτείνω ως λύση και παραδόξως, δεν έχω ακούσει κάποια λύση από κάποιον “σοφό”. Υπάρχει μια συγκρατημένη αισιοδοξία από την κυβέρνηση επειδή τα “νούμερα” δείχνουν θετικά, αλλά είμαι απόλυτα βέβαιος πως μέχρι το τέλος του 2014 οι άνθρωποι που διαμένουν σε αυτό εδώ το μέρος θα είναι ακόμα φτωχότεροι και το 2015, ακόμα περισσότερο. Εξάλλου μέχρι να φτάσουμε το βιοτικό επίπεδο των περισσότερων Βαλκανικών κρατών ή το δικό μας το 1980 (προσωπικά ήμουν δύο ετών το 1980, ζούσα με τους γονείς μου-ακόμα μαζί τους ζω!-σε ένα διαμέρισμα στον Πειραιά κάπου 50 τμ με το ζόρι, με ενοίκιο, είχαμε μια ασπρόμαυρη τηλεόραση, ένα

μπάνιο και ένα σταθερό τηλέφωνο) έχουμε ακόμα μεγάλη κατηφόρα.

Το μόνο που μου έρχεται να γράψω είναι κάτι που έχει να κάνει με την πιο πρόσφατη “μανία”-χόμπυ μου, τα ντραμς. Το πιο πιθανό είναι λοιπόν το άρθρο να μην βρει θέση σε ένα περιοδικό από δικηγόρους για δικηγόρους. Θέλω να μοιραστώ κάποια πράγματα που διάβασα για την ζωή του Ringo Starr, του διάσημου 74χρονου πλέον ντράμερ των Beatles. Ποιος ενδιαφέρεται; Μάλλον μόνο εγώ! Επίσης, νοιώθω πως η ζωή του κάπως σχετίζεται με την οικονομική κρίση στην Ελλάδα, είναι ένα είδος απάντησης σε μια ερώτηση, αλλά δεν μπορώ να ολοκληρώσω αυτήν την σκέψη-για αυτό χρησιμοποίησα και το ρήμα νοιώθω, γιατί είναι ακριβώς αυτό, ένα αίσθημα. Οπότε αφήνω στον πιθανό αναγνώστη το βάρος να συμπληρώσει τα κενά (Fill In The Blanks, πρόσφατο τραγούδι του Ringo, ψάξτε το!).

Ο Richard Starkey(Ringo Starr) γεννήθηκε στο Liverpool, το 1940. Μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, η πόλη ήταν πολύ φτωχή και μισογκρεμισμένη από τις βομβιστικές επιθέσεις. Ο Richie γεννήθηκε και μεγάλωσε σε ένα μικροσκοπικό σπίτι σε μια από τις πιο φτωχές και εξαθλιωμένες περιοχές του Liverpool (πρόσφατα, εκείνο το σπίτι, όπως και άλλα, γκρεμίστηκε από την κυβέρνηση σε μια ετεροχρονισμένη προσπάθεια αναδόμησης του Liverpool και αξιοποίησής του ως πόλο έλξης τουριστών).

Ο πατέρας του, μέθυσος, παράτησε τον Richie και την μητέρα του όταν ήταν 3 ετών. Η μητέρα του δούλευε ως μπαργούμαν. Ο Richie “μεγάλωσε” κυρίως από γειτόνισες που τον φρόντιζαν τις πολλές ώρες που εργαζόταν η μητέρα του, για να τα βγάζουν κάπως πέρα. Στο σχολείο, τον κορόιδευαν οι συμμαθητές του γιατί ήταν κοντό και καχεκτικό παιδί με μεγάλη μύτη και άσπρες τούφες στα μαλλιά. Ο τρόπος που μιλούσε, το μικρό του ανάστημα, το ιδιόμορφο πρόσωπό του και η χαμηλή

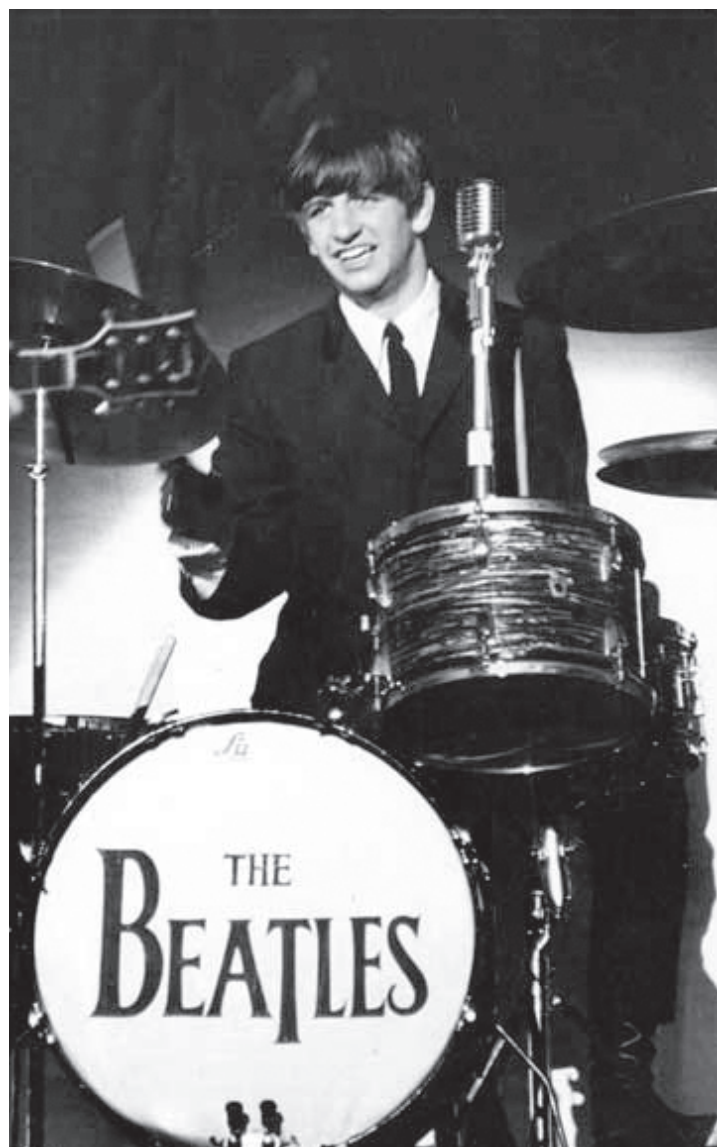
κοινωνική του προέλευση τον περιθωριοποίησαν από πολύ νωρίς. Στα μαθήματα ήταν πολύ κακός. Οι δάσκαλοί του στο (αντίστοιχο) Δημοτικό σχολείο δεν τον θυμόνταν καθόλου, καθώς περνούσε εντελώς απαρατήρητος και ήταν απομονωμένος. Στα μέσα του Δημοτικού, εμφανίστηκαν κάποιες ασθένειες οι οποίες απαιτούσαν εγχείριση. Δυο φορές εγχειρίστηκε σε νοσοκομείο κι έμεινε συνολικά στο νοσοκομείο για διάστημα πάνω από 2 χρόνια. Αυτό πήγε ακόμα πιο πίσω τις επιδόσεις του στο σχολείο και μεγάλωσε την έλλειψη αυτοπεποίθησης καθώς αναγκαζόταν να παρακολουθεί τάξεις του Δημοτικού για μικρότερα παιδιά. Δεν κατάφερε να περάσει τις εξετάσεις που χρειάζονταν για την εισαγωγή του στο Γυμνάσιο και προκειμένου να μπορεί να βρει μια οποιαδήποτε δουλειά, αυτός και η μάνα του παρακάλεσαν τον Διευθυντή του Δημοτικού να πάρει το απολυτήριο του Δημοτικού, ο οποίος επείσθη τελικά, κάπως δύσκολα γιατί δεν θυμόταν καθόλου τον Richie. Στα 15 του, ο Richie πήρε το απολυτήριο του Δημοτικού και βγήκε στην αγορά εργασίας. Στην πράξη, ήταν ουσιαστικά αναλφάβητος. Διάβαζε με δυσκολία και δεν ήξερε να γράφει. Αφού δοκίμασε διάφορες χειρωνακτικές δουλειές από τις οποίες απολύθηκε σε λίγες ώρες, κατάφερε με λίγη πειθώ από τον πατριό του, να προσληφθεί ως βοηθός σε ένα συνεργείο αυτοκινήτων. Μια πολύ πετυχημένη τοπική μπάντα με το όνομα Rory Storm and the Hurricanes ζήτησε από τον Richie να τους συνοδεύσει σε μια μικρή τουρνέ ως ντράμερ. Η οικογένειά του και η αρραβωνιστικιά του-που τελικά τον χώρισε, τον παρακαλούσαν να μην παρατήσει μια σίγουρη δουλειά για να παίζει ντραμς. Πίστευαν πως αν παρατούσε την θέση αυτή, δεν θα ξανάβρισκε δουλειά καθώς ήταν αμόρφωτος και ασθενικός και στο τέλος, θα πέθαινε από την πείνα. Το να είναι κάποιος ντράμερ "δεν ήταν πραγματική δουλειά". Ο Richie είχε πειστεί. Ένα βράδυ, ο "Rory", ο τραγουδιστής της μπάντας πήγε στο σπίτι της οικογένειας του Richie. Όλη τη νύχτα προσπαθούσε να πείσει τον Richie να παρατήσει την δουλειά του και να τον ακολουθήσει στην περιοδεία. Ο Richie ήταν αμετάπειστος, μέχρι που ο Rory του είπε πως μετά τις συναυλίες υπήρχαν πολλά κορίτσια πρόθυμα να κάνουν σεξ με τον ντράμερ. Αυτό έπεισε αμέσως τον μικρό Richie να ασχοληθεί με τα ντραμς και να μην ξαναγυρίσει ποτέ πίσω σε μια κανονική δουλειά ή στην αρραβωνιαστικιά του. Και δεν ξαναγύρισε.

Ντραμς ο Richie είχε μάθει στο νοσοκομείο. Τους ατελείωτους μήνες της νοσηλείας του, έβλεπε τα παιδιά έξω από το παράθυρο να παίζουν και συνήθιζε να λέει στην μητέρα του: "Θα ήταν τόσο όμορφα να είχα ένα αδελφάκι και να

ήμουν πάντα τόσο μόνος."

Το προσωπικό του νοσοκομείου προσπαθούσε να παρακινήει τους ασθενείς σε ένα χόμπι, για να βελτιώνεται η ψυχολογία τους. Στην αρχή, ο Richie καταπιάστηκε με το κέντημα και μάλιστα έγινε πολύ καλός. Αργότερα, ένας μουσικός έδωσε ένα "μάθημα" ντραμς στους νοσηλευόμενους και τους χάρισε μπαγκέτες και κάποια μικρά φτηνά κρουστά. Για δυο σχεδόν χρόνια, ο Richie στο κρεβάτι του βαρούσε μέρα-νύχτα τα "τενεκεδάκια". Ήταν αυτοδίδακτος "ντράμερ", αν και αυτά που βαρούσε στο νοσοκομείο δεν ήταν ακριβώς ντραμς. Όπως ο ίδιος έχει δηλώσει: "Δεν σπούδασα ποτέ στη ζωή μου οτιδήποτε". Μια μέρα, όταν τελικά έγινε καλά και γύρισε σπίτι, ξεκίνησε να βαράει ένα πολύ φτηνό μεταχειρισμένο παιδικό ταμπόρο που του χάρισε ο πατριός του, αλλά έκαναν παρατήρηση οι γείτονες και σταμάτησε να βαράει. Εκείνη ήταν και η τελευταία φορά στην ζωή του που έπαιξε μόνος του μουσική.

Σήμερα, ο Ringo Starr είναι ο πιο πλούσιος ντράμερ όλων των εποχών με net worth περίπου στα 300.000.000 δολάρια και παντρεμένος με την πάλαι ποτέ Bond girl, Barbara Bach, με την οποία διαμένει, το μεγαλύτερο διάστημα, στο Los Angeles.

Με τον θάνατο του Στέφανου Κουτσουμπίνα ο ΔΣΠ χάνει έναν αξιόλογο καθηγητή, επιστήμονα και σημαντικό μέλος του Συλλόγου μας.

Τον Στέφανο αποχαιρέτησε ο τέως Πρόεδρος του ΔΣΠ κ. Στέλιος Μανουσάκης με τα παρακάτω λόγια:

“Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά, δια του Προέδρου του, μου ανέθεσε το βαρύ καθήκον, αλλά παράλληλα και τη μεγάλη τιμή ν’ απευθύνω τον ύστατο χαιρετισμό σ’ έναν ξεχωριστό συνάδελφο, λαμπρό επιστήμονα, σημαντικό άνθρωπο και πάνω απ’ όλα έναν καλό μου φίλο.

Ο Στέφανος Κουτσουμπίνας, γνήσιο τέκνο της πόλης μας, υπήρξε ένας από τους ανθρώπους που κάθε χώρος θα ήθελε να έχει αναδείξει και γι’ αυτό ήταν μεγάλη τιμή για το Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά, που υπήρξε μέλος του.

Γεννήθηκε στον Πειραιά το Νοέμβριο του 1956, σπούδασε στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στο Δημόσιο Δίκαιο, στη Γαλλία, στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου «Nancy II», απ’ όπου έλαβε και διδακτορικό τίτλο το 1984 στο Συνταγματικό Δίκαιο. Ήταν Επίκουρος Καθηγητής Δημοσίου Δικαίου της Νομικής Σχολής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, Προϊστάμενος του Β’ Τμήματος Νομοτεχνικής Επεξεργασίας Σχεδίων και Προτάσεων Νόμου της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής των Ελλήνων και Δικηγόρος στον Άρειο Πάγο. Το συγγραφικό του έργο υπήρξε πλούσιο και σημαντικό, εξίσου δε και η συμβολή του στην επιστήμη, που επί σειρά ετών διακονούσε. Εξ’ ίσου σημαντική ήταν και η προσφορά του προς το Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιώς, όχι μόνο γιατί ούτως ή άλλως είναι τιμή για ένα Δικηγορικό Σύλλογο να έχει μέλη του διακεκριμένους

επιστήμονες, αλλά και διότι ανταποκρίθηκε άμεσα, κάθε φορά που του ζητήθηκε από το Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά να συμμετάσχει σε ομιλίες και διαλέξεις, που διοργάνωνε.

Είναι δύσκολο να μιλάω για κάποιον που αισθάνομαι τόσο δικό μου, για κάποιον που η απουσία του θα είναι τόσο σημαντική για μένα. Θεωρώ, όμως ηθική μου υποχρέωση ν’ αναφερθώ σ’ έναν άνθρωπο και φίλο που ξεχώρισε για τον πολιτισμό του, την ευρυμάθεια του, την παιδεία του, την επιστημοσύνη του και πάνω απ’ όλα για την προσωπικότητα του.

Ο Στέφανος δεν επιζητούσε στηρίγματα στους τίτλους και στις ιδιότητες του. Η παράθεση όσων θα ήταν αρκετά για να προσδώσουν σε κάποιον άλλο σημαντική εικόνα απέναντι στους συνομιλητές του, εκείνον τον άφηνε αδιάφορο. Αντικομφορμιστής σε ολόκληρη τη διαδρομή του, του αρκούσε να ξεδιπλώνει τον πλούτο της γνώσης του, την προσωπικότητα του, όσα πραγματικά ήταν ο ίδιος και όχι εκείνα που θα μπορούσε να επιδεικνύει και μ’ αυτά κέρδιζε τους γύρω του, αφού πρώτα τους επέλεγε για συνομιλητές του.

Ο θάνατος είναι η μοιραία κατάληξη της ζωής. Το κενό όμως που μένει είναι δυσαναπλήρωτο. Η Κατερίνα Φουντεδάκη σύζυγος και σύντροφος στη ζωή του Στέφανου Κουτσουμπίνα, καθηγήτρια της Νομικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ο γιός τους ο Γιάννης, αλλά και η Κατερίνα η μητέρα του αντιμετωπίζουν ήδη και θα αντιμετωπίζουν στο εξής τη μεγάλη απώλεια του συντρόφου, του πατέρα και κυρίως του παιδιού. Την απώλεια που κανείς δεν περίμενε, που ήλθε από ένα τόσο αναπάντεχο γεγονός, που είχε ως αποτέλεσμα να διακοπεί το νήμα της ζωής του στα 58 του μόλις χρόνια και ανέτρεψε τόσο ξαφνικά τις ζωές των οικείων του, αλλά σε μικρότερο βαθμό κι εκείνες όλων όσων συνδέονταν με αισθήματα φιλίας μαζί του.

Αγαπημένο μου φίλε Στέφανε. Υπήρξες για όσους σε γνώρισαν ένα σημείο αναφοράς, για την ποιότητα, τον πολιτισμό, τις γνώσεις, την ευφυΐα και τη φιλία σου. Είναι δύσκολο να μετρήσουμε σήμερα τη μεγάλη απουσία σου. Θα σε θυμάμαι πάντοτε με αγάπη. Απευθύνω στην αγαπημένη σου οικογένεια τα θερμά συλλυπητήρια τα δικά μου, αλλά και του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, τον οποίο η απουσία σου καθιστά σημαντικά φτωχότερο. Θα σε θυμόμαστε πάντοτε με πολλή αγάπη.”

Καλό σου ταξίδι.

Ρεπορτάζ: **Κίμων Δ. Γκιουλιστάνης**
Δικηγόρος, LL.M
Μέλος Δ.Σ. ΔΣ Πειραιά

Το 7ο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Μπάσκετ Δικηγορικών Συλλόγων έλαβε χώρα στον Πειραιά από 9-13 Ιουλίου 2014 με διοργανωτή το Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά και με συμμετοχή 16 ομάδων δικηγορικών συλλόγων, 13 από την Ελλάδα και 3 από την Κύπρο, αριθμός-ρεκόρ στην ιστορία της διοργάνωσης.

Η διοργάνωση ανέβασε οργανωτικά τον πήχη πολύ ψηλά, έλαβε δε διθυραμβικά σχόλια από όλες τις συμμετέχουσες ομάδες για την υψηλής ποιότητας προετοιμασία σε όλα τα επίπεδα, τόσο από πλευράς αθλητικής όσο και από πλευράς φιλοξενίας, μην έχοντας τίποτε να ζηλέψει από κανονικές αθλητικές διοργανώσεις.

Στις ανωτέρω ημερομηνίες έλαβαν χώρα 34 αγώνες (επίσης ρεκόρ στην ιστορία της διοργάνωσης), 24 για την πρώτη φάση της διοργάνωσης, οι οποίοι φιλοξενήθηκαν στις βοηθητικές σάλες του Σταδίου Ειρήνης & Φιλίας και 10 για την τελική φάση της κατάταξης, οι οποίοι φιλοξενήθηκαν στη κεντρική σάλα αυτού, σύστημα που ακολουθήθηκε για πρώτη φορά στην 7ετή ιστορία του θεσμού και που ανέδειξε νικήτρια την ομάδα του ΔΣ Αθηνών, η οποία επικράτησε στο μεγάλο τελικό της ομάδας του Αριστοτέλη ΔΣ Θεσσαλονίκης με σκορ 77-68. Την τρίτη θέση κατέλαβε ο ΔΣ Λεμεσού που επικράτησε στο μικρό τελικό του ΔΣ Πειραιά με σκορ 67 – 64.

Η τελική κατάταξη των ομάδων ήταν ως εξής:

1. ΔΣ Αθηνών, 2. Αριστοτέλης ΔΣ Θεσσαλονίκης, 3. ΔΣ Λεμεσού, 4. ΔΣ Πειραιά, 5. ΔΣ Ηρακλείου, 6. Θέμις ΔΣ Θεσσαλονίκης, 7. ΔΣ Σεργίων, 8. ΔΣ Ρόδου, 9. ΔΣ Πατρών, 10. ΔΣ Λάρνακας – Αμμοχώστου, 11. ΔΣ Λευκωσίας, 12. ΔΣ Χαλκιδικής, 13. ΔΣ Βέροιας, 14. ΔΣ Κορίνθου, 15. ΔΣ Χανίων, 16. Νόμος ΔΣ Θεσσαλονίκης.

Πολυτιμότερος Παίκτης αναδείχθηκε ο Σταύρος Φιλιππόπουλος (ΔΣ Αθηνών).

Πρώτος Σκόρερ αναδείχθηκε ο Νικόλαος Θωμά (ΔΣ Λάρνακας – Αμμοχώστου)

Η Καλύτερη 5άδα της διοργάνωσης απαρτίστηκε από τους 1. Καλύτερος playmaker: Δημήτριος Χαρτόπουλος (Αριστοτέλης ΔΣ Θεσσαλονίκης), 2. Καλύτερος guard: Νικόλαος Θωμά (ΔΣ Λάρνακας – Αμμοχώστου), 3. Καλύτερος small forward: Μιχαήλ Λουκά (ΔΣ Λεμεσού), 4. Καλύτερος power forward: Σταύρος Φιλιππόπουλος (ΔΣ Αθηνών), 5. Καλύτερος center: Βασίλειος Μπαστάνης (ΔΣ Πειραιά).

Περισσότερες πληροφορίες για τη πλήρη στατιστική κάλυψη της διοργάνωσης μπορείτε να αναζητήσετε στην ηλεκτρονική διεύθυνση:

www.sportstats/lawyers_basket.gr

Τη διοργάνωση για το 8ο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Μπάσκετ Δικηγορικών Συλλόγων 2015 ανέλαβε ο Δικηγορικός Σύλλογος Χαλκιδικής

Φωτογραφικό υλικό από το 7ο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Μπάσκετ Δικηγορικών Συλλόγων που έλαβε χώρα στον Πειραιά από 9-13 Ιουλίου 2014 με διοργανωτή το Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ 7ου ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΚΩΣΤΑΣ ΠΕΤΑΛΑΣ

ΜΕΛΗ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΟΥΤΑΣ
ΚΙΜΩΝ ΓΚΙΟΥΛΙΣΤΑΝΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΚΗΣ
ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΠΛΕΣΣΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΟΘΗΤΟΣ
ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΣΚΑΡΙΜΠΑΣ

20 χρόνια νέος ... στον ουρανό, 1994-2014

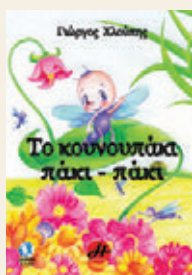
αφιέρωμα στο έργο του Μάνου Χατζιδάκι

Με τον τίτλο: «**20 χρόνια νέος ...στον ουρανό, 1994-2014**» η παιδική χορωδία του Δ.Σ.Π, υπό τη δ/νη της καθηγήτριας μουσικής/πιάνου Κικής Σβίγκου-Σελινοπούλου, πραγματοποίησε αφιέρωμα στο έργο του Μάνου Χατζιδάκι, που έλαβε χώρα στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δ.Σ.Π. την Παρασκευή **27 Ιουνίου 2014** με μεγάλη επιτυχία και αποδοχή.

«**Είς ανάμνησιν στιγμών ελκυστικών**», οι παιδικές φωνές μας ταξίδεψαν με τα τραγούδια: «Θάλασσα πλατιά, Το κλωτσοσκούφι, Ο γαιδαράκος, Τα παιδιά του Πειραιά, Ένα βράδυ στη Καστέλα, Το χρυσόψαρο, Εφτα τραγούδια, Το σύννεφο, Μάτια βουρκωμένα, Κεμάλ Τσαμικός και ένα Ποτ πουρί με τα τραγούδια: Ο γλάρος, Έχω ένα μυστικό, Τα νιάτα, Τουίστ».

Τραγούδησαν τα παιδιά: Μαρίνα Αναγνώστου, Όλγα Αντανασιώτη, Μελίνα Αποστόλου, Γιώργος Γεωργακαράκος, Νίκος Γεωργοπάλης, Ειρήνη Κωνσταντινίδη, Αλίκη Πέππα, Μαρία Περιστέρα, Πόπη Σαμιώτη, Βάσια Συρογιαννούλη, Γρηγόρης Τζαρέλας και Ανδρέας Υδραίος.

Συγχαρητήρια στα παιδιά και τους γονείς τους και φυσικά στη δασκάλα της μουσικής, συγχαρητήρια στο **Δ.Σ. του Δ.Σ.Π. και στον Πρόεδρο Γιώργο Σταματογιάννη** που συνεχίζει να στηρίζει τέτοιες πολιτιστικές δράσεις.

Το κουνουπάκι πάκι - πάκι

Το κουνουπάκι Πάκι – Πάκι είναι ένα πρωτότυπο παραμύθι δύναμης, τόλμης και φιλίας.

Ο κοντομύτης Πάκι – Πάκι, υποτιμημένος από τους δυνατούς του κουνουποχωριού του, δεν ζηλεύει, δεν απογοητεύεται, δεν παραιτείται. Βρίσκει διαφορετικό τρόπο επιβίωσης, ενισχύει την υγεία του πίνοντας θρεπτικούς χυμούς και καθαρό νεράκι και δυναμώνει την κοντή μυτούλα του δοκιμάζοντας όλο και πιο σκληρόφλουδα φρούτα και καρπούς.

Την στιγμή του κινδύνου, προτιμά να αγωνιστεί παρά να εγκαταλείψει τα υπόλοιπα κουνουπάκια αβοήθητα και με την απόφασή του να αντιμετωπίσει ως ίσος την αράχνη, αποδεικνύεται το πιο γενναίο, το πιο τολμηρό και τε-

λικό, το πιο αξιο κουνουπάκι μέσα στην κοινότητα.

Τα ενοχλητικά έντομα των ενηλίκων αποκτούν χαριτωμένες φατσούλες, χρωματιστά φτερά, φωνή και χαρακτηριστήρα και το κουνουποχωριό, στο τέλος του παραμυθιού, μοιάζει τόπος παραδεισένιος, γεμάτος χορτάτα στομαχάκια και ευτυχισμένα όνειρα.

Ο Γιώργος, αποφεύγοντας τους συνηθισμένους ήρωες (νεράιδες, πρίγκιπες, πεντάμορφες και δράκους) μέσα από τις σελίδες του ασυνήθιστου αυτού παραμυθιού, ψιθυρίζει στα πιτσιρικάκια μας μηνύματα υγείας, εναλλακτικού τρόπου σκέψης, αξιοπρέπειας, αυτοθυσίας και πάνω απ' όλα, αγάπης.

Γιώργο, ο γιός μου περιμένει γρήγορα, το επόμενο «ασυνήθιστο» παραμύθι σου.

της Βασιλικής Πλάκα - Δικηγόρου Πειραιά

Ο Γιώργος Χλούπης είναι δικηγόρος και διδάκτωρ εγκληματολογίας. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα, έχει δημοσιεύσει μεγάλο αριθμό επιστημονικών μελετών και άρθρων και έχει διδάξει σε διάφορες σχολές. Έχει εκδώσει και ένα μυθιστόρημα με τον τίτλο «Οδύσσεια εν άστει» από τις εκδόσεις Αστάρτη. Είναι μέλος της Συντακτικής Επιτροπής του περιοδικού μας.